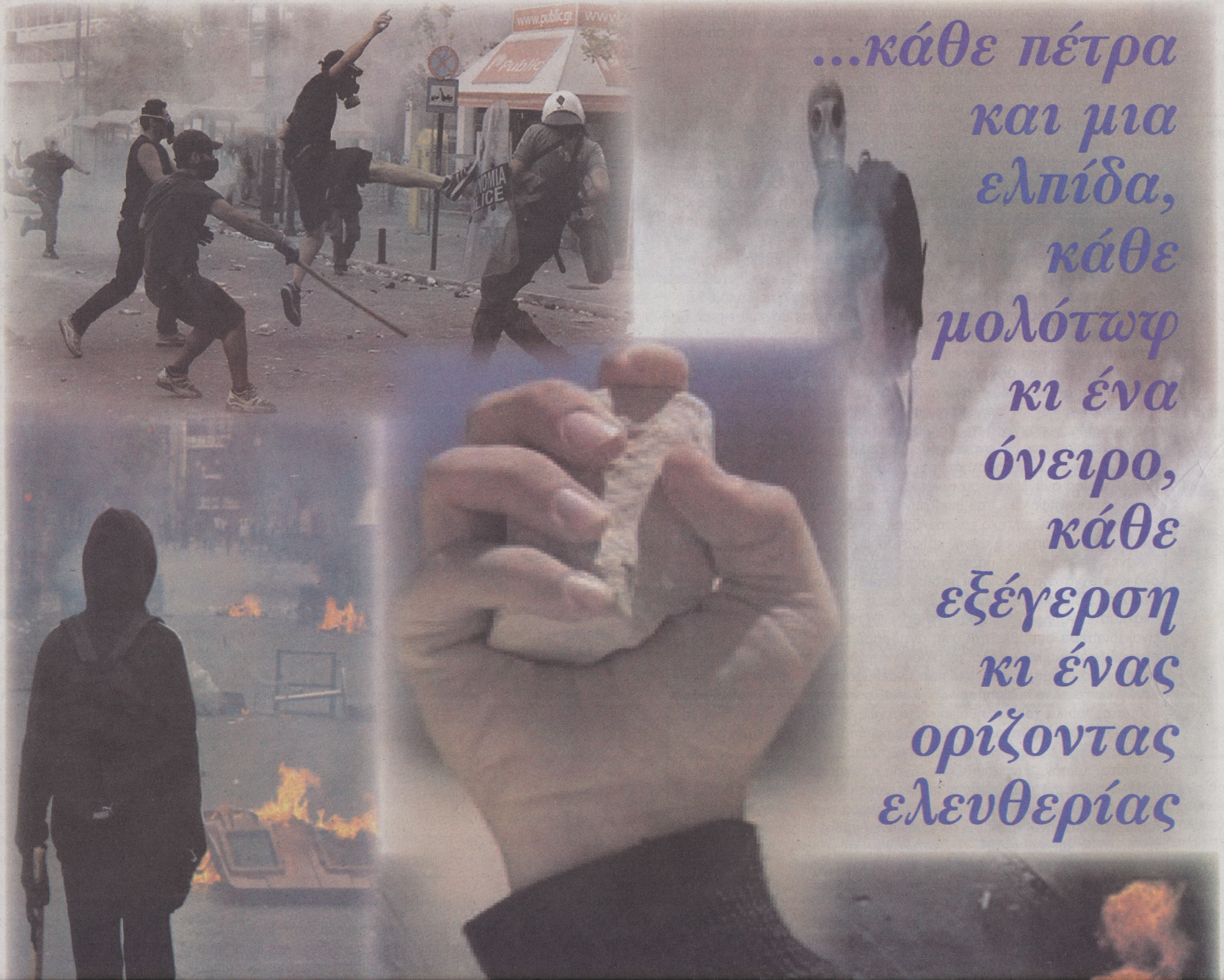
ΚΑΜΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΚΑΜΙΑ ΔΕΞΙΑ, ΚΑΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ – ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμός Φύλλου 107
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2011
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

...κάθε πέτρα και μια ελπίδα, κάθε μολότωφ κι ένα όνειρο, κάθε εξέγερση

...κάθε πέτρα
και μια
ελπίδα,
κάθε
μολότωφ
κι ένα
όνειρο,
κάθε
εξέγερση
κι ένας
ορίζοντας
ελευθερίας

κι ένα όνειρο, κάθε εξέγερση κι ένας ορίζοντας ελευθερίας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ...
...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Σύντροφοι/συντρόφισσες και φίλες/οι,

Είναι πράγματι δύσκολο στις λεγόμενες περιόδους «κρίσεων», ιδιαίτερα μάλιστα όταν διακρίνονται για την ένταση, την χρονική διάρκεια και τις μεταβολές που τείνουν να επιφέρουν, να προσεγγίσει, έστω, κάποιος την πραγματικότητα παραμένοντας στην επιφάνεια των γεγονότων και αναλωνόμενος στον αδιέξοδο κύκλο της απόκτησης ή της συμμετοχής στην πληθωρική, σ' αυτές τις περιπτώσεις, διακίνηση διαφόρων πληροφοριών, που αφορούν τις «ραγδαίες» εξελίξεις.

Εξ ίσου αποπροσανατολιστικό, όπως συνεχώς επισημαίνουμε, είναι να επικεντρώνεται κανείς ή να καθιστά κυρίαρχο στοιχείο το οικονομικό, με αποτέλεσμα να θεωρεί «ευθύνη» ή «χρέος» του να δώσει εναλλακτική «λύση». Γενικότερα ο εναλλακτισμός στις περιόδους «κρίσεων» έρχεται, από επαναστατική θέση, να συμφωνήσει στην ανάγκη «επανεκκίνησης» δεχόμενος αφενός, όπως άλλωστε κάθε έκφραση εξουσιαστικών συμφερόντων, την ανάγκη μεταρρυθμίσεων μέσω της συνεχούς κατάθεσης προτάσεων και αποκλείοντας αφετέρου συγκεκριμένες μορφές πάλης.

Πολλοί καθεστωτικοί (για να χρησιμοποιήσουμε και εμείς μια σκονισμένη λέξη...) θεωρούν ότι την περίοδο που διανύουμε οι μεταβολές που εξελίσσονται σε κάθε πεδίο οικονομικό, κοινωνικό ή πολιτικό θα σημαδέψουν τις επόμενες δεκαετίες. Προχωρούν δε σε συγκρίσεις με τις δεκαετίες του '30 ή του '50 προσδίδοντας, δικαιολογημένα ή μη, έναν δραματικό τόνο στα λόγια τους.

Στα χείλη πολλών άλλων έρχονται εκ νέου λέξεις ξεχασμένες, όπως «προσάρτηση», «αποικία», «αγώνας για αλλαγή του Συντάγματος» ή του πολιτεύματος, εθνική «παλιγγενεσία» κοκ. Άλλοι πάλι, με αγωνία αναμένουν και προτρέπουν για την εσπευσμένη ενθρόνιση ενός «νέου» πολιτικού «μεσσία», που θα αναγεννήσει το πολιτικό σύστημα από τις στάχτες του, και θα σηματοδοτήσει την πολυπόθητη για τις διάφορες μερίδες εξουσίας ανανέωση του πολιτικού σκηνικού. Διακρίνονται εξ ίσου και οι πλέον «νηφάλιοι» που θυμίζουν ότι ριζικές αλλαγές αυτού του είδους χρειάζονται πολιτικό χρόνο, «δαιμόνιους» ηγέτες και την υπομονή για μια γενικότερη «ωρίμανση» καταστάσεων...

Κανείς τους δεν υποτιμά το γεγονός ότι στο πεζοδρόμιο κατεβαίνουν όλο και συχνότερα άνθρωποι με διαφορετικές καταβολές, αλλά και συμφέροντα, αριστεροί ή δεξιοί εθνικιστές, άνθρωποι που με την βία έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν την βόλεψη τους και για τον λόγο αυτό είναι ιδιαίτερα απρόβλεπτοι στις αντιδράσεις τους, άνθρωποι εξοργι-

Η «ανάσα» πριν την τελική καταστροφή...

«Ο Θεός της Ελλάδας είναι μεγάλος»

Ευάγγελος Βενιζέλος, νέος υπουργός Οικονομικών σε δελτίο ειδήσεων

Σύμφωνα με τα απόρρητα τηλεγραφήματα των αμερικανών που δημοσιεύτηκαν μέσω τού Wikileaks, «ο Ευάγγελος Βενιζέλος δεν ανέχεται να ακούει ανοησίες». Μπορεί όμως μια χαρά να τις ξεστομίζει. Και μάλιστα με θεολογική επένδυση, όπως οι παλιομοδίτες εθνικιστές.

Ας επιστρέψουμε, όμως, μετά από αυτή την μικρή εισαγωγή, στο χαρμόσυνο γεγονός, ας ανοίξουμε τα παράθυρα, ας αρχίσουμε τους χορούς και τα τραγούδια αγκαλιασμένοι, γιατί...

Η Ελλάς εσώθη και σήμερον! Μόνο η Ελλάς; Ο πλανήτης ολόκληρος! Η ...κοσμική καταστροφή απεφεύχθη τελικώς, αφού η Εθνοσυνέλευση των "τεμπέληδων της εύφορης κοιλάδας" ψήφισε επιτέλους το χιλιοτραγουδισμένο Μεσοπρόθεσμο.

Το ευρωπαϊκό αλλά και παγκόσμιο οικονομικό σύστημα χρωστάει πάρα πολλά στο νέο βουλευτή (από το 2009) Θωμά Ρομπόπουλο, αλλά παλιό και καταξιωμένο «μαντρά» αυτοκι-

κής σημασίας θεμάτων, όπως: «εντοπιότητα προσλήψεων» (το ρουσφέτι στην πασοκική αργκό), το γδάρσιμο των ζώων, γνωστότερο ίσως ως το «Master Plan της γούνας», τις προσλήψεις καθηγητών Ολυμπιακής Παιδείας(!), αλλά και την ίδρυση «πανεπιστήμιου Δυτικής Μακεδονίας».

Οπωσδήποτε αξίζει στην «Δυτική Μακεδονία», δηλαδή στην εκλογική περιφέρεια του, καμία δεκαριά πανεπιστήμια και ινστιτούτα και μόνο για το γεγονός ότι τα χώματα της Κοζάνης γέννησαν έναν Αλέκο Αθανασιάδη. Το ακριβές επάγγελμα του Αλέκου Αθανασιάδη δεν αναγράφεται, εκτός από κάτι αοριστίες «πρόεδρος σε δύο Α.Ε.», αλλά υπάρχει πιο ευγενές λειτούργημα από αυτό του επαγγελματία Πασόκου; Επειδή δεν το αναγράφει; Προφανώς από συστολή! Το σεμνό βιογραφικό του Μεγάλου Αλέκου Αθανασιάδη κλείνει με την συμμετοχή στις διευρωπαϊκές επιτροπές για την «μη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής» αλλά και την... «Διαστημική Πολιτική της Ευρώπης». (Μα τέλος πάντων με όλα έχει ασχοληθεί; Πότε προλαβαίνει να κοιμάται με τόσες γήινες και ουράνιες ασχολίες;). Οι ανησυχίες του Αλέκου Αθανασιάδη για το μέλλον των «εντόπιων προσλήψεων» στη ΔΕΗ Κοζάνης κάμφθηκαν επιτέλους, προς όφελος της πατρίδας και του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Οι «διαμαρτυρόμενοι» βουλευτές του Πασοκ, ρουφούν με ηδονή την εφήμερη παγκόσμια δόξα που τους χαρίζουν τα διεθνή ΜΜΕ. Ποιος γνώριζε πριν τον κύριο Αθανασιάδη, πέραν από το στενό κύκλο των «εντόπιων προσλήψεων» του;

Την ίδια δόξα, έστω και λόγω αρνητικής προβολής γνωρίζει και ο Αντώνης Σαμαράς. Τα αρνητικά έως εξευτελιστικά δημοσιεύματα για το πρόσωπό του από τα διεθνή ΜΜΕ, είναι τα αυριανά παράσημα στην αντιμνημονιακή πορεία της «νέας Ελλάδας». Κανένα πρόβλημα, λοιπόν. Μήπως έτσι δεν φιλοτεχνήθηκε, από τα διεθνή κέντρα, το προφίλ του κεκοιμημένου Αν-

των γεγονότων και αναλωνόμενος στον αδιέξοδο κύκλο της αποκτησης ή της συμμετοχής στην πληθωρική, σ' αυτές τις περιπτώσεις, διακίνηση διαφόρων πληροφοριών, που αφορούν τις «ραγδαίες» εξελίξεις.

Εξ ίσου αποπροσανατολιστικό, όπως συνεχώς επισημαίνουμε, είναι να επικεντρώνεται κανείς ή να καθιστά κυρίαρχο στοιχείο το οικονομικό, με αποτέλεσμα να θεωρεί «ευθύνη» ή «χρέος» του να δώσει εναλλακτική «λύση». Γενικότερα ο εναλλακτισμός στις περιόδους «κρίσεων» έρχεται, από επαναστατική θέση, να συμφωνήσει στην ανάγκη «επανεκκίνησης» δεχόμενος αφενός, όπως άλλωστε κάθε έκφραση εξουσιαστικών συμφερόντων, την ανάγκη μεταρρυθμίσεων μέσω της συνεχούς κατάθεσης προτάσεων και αποκλείοντας αφετέρου συγκεκριμένες μορφές πάλης.

Πολλοί καθεστωτικοί (για να χρησιμοποιήσουμε και εμείς μια σκονισμένη λέξη...) θεωρούν ότι την περίοδο που διανύουμε οι μεταβολές που εξελίσσονται σε κάθε πεδίο οικονομικό, κοινωνικό ή πολιτικό θα σημαδέψουν τις επόμενες δεκαετίες. Προχωρούν δε σε συγκρίσεις με τις δεκαετίες του '30 ή του '50 προσδίδοντας, δικαιολογημένα ή μη, έναν δραματικό τόνο στα λόγια τους.

Στα χείλη πολλών άλλων έρχονται εκ νέου λέξεις ξεχασμένες, όπως «προσάρτηση», «αποικία», «αγώνας για αλλαγή του Συντάγματος» ή του πολιτεύματος, εθνική «παλιγγενεσία» κοκ. Άλλοι πάλι, με αγωνία αναμένουν και προτρέπουν για την εσπευσμένη ενθρόνιση ενός «νέου» πολιτικού «μεσσία», που θα αναγεννήσει το πολιτικό σύστημα από τις στάχτες του, και θα σηματοδοτήσει την πολυπόθητη για τις διάφορες μερίδες εξουσίας ανανέωση του πολιτικού σκηνικού. Διακρίνονται εξ ίσου και οι πλέον «νηφάλιοι» που θυμίζουν ότι ριζικές αλλαγές αυτού του είδους χρειάζονται πολιτικό χρόνο, «δαιμόνιους» ηγέτες και την υπομονή για μια γενικότερη «ωρίμανση» καταστάσεων...

Κανείς τους δεν υποτιμά το γεγονός ότι στο πεζοδρόμιο κατεβαίνουν όλο και συχνότερα άνθρωποι με διαφορετικές καταβολές, αλλά και συμφέροντα, αριστεροί ή δεξιοί εθνικιστές, άνθρωποι που με την βία έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν την βόλεψη τους και για τον λόγο αυτό είναι ιδιαίτερα απρόβλεπτοι στις αντιδράσεις τους, άνθρωποι εξοργισμένοι με όλους και με όλα, με μίσος για τους πολιτικούς, με περιφρόνηση για τα κόμματα (παρ' όλο που είναι εμφανής η βούληση συγκεκριμένων κέντρων να εμφυσήσουν την απαξία για τα υπάρχοντα και μόνο κόμματα). Δίπλα τους πληθαίνουν συνεχώς οι λεγόμενοι νέο-άνεργοι, τέως νοικοκυραίοι, και ουκ ολίγοι δημόσιοι υπάλληλοι που συνιστούσαν τον κορμό της έως τώρα εκλογικής πελατείας.

Η πίτα, λοιπόν, ξαναμοιράζεται. Ένας πραγματικός στρατός αφιονισμένων ανθρωποειδών προσπαθεί για ώρες να καταπνίξει τις βίαιες αντιδράσεις έξω από το Κοινοβούλιο την ημέρα της ψήφισης του Μεσοπρόθεσμου, αφήνοντας πίσω του έναν άνευ προηγουμένου απολογισμό τραυματιών και γενικότερα ωμοτήτων να καταγράφει ιστορικά και όχι μόνο στις μνήμες των ανθρώπων. Την ίδια ημέρα στην Αίγυπτο 1.000 διαδηλωτές τραυματίζονται από την άγρια επίθεση του στρατιωτικού καθεστώτος.

Και όμως μόλις τώρα αρχίζει να μυρίζει μπαρούτι. Σ' αυτό το σημείο συνήθως οι κρατιστές προσανατολίζονται και στην επίδειξη των αφομοιωτικών τους ικανοτήτων. Σχεδόν πάντα, μετά από μια ωμή επίδειξη βαρβαρότητας, όσοι τρομοκρατηθούν θεωρούνται και πάλι προσαρτημένοι στις κρατικές επιταγές, όσοι κινούνταν σε εναλλακτικά δρομολόγια και παραμερίσθηκαν έστω και πρόσκαιρα από την συγκρουσιακή διεργασία σπεύδουν να ανακτήσουν το χαμένο έδαφος. Η περιοχή του

πριν την τελική καταστροφή...

«Ο Θεός της Ελλάδας είναι μεγάλος»

Ευάγγελος Βενιζέλος, νέος υπουργός Οικονομικών σε δελτίο ειδήσεων

Σύμφωνα με τα απόρρητα τηλεγραφήματα των αμερικανών που δημοσιεύτηκαν μέσω τού Wikileaks, «ο Ευάγγελος Βενιζέλος δεν ανέχεται να ακούει ανοησίες». Μπορεί όμως μια χαρά να τις ξεστομίζει. Και μάλιστα με θεολογική επένδυση, όπως οι παλιομοδίτες εθνικιστές.

Ας επιστρέψουμε, όμως, μετά από αυτή την μικρή εισαγωγή, στο χαρμόσυνο γεγονός, ας ανοίξουμε τα παράθυρα, ας αρχίσουμε τους χορούς και τα τραγούδια αγκαλιασμένοι, γιατί...

Η Ελλάς εσώθη και σήμερον! Μόνο η Ελλάς; Ο πλανήτης ολόκληρος! Η ...κοσμική καταστροφή απεφεύχθη τελικώς, αφού η Εθνοσυνέλευση των «τεμπέληδων της εύφορης κοιλάδας» ψήφισε επιτέλους το χιλιοτραγουδισμένο Μεσοπρόθεσμο.

Το ευρωπαϊκό αλλά και παγκόσμιο οικονομικό σύστημα χρωστάει πάρα πολλά στο νέο βουλευτή (από το 2009) Θωμά Ρομπόπουλο, αλλά παλιό και καταξιωμένο «μαντρά» αυτοκινήτων της Θεσσαλονίκης (καινούργια και μεταχειρισμένα αυτοκίνητα σε τιμές-έκπληξη, έως 76 άτοκες δόσεις) που μετά από εντατικό κομματικό «μασάζ» στο γραφείο του Απόστολου Κακλαμάνη, είπε το πολυπόθητο «ναι».

Αλλά και στον Αλέκο Αθανασιάδη, τον άοκνο «σκαπανέα» της ΔΕΗ Κοζάνης και «επί πολλά χρόνια πρόεδρο της τοπικής ομάδας του Ποντοκώρου «Αρης»». Με υπερηφάνεια καταγράφει στο βιογραφικό του «έντονη κοινοβουλευτική παρουσία και δράση» σε μια πλειάδα εθνιναγράφεται, εκτός από κάτι αοριστίες «πρόεδρος σε δύο Α.Ε.», αλλά υπάρχει πιο ευγενές λειτούργημα από αυτό του επαγγελματία Πασόκου; Επειδή δεν το αναγράφει; Προφανώς από συστολή! Το σεμνό βιογραφικό του Μεγάλου Αλέκου Αθανασιάδη κλείνει με την συμμετοχή στις διευρωπαϊκές επιτροπές για την «μη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής» αλλά και την... «Διαστημική Πολιτική της Ευρώπης». (Μα τέλος πάντων με όλα έχει ασχοληθεί; Πότε προλαβαίνει να κοιμάται με τόσες γήινες και ουράνιες ασχολίες;). Οι ανησυχίες του Αλέκου Αθανασιάδη για το μέλλον των «εντόπιων προσλήψεων» στη ΔΕΗ Κοζάνης κάμφθηκαν επιτέλους, προς όφελος της πατρίδας και του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Οι «διαμαρτυρόμενοι» βουλευτές του Πασοκ, ρουφούν με ηδονή την εφήμερη παγκόσμια δόξα που τους χαρίζουν τα διεθνή ΜΜΕ. Ποιος γνώριζε πριν τον κύριο Αθανασιάδη, πέραν από το στενό κύκλο των «εντόπιων προσλήψεων» του;

Την ίδια δόξα, έστω και λόγω αρνητικής προβολής γνωρίζει και ο Αντώνης Σαμαράς. Τα αρνητικά έως εξευτελιστικά δημοσιεύματα για το πρόσωπό του από τα διεθνή ΜΜΕ, είναι τα αυριανά παράσημα στην αντιμνημονιακή πορεία της «νέας Ελλάδας». Κανένα πρόβλημα, λοιπόν. Μήπως έτσι δεν φιλοτεχνήθηκε, από τα διεθνή κέντρα, το προφίλ του κεκοιμημένου Ανδρέα Παπανδρέου;

Ας το ξαναπούμε για μια ακόμα φορά. Το Μεσοπρόθεσμο ψηφίστηκε. Το μαρτυρούν τα πυκνά σύννεφα των ασφυξιογόνων αερίων που σπαταλήθηκαν από τα ΜΑΤ για να καμαρώσει όλος ο πλανήτης πόσο αποφασισμένος είναι ο Γιωργάκης να περάσει τις «αλλαγές». Το μαρτυρούν τα διαλυμένα πεζοδρόμια και σκαλοπάτια της ευρύτερης περιοχής του Συντάγματος, το ίδιο μαρτυρούν και οι εκατοντάδες τραυματίες.

Όποιος, όμως, άκουσε τις αγριοφωνάρες της, φρεσκολουσμένης και με καθαρό πουκάμισο, λαβωμένης τηλεοπτικής «Πασιονάριας», Λιάνας Κανέλλη στα βραδινά τηλεπαράθυρα θα αναγνώριζε, ίσως και με κάποιο αίσθημα ενοχής, ότι αυτή ή-

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η εφημερίδα αυτή, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, είναι διαρκής και γι' αυτό σας στέλνουμε αδελφικούς χαιρετισμούς για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Θυμίζουμε ακόμη την πάγια παρακτική μας (από το πρώτο φύλλο και μέχρι σήμερα), μετά την επιστροφή του κάθε φύλλου από το πρακτορείο, να

πολιτεύματος, εθνική «παλιγγενεσία» κοκ. Άλλοι πάλι, με αγωνία αναμένουν και προτρέπουν για την εσπευσμένη ενθρόνιση ενός «νέου» πολιτικού «μεσσία», που θα αναγεννήσει το πολιτικό σύστημα από τις στάχτες του, και θα σηματοδοτήσει την πολυπόθητη για τις διάφορες μερίδες εξουσίας ανανέωση του πολιτικού σκηνικού. Διακρίνονται εξ ίσου και οι πλέον «νηφάλιοι» που θυμίζουν ότι ριζικές αλλαγές αυτού του είδους χρειάζονται πολιτικό χρόνο, «δαιμόνιους» ηγέτες και την υπομονή για μια γενικότερη «ωρίμανση» καταστάσεων…

Κανείς τους δεν υποτιμά το γεγονός ότι στο πεζοδρόμιο κατεβαίνουν όλο και συχνότερα άνθρωποι με διαφορετικές καταβολές, αλλά και συμφέροντα, αριστεροί ή δεξιοί εθνικιστές, άνθρωποι που με την βία έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν την βόλεψη τους και για τον λόγο αυτό είναι ιδιαίτερα απρόβλεπτοι στις αντιδράσεις τους, άνθρωποι εξοργισμένοι με όλους και με όλα, με μίσος για τους πολιτικούς, με περιφρόνηση για τα κόμματα (παρ' όλο που είναι εμφανής η βούληση συγκεκριμένων κέντρων να εμφυσήσουν την απαξία για τα υπάρχοντα και μόνο κόμματα). Δίπλα τους πληθαίνουν συνεχώς οι λεγόμενοι νέο-άνεργοι, τέως νοικοκυραίοι, και ουκ ολίγοι δημόσιοι υπάλληλοι που συνιστούσαν τον κορμό της έως τώρα εκλογικής πελατείας.

Η πίτα, λοιπόν, ξαναμοιράζεται. Ένας πραγματικός στρατός αφιονισμένων ανθρωποειδών προσπαθεί για ώρες να καταπνίξει τις βίαιες αντιδράσεις έξω από το Κοινοβούλιο την ημέρα της ψήφισης του Μεσοπρόθεσμου, αφήνοντας πίσω του έναν άνευ προηγουμένου απολογισμό τραυματιών και γενικότερα ωμοτήτων να καταγραφεί ιστορικά και όχι μόνο στις μνήμες των ανθρώπων. Την ίδια ημέρα στην Αίγυπτο 1.000 διαδηλωτές τραυματίζονται από την άγρια επίθεση του στρατιωτικού καθεστώτος.

Και όμως μόλις τώρα αρχίζει να μυρίζει μπαρούτι. Σ' αυτό το σημείο συνήθως οι κρατιστές προσανατολίζονται και στην επίδειξη των αφομοιωτικών τους ικανοτήτων. Σχεδόν πάντα, μετά από μια ωμή επίδειξη βαρβαρότητας, όσοι τρομοκρατηθούν θεωρούνται και πάλι προσαρτημένοι στις κρατικές επιταγές, όσοι κινούνταν σε εναλλακτικά δρομολόγια και παραμερίσθηκαν έστω και πρόσκαιρα από την συγκρουσιακή διεργασία σπεύδουν να ανακτήσουν το χαμένο έδαφος. Η περιοχή του Συντάγματος παραμένει το έδαφος όπου διακυβεύεται η «αλλαγή»… Μέσω του μόνιμου αποκλεισμού της από διαδηλωτές ορισμένα κέντρα εξουσίας αποβλέπουν στην επίδειξη μιας «λαϊκής» απαίτησης για συνταγματική αλλαγή. Το ξεφούσκωμα της παρουσίας των «Συνταγματικών», από την άλλη, θα επιβεβαιώσει απλά τις παραδοσιακές τεχνικές ξεπεράσματος της «κρίσης».

Ποιος θα προλάβει;;; Μικρή σημασία έχει αν και δεν είναι δύσκολο να το προβλέψει κανείς. Τα σοβαρότερα είναι μπροστά μας και ο κουρνιαχτός τους έχει ήδη σηκωθεί ψηλά στον ουρανό και είναι ορατός στον οποιονδήποτε. Γι' αυτό και δεν δικαιολογείται η μη προετοιμασία πλήθους ανθρώπων αλλά και αγωνιστών, κατά πόσω μάλλον των αναρχικών, για καταστάσεις που ξεπερνούν τα ήδη εσκαμμένα…

Ιούλιος 2011

χορούς και τα τραγούδια αγκαλιασμένοι, γιατί…

Η Ελλάς εσώθη και σήμερον! Μόνο η Ελλάς; Ο πλανήτης ολόκληρος! Η …κοσμική καταστροφή απεφεύχθη τελικώς, αφού η Εθνοσυνέλευση των «τεμπέληδων της εύφορης κοιλάδας» ψήφισε επιτέλους το χιλιοτραγουδισμένο Μεσοπρόθεσμο.

Το ευρωπαϊκό αλλά και παγκόσμιο οικονομικό σύστημα χρωστάει πάρα πολλά στο νέο βουλευτή (από το 2009) Θωμά Ρομπόπουλο, αλλά παλιό και καταξιωμένο «μαντρά» αυτοκινήτων της Θεσσαλονίκης (καινούργια και μεταχειρισμένα αυτοκίνητα σε τιμές-έκπληξη, έως 76 άτοκες δόσεις) που μετά από εντατικό κομματικό «μασάζ» στο γραφείο του Απόστολου Κακλαμάνη, είπε το πολυπόθητο «ναι».

Αλλά και στον Αλέκο Αθανασιάδη, τον άοκνο «σκαπανέα» της ΔΕΗ Κοζάνης και «επί πολλά χρόνια πρόεδρο της τοπικής ομάδας του Ποντοκώρου «Άρης»». Με υπερηφάνεια καταγράφει στο βιογραφικό του «έντονη κοινοβουλευτική παρουσία και δράση» σε μια πλειάδα εθνι-

ξα που τους χαρίζουν τα διεθνή ΜΜΕ. Ποιος γνώριζε πριν τον κύριο Αθανασιάδη, πέραν από το στενό κύκλο των «εντόπιων προσλήψεων» του;

Την ίδια δόξα, έστω και λόγω αρνητικής προβολής γνωρίζει και ο Αντώνης Σαμαράς. Τα αρνητικά έως εξευτελιστικά δημοσιεύματα για το πρόσωπό του από τα διεθνή ΜΜΕ, είναι τα αυριανά παράσημα στην αντιμνημονιακή πορεία της «νέας Ελλάδας». Κανένα πρόβλημα, λοιπόν. Μήπως έτσι δεν φιλοτεχνήθηκε, από τα διεθνή κέντρα, το προφίλ του κεκοιμημένου Ανδρέα Παπανδρέου;

Ας το ξαναπούμε για μια ακόμα φορά. Το Μεσοπρόθεσμο ψηφίστηκε. Το μαρτυρούν τα πυκνά σύννεφα των ασφυξιογόνων αερίων που σπαταλήθηκαν από τα ΜΑΤ για να καμαρώσει όλος ο πλανήτης πόσο αποφασισμένος είναι ο Γιωργάκης να περάσει τις «αλλαγές». Το μαρτυρούν τα διαλυμένα πεζοδρόμια και σκαλοπάτια της ευρύτερης περιοχής του Συντάγματος, το ίδιο μαρτυρούν και οι εκατοντάδες τραυματίες.

Όποιος, όμως, άκουσε τις αγριοφωνάρες της, φρεσκολουσμένης και με καθαρό πουκάμισο, λαβωμένης τηλεοπτικής «Πασιονάριας», Λιάνας Κανέλλη στα βραδινά τηλεπαράθυρα θα αναγνώριζε, ίσως και με κάποιο αίσθημα ενοχής, ότι αυτή ήταν το πραγματικό θύμα του Μεσοπρόθεσμου. Που ξανακούστηκε, να προπηλακίζεται και να γιαουρτώνεται βουλευτής του ΚΚΕ και μάλιστα όταν «πάει στη Βουλή για να πει το όχι του;» είπε η Λιάνα στους παρευρισκόμενους. Κανένας σεβασμός πια σε ένα από τα «προστατευόμενα είδη» της λεγόμενης Μεταπολίτευσης; Πόσο ξε-

Άμεση Δημοκρατία και εξουσία

Ένα τετριμμένο ζήτημα επανέρχεται συνέχεια στη δημοσιότητα. Πρόκειται για την άμεση δημοκρατία. Εννοείται, πως όποιος δεν θα ήθελε να ασχοληθεί περισσότερο θα μπορούσε να τελειώσει την συζήτηση με μία φράση. Όπως έκανε, παλιότερα, ένας σύντροφος ο οποίος είχε ξεκαθαρίσει τη στάση και την άποψή του: «Όπου υπάρχει η λέξη κράτος δεν χωρά η ελευθερία κ' η αναρχία».

Είναι προφανές, πως αυτό το συμπέρασμα δεν προήλθε από ένα ξερό δογματισμό αλλά από ουσιαστική κατανόηση της έννοιας που εμπεριέχεται στην λέξη δημοκρατία. Μερικές δεκαετίες, πριν, τέτοια ζητήματα δεν σήκωναν και πολύ κουβέντα. Πράγματι. Είναι πολύ κουραστικό να προσπαθεί κάποιος να επαναλαμβάνει τα αυτονόητα. Όμως, μπροστά στο χείμαρρο ασυνάρτητων δημοκρατολογιών, που παρουσιάζονται σαν βαθυστόχαστες και αναρχικές δεν μπορεί κάποιος να παραμείνει αδιάφορος.

Η συνεχής επαναφορά στην πολιτική μόδα του όρου της άμεσης δημοκρατίας, η οποία περιφέρεται σε αμφιθέατρα, καφενεία, δρόμους και πλατείες από αριστερούς και αριστερίζοντες, αντιεξουσιαστές και αναρχίζοντες δεν είναι τυχαία. Έχει κάποια σκοπιμότητα που, ανεξάρτητα από τον τρόπο που σκέφτονται ορισμένοι ή από τις καλές ή υποτιθέμενα καλές προθέσεις, αυτή η σκοπιμότητα γίνεται αντιληπτή όταν επιχειρηθεί μια στοιχειώδης εκτίμηση της κατάστασης που προσπαθεί να επιβάλλει η κυριαρχία τόσο σε επί μέρους κράτη, όσο και σε ηπείρους.

Σε γενικές γραμμές, θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν το γεγονός πως η ανανέωση των όρων υποταγής χρειάζεται να περνά με επαναλαμβανόμενους κύκλους που δεν απελευθερώνουν, αλλά αντίθετα ενισχύουν τις εξουσιαστικές σχέσεις και την εκμετάλλευση. Αυτό γίνεται και δια μέσου της αποδυνάμωσης της απελευθερωτικής προοπτικής με την καλλιέργεια της πίστης σε μια εναλλακτική πλευρά των εξουσιαστικών μεθόδων επιβολής, που προβάλλεται ως διαφορετική.

παρέχουν οι «ετοιματζίδικες» απόψεις και η εμφάνιση των ανακαινισμένων παλαιοντολογικού χαρακτήρα αντιλήψεων είναι ιδιαίτερα ελκυστική. Όμως, η εύκολη αποδοχή τους μπορεί άνετα να μετατρέψει τους αποδέκτες σε τεχνικούς διεκπεραιωτές.

Είναι πάρα πολλά αυτά που συνιστούν την αναρχία και αποτελούν αυτό που λέμε θεμελιακές απόψεις. Συνεπώς, δεν έχουμε να κάνουμε με ένα μπάχαλο όπου «όλα παίζουν». Μία από αυτές τις θεμελιακές απόψεις είναι η εχθρική και πολεμική στάση απέναντι στην κάθε μορφής εξουσία και σε ό,τι προέρχεται από αυτήν, την παράγει ή την αναπαράγει.

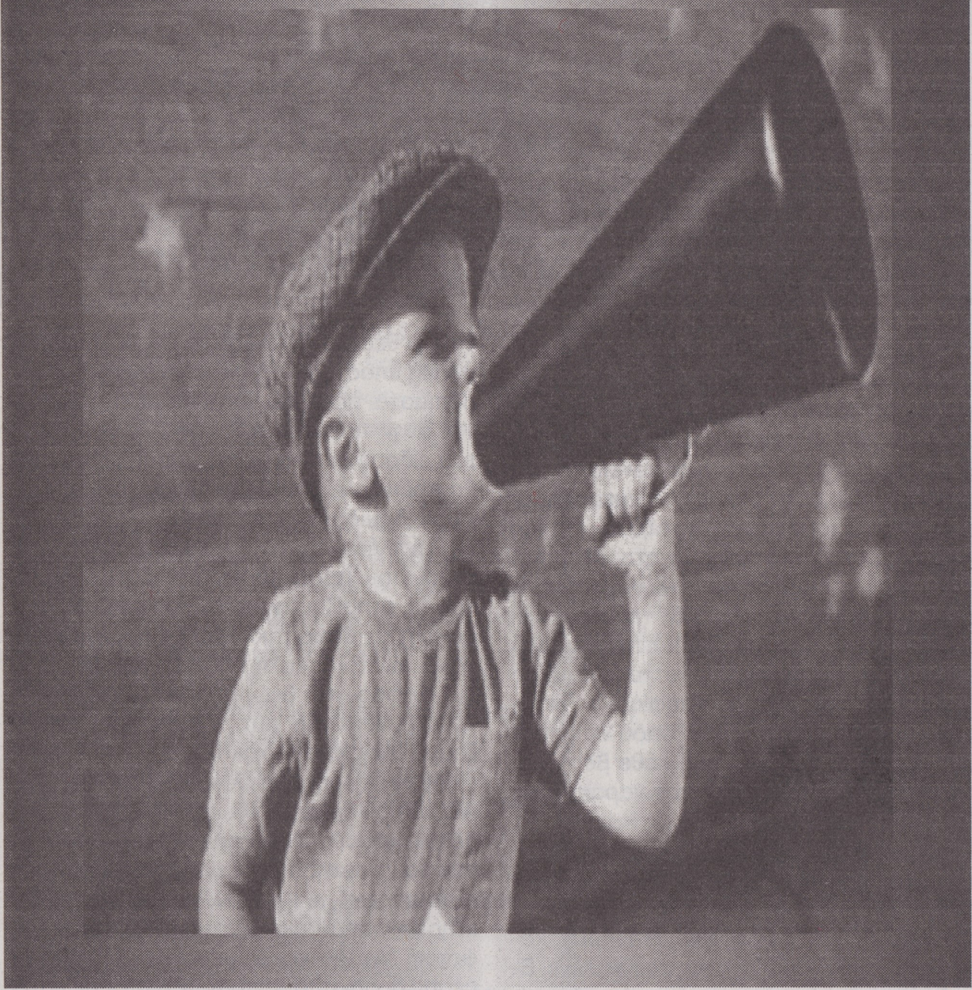
Όταν, λοιπόν, γίνεται λόγος για άμεση δημοκρατία, θα χρειαστεί να αναζητήσουμε την σχέση της με αυτή τη θεμελιακή αναρχική άποψη.

Ο όρος άμεση δημοκρατία δεν είναι καινούργιος αλλά και δεν αποτελεί συστατικό της αναρχίας. Εκείνες οι προσπάθειες που έγιναν στο παρελθόν με την δημοσίευση κειμένων του Καστοριάδη, των Σιτουασιονιστών, του Μπούκτσιν και άλλων μη αναρχικών συγγραφέων ή αναθεωρητών του αναρχισμού, προφανώς προσπαθούν να συνδέσουν άσχετα με την αναρχία πράγματα. Το αν η άμεση δημοκρατία αποτελεί τον κοινό παρανομαστή κάποιων αντιφατικών ή συγκλινουσών θεωριών, δεν σημαίνει στην ουσία τίποτε το λειτουργικό ως προς την απελευθερωτική κατεύθυνση. Το αντίθετο μάλιστα.

Παρ' όλ' αυτά, αρκετοί είναι εκείνοι που θέλουν να εντάξουν ή να ταυτίσουν την αναρχία με δημοκρατικές διαδικασίες. Χαρακτηριστικό είναι το ότι μια ορισμένη τάση του αναρχισμού όχι μόνο αποδέχεται την μαρξιστική ανάλυση, αλλά εντάσσει και παραμέτρους της δημοκρατίας στο ιδεολογικοπολιτικό κατασκεύασμα που προπαγανδίζει ως απελευθερωτικό. Έτσι, εκτός από την κοινοβουλευτική έχουμε την αμεσοδημοκρατική και την περιεκτική εκδοχή της δημοκρατίας.

Βεβαίως, για την αναρχία δεν τίθεται ζήτημα π.χ. ισοκατανομής της εξουσίας, αλλά εξάλειψής της. Το ίδιο ισχύει και σε σχέση με το ζήτημα του μετασχηματισμού του

Άμεση Δημοκρατία και εξουσία

Ένα τετριμμένο ζήτημα επανέρχεται συνέχεια στη δημοσιότητα. Πρόκειται για την άμεση δημοκρατία. Εννοείται, πως όποιος δεν θα ήθελε να ασχοληθεί περισσότερο θα μπορούσε να τελειώσει την συζήτηση με μία φράση. Όπως έκανε, παλιότερα, ένας σύντροφος ο οποίος είχε ξεκαθαρίσει τη στάση και την άποψή του: «Οπου υπάρχει η λέξη κράτος δεν χωρά η ελευθερία κ' η αναρχία».

Είναι προφανές, πως αυτό το συμπέρασμα δεν προήλθε από ένα ξερό δογματισμό αλλά από ουσιαστική κατανόηση της έννοιας που εμπεριέχεται στην λέξη δημοκρατία. Μερικές δεκαετίες, πριν, τέτοια ζητήματα δεν σήκωναν και πολύ κουβέντα. Πράγματι. Είναι πολύ κουραστικό να προσπαθεί κάποιος να επαναλαμβάνει τα αυτονόητα. Όμως, μπροστά στο χείμαρρο ασυνάρτητων δημοκρατολογιών, που παρουσιάζονται σαν βαθυστόχαστες και αναρχικές δεν μπορεί κάποιος να παραμείνει αδιάφορος.

Η συνεχής επαναφορά στην πολιτική μόδα του όρου της άμεσης δημοκρατίας, η οποία περιφέρεται σε αμφιθέατρα, καφενεία, δρόμους και πλατείες από αριστερούς και αριστερίζοντες, αντιεξουσιαστές και αναρχίζοντες δεν είναι τυχαία. Έχει κάποια σκοπιμότητα που, ανεξάρτητα από τον τρόπο που σκέφτονται ορισμένοι ή από τις καλές ή υποτιθέμενα καλές προθέσεις, αυτή η σκοπιμότητα γίνεται αντιληπτή όταν επιχειρηθεί μια στοιχειώδης εκτίμηση της κατάστασης που προσπαθεί να επιβάλλει η κυριαρχία τόσο σε επί μέρους κράτη, όσο και σε ηπείρους.

Σε γενικές γραμμές, θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν το γεγονός πως η ανανέωση των όρων υποταγής χρειάζεται να περνά με επαναλαμβανόμενους κύκλους που δεν απελευθερώνουν, αλλά αντίθετα ενισχύουν τις εξουσιαστικές σχέσεις και την εκμετάλλευση. Αυτό γίνεται και δια μέσου της αποδυνάμωσης της απελευθερωτικής προοπτικής με την καλλιέργεια της πίστης σε μια εναλλακτική πλευρά των εξουσιαστικών μεθόδων επιβολής, που προβάλλεται ως διαφορετική.

Δεν επιδιώκουμε να πείσουμε κανένα για τα αυτονόητα. Θεωρούμε, παρ' όλα αυτά, πως η καταγραφή τους αποτελεί την επαναβεβαίωση της αναρχικής απελευθε-

τις οποίες πρέπει να υποκλινόμαστε για τα όσα έχουν κάνει ή έχουν καταγράψει σαν απόψεις και εμπειρίες. Δεν αρνούμαστε

οι απόψεις.

Άλλωστε, παραμένει αδιαμφισβήτητο το γεγονός πως ο βαθμός ανάπτυξης της σκέ-

παρέχουν οι «ετοιματζίδικες» απόψεις και η εμφάνιση των ανακαινισμένων παλαιοντολογικού χαρακτήρα αντιλήψεων είναι ιδιαίτερα ελκυστική. Όμως, η εύκολη αποδοχή τους μπορεί άνετα να μετατρέψει τους αποδέκτες σε τεχνικούς διεκπεραιωτές.

Είναι πάρα πολλά αυτά που συνιστούν την αναρχία και αποτελούν αυτό που λέμε θεμελιακές απόψεις. Συνεπώς, δεν έχουμε να κάνουμε με ένα μπάχαλο όπου «όλα παίζουν». Μία από αυτές τις θεμελιακές απόψεις είναι η εχθρική και πολεμική στάση απέναντι στην κάθε μορφής εξουσία και σε ό,τι προέρχεται από αυτήν, την παράγει ή την αναπαράγει.

Όταν, λοιπόν, γίνεται λόγος για άμεση δημοκρατία, θα χρειαστεί να αναζητήσουμε την σχέση της με αυτή τη θεμελιακή αναρχική άποψη.

Ο όρος άμεση δημοκρατία δεν είναι καινούργιος αλλά και δεν αποτελεί συστατικό της αναρχίας. Εκείνες οι προσπάθειες που έγιναν στο παρελθόν με την δημοσίευση κειμένων του Καστοριάδη, των Σιτουασιονιστών, του Μπούκτσιν και άλλων μη αναρχικών συγγραφέων ή αναθεωρητών του αναρχισμού, προφανώς προσπαθούν να συνδέσουν άσχετα με την αναρχία πράγματα. Το αν η άμεση δημοκρατία αποτελεί τον κοινό παρανομαστή κάποιων αντιφατικών ή συγκλινουσών θεωριών, δεν σημαίνει στην ουσία τίποτε το λειτουργικό ως προς την απελευθερωτική κατεύθυνση. Το αντίθετο μάλιστα.

Παρ' όλ' αυτά, αρκετοί είναι εκείνοι που θέλουν να εντάξουν ή να ταυτίσουν την αναρχία με δημοκρατικές διαδικασίες. Χαρακτηριστικό είναι το ότι μια ορισμένη τάση του αναρχισμού όχι μόνο αποδέχεται την μαρξιστική ανάλυση, αλλά εντάσσει και παραμέτρους της δημοκρατίας στο ιδεολογικοπολιτικό κατασκεύασμα που προπαγανδίζει ως απελευθερωτικό. Έτσι, εκτός από την κοινοβουλευτική έχουμε την αμεσοδημοκρατική και την περιεκτική εκδοχή της δημοκρατίας.

Βεβαίως, για την αναρχία δεν τίθεται ζήτημα π.χ. ισοκατανομής της εξουσίας, αλλά εξάλειψής της. Το ίδιο ισχύει και σε σχέση με το ζήτημα του μετασχηματισμού του κράτους, που δεν σημαίνει προχώρημα προς την αναρχία, αφού ο κρατισμός (δηλαδή η ιδεολογικοπολιτική δόμηση της εξουσίας) μπορεί να πάρει πολλές μορφές

κυριαρχία τόσο σε επί μέρους κράτη, όσο και σε ηπείρους.

Σε γενικές γραμμές, θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν το γεγονός πως η ανανέωση των όρων υποταγής χρειάζεται να περνά με επαναλαμβανόμενους κύκλους που δεν απελευθερώνουν, αλλά αντίθετα ενισχύουν τις εξουσιαστικές σχέσεις και την εκμετάλλευση. Αυτό γίνεται και δια μέσου της αποδυνάμωσης της απελευθερωτικής προοπτικής με την καλλιέργεια της πίστης σε μια εναλλακτική πλευρά των εξουσιαστικών μεθόδων επιβολής, που προβάλλεται ως διαφορετική.

Δεν επιδιώκουμε να πείσουμε κανένα για τα αυτονόητα. Θεωρούμε, παρ' όλα αυτά, πως η καταγραφή τους αποτελεί την επαναβεβαίωση της αναρχικής απελευθερωτικής παρακαταθήκης και προοπτικής.

Παρ' ότι ο χώρος είναι περιορισμένος για μια εκτεταμένη αναφορά γύρω από αυτά τα αυτονόητα, θα επιχειρήσουμε μια όσο το δυνατόν ικανοποιητική προσέγγιση.

Χρειάζεται, κατ' αρχήν, να υπενθυμίσουμε πως έχουμε αποδεχτεί την αναρχία γιατί απλούστατα είναι η πεμπτουσία της συνολικής απελευθέρωσης και όχι μόνο του ανθρώπινου γένους. Δεν δεχόμαστε την ιδεολογικοποίηση και την θεωρητικοποίησή της, όπως έχουν κάνει πάρα πολλοί. Επειδή, κάτι τέτοιο γρήγορα την μετατρέπει σε δόγμα. Δεν αποδεχόμαστε αυθεντίες προς τις οποίες πρέπει να υποκλινόμαστε για τα όσα έχουν κάνει ή έχουν καταγράψει σαν απόψεις και εμπειρίες. Δεν αρνούμαστε την συνεισφορά των Μπακούνιν, Κροπότκιν, Μαλατέστα και τόσων άλλων, αλλά όλα έχουν μια πορεία που κάνει τον κύκλο της για να ξαναρχίσει με τον εμπλουτισμό που προσέφεραν τα αρνητικά και θετικά αυτής της προηγούμενης τροχιάς.

Συνεπώς, δεν θα μας κάνει να εκστασιαστούμε κάποια ευνοϊκή τοποθέτηση του Μπακούνιν –και μάλιστα παρμένη αποσπασματικά– ή της Λουίζ Μισέλ σχετικά με την δημοκρατία. Το πώς αντιλαμβάνονται οι αναρχικοί κάποιο ζήτημα έχει σχέση με συγκεκριμένες συνθήκες και παράγοντες που ίσχυαν την εποχή που εκφράστηκαν αυτές οι απόψεις.

Άλλωστε, παραμένει αδιαμφισβήτητο το γεγονός πως ο βαθμός ανάπτυξης της σκέψης των ανθρώπων προσδιορίζεται, σε σημαντικό βαθμό, από την εποχή που ζουν και από τις εμπειρίες που έχουν αποκομίσει και συμπυκνώσει σε αυτό που λέμε θεώρηση, τρόπο ζωής και δράσης.

Όμως, εκτός από αυτόν τον παράγοντα υπάρχει και ένας άλλος.

Πρόκειται για την συνειδητή αποφυγή, εκ μέρους των υποστηρικτών του αναρχισμού και των επί μέρους τάσεών του να εμβαθύνουν στο συνολικό περιεχόμενο, στην ουσία της αναρχικής θεώρησης και πρακτικής και να συμβάλλουν στην δημιουργική διεργασία και ανάπτυξή της. Η ευκολία που οδηγεί στην ταύτιση της αναρχίας με δημοκρατικές διαδικασίες. Χαρακτηριστικό είναι το ότι μια ορισμένη τάση του αναρχισμού όχι μόνο αποδέχεται την μαρξιστική ανάλυση, αλλά εντάσσει και παραμέτρους της δημοκρατίας στο ιδεολογικοπολιτικό κατασκεύασμα που προπαγανδίζει ως απελευθερωτικό. Έτσι, εκτός από την κοινοβουλευτική έχουμε την αμεσοδημοκρατική και την περιεκτική εκδοχή της δημοκρατίας.

Βεβαίως, για την αναρχία δεν τίθεται ζήτημα π.χ. ισοκατανομής της εξουσίας, αλλά εξάλειψής της. Το ίδιο ισχύει και σε σχέση με το ζήτημα του μετασχηματισμού του κράτους, που δεν σημαίνει προχώρημα προς την αναρχία, αφού ο κρατισμός (δηλαδή η ιδεολογικοπολιτική δόμηση της εξουσίας) μπορεί να πάρει πολλές μορφές όπως έχει αποδειχτεί ιστορικά. Είναι δυνατόν, επίσης, σε κάποια βαθμίδα της εξουσιαστικής ανακύκλωσης, ο κρατισμός, να εκφραστεί με πιο συμπαγή χαρακτηριστικά, όπως αυτά που βρίσκονται σε διαδικασία μορφοποίησης, στις παρούσες συνθήκες ενοποίησης της κυριαρχίας σε παγκόσμια κλίμακα.

Συνεπώς –και για να μην απεραντολογούμε– το θέμα της αμεσοδημοκρατίας είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την δημοκρατία της οποίας αποτελεί συστατικό μέρος.

συνέχεια στη σελίδα 4

χαρβαλωμένος πια είναι ο μηχανισμός των κομσομόλων, ώστε να εξευτελίζεται έτσι το βουλευτικό ξόανο της «λαϊκής ανυπακοής»;

Αξιοθρήνητο είναι και το πεζοδρομιακό επιχείρημα των υπερασπιστών της Λιάνας Κανέλλη στους προπηλακιστές της: «αφήστε τη Λιάνα, είναι η μόνη που τα λέει». Υποτίθεται ότι δεν πρέπει να υπάρχει πιο ντροπιαστική κατάσταση για έναν προβεβλημένο κομμουνιστή από το να τον λατρεύουν ως επιτυχημένο αtακαδόρο και λαϊκό διασκεδαστή πάρα ως ακίνδυνα μαχητικό κονφερανσιέ. Άλλωστε σε αυτό το πεδίο είναι ασυναγώνιστη. Επί της ουσίας, είναι ένας Καρατζαφέρης που ομιλεί τρεις ξένες γλώσσες... Ίσως, όμως, να μην γνωρίζει στην πραγματικότητα και τις τρεις, αν κρίνει κανείς από το ανορθόγραφο πανό στα αγγλικά που ανήρτησε το ΠΑΜΕ στην Ακρόπολη για να το δει όλος ο πλανήτης. «The peoples (!) have the power».

Και μιας και πιάσαμε τον Καρατζαφέρη τον ορίτζιναλ, καμία έμπνευση της προκοπής δεν έχει τώρα τελευταία ο αξιοσέβαστος πρόεδρος του ΛΑΟΣ, ούτε μια ατάκα της προκοπής. Απλώς τον κατάπιε η ανυπαρξία του Σαμαρικού «όχι στο Μεσοπρόθεσμο». Μόνο το πάθος του για τη συλλογή άχρηστου υλικού ενδέχεται να ικανοποιηθεί αν και όταν αποφασίσει ο κύριος Κιλτίδης να επισκεφτεί και τούτο το μικρούλι διαμέρισμα της «γαλάζιας πολυκατοικίας», προφανώς σε αναζήτηση καλύτερης θέας...

(Άλλη μια ένδειξη ότι το πολιτικό σύστημα ...καταρρέει, προσοχή μην πέσει και σας πλακώσει!)

Σύμφωνα με τον Μπερνάρ Σω, «Υπάρχουν δύο τραγωδίες στη ζωή. Η μία είναι όταν δεν εκπληρώνονται οι επιθυμίες μας και η άλλη όταν εκπληρώνονται».

Το «Μεσοπρόθεσμο», είναι μια από αυτές τις επιθυμίες των ανθρώπων),

Ποιοι θα τολμήσουν να το εφαρμόσουν και πόσο μεσοπρόθεσμο θα αποδειχθεί στην πραγματικότητα;

Λεόν

Σύντροφοι/ισσες
και φίλες/φίλοι,

Επειδή, σε πολλές περιπτώσεις τα εμπόδια στη διανομή της εφημερίδας σας συνεχίζουν να υπάρχουν, σε διάφορες περιοχές, από τους γνωστούς και μη εξαιρετέους «καλοθελητές» και με δεδομένη την παρότρυνση που υπήρχε έχουμε ενεργοποιήσει δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθένας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει,

στο email:
diadromi@revolution.gr

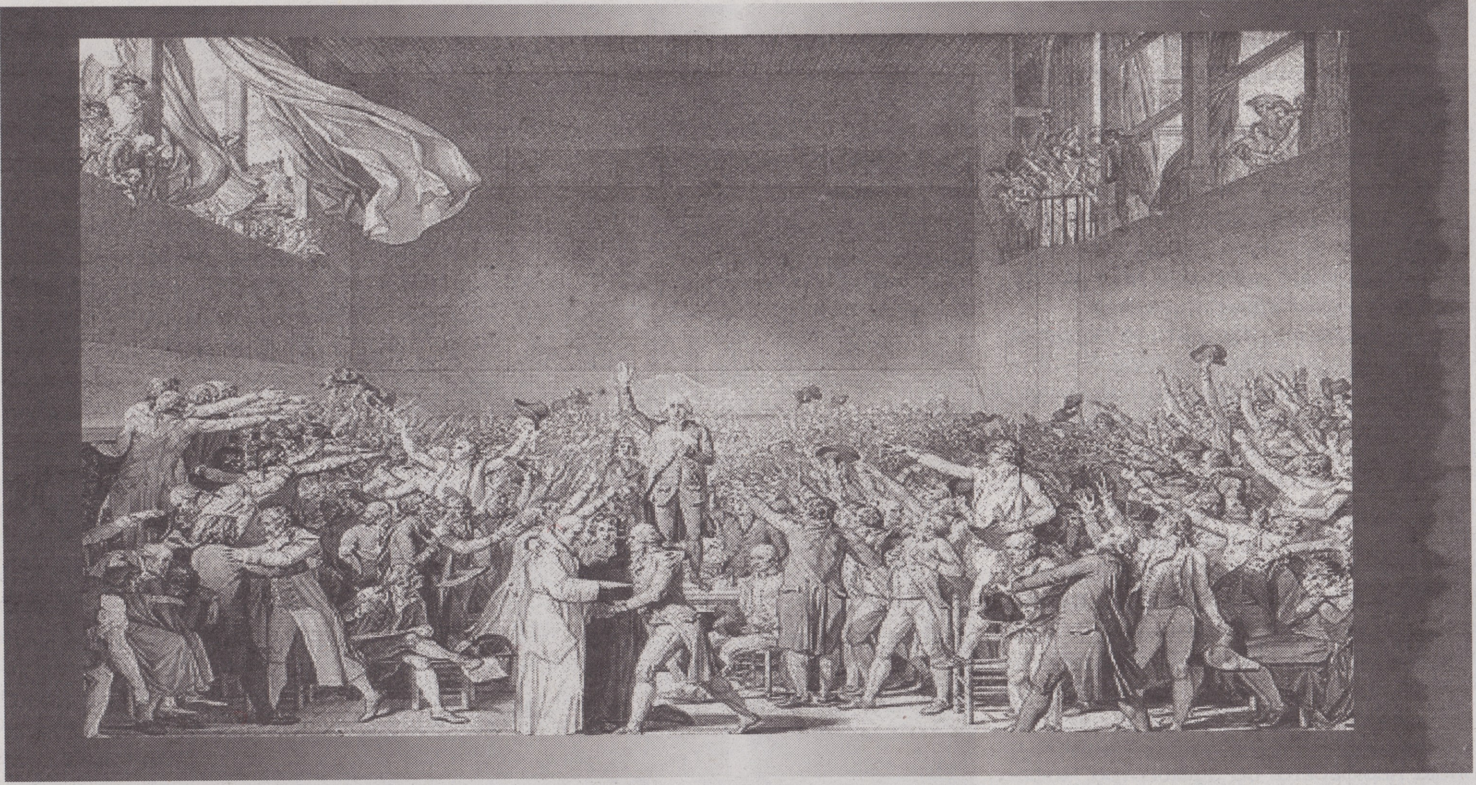
ή ταχυδρομικά:
Τ.Θ. 30658, Τ.Κ. 10033,
ΑΘΗΝΑ

καταθέτοντας και το αντίστοιχο ποσό στον τραπεζικό λογαριασμό που αναγράφεται σε άλλη σελίδα.

Μπορείτε, ακόμη, να στείλετε ταχυδρομική επιταγή στο όνομα:

Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 30658, Τ.Κ. 10033,
ΑΘΗΝΑ

Σε κάθε περίπτωση είναι απα-

συνέχεια από τη σελίδα 3

Το επόμενο βήμα είναι η αναζήτηση ενός ακόμη αυτονόητου μέσα από το ερώτημα: **Είναι εξουσιαστική η δημοκρατία;** Δεν χρειάζεται να τονίσουμε πως κανείς δεν θα αντιλέξει. Εφ' όσον, λοιπόν, η αμεσοδημοκρατία είναι παράγωγο μιας εξουσιαστικής συνθήκης, είναι αναμφισβήτητα εξουσιαστική. Δεν χρειάζεται να τονίζουμε πως η ψηφοφορία, είτε γίνεται κάθε τέσσερα, κάθε δύο, ή ένα χρόνο οδηγεί στην επιβολή της θέλησης τής εκάστοτε πλειοψηφίας πάνω στην εκάστοτε μειοψηφία. Το ίδιο ισχύει και στις περιπτώσεις όπου οι ψηφοφορίες γίνονται κάθε μήνα, κάθε βδομάδα ή κάθε μέρα. Ο εξουσιαστικός χαρακτήρας δεν απαλείφεται.

Η άμεση δημοκρατία, λοιπόν, αναπαράγει και διαιωνίζει τις εξουσιαστικές σχέσεις.

Θεωρίες και φιλοσοφίες θα πουν κάποιοι. Κι έχουν το λόγο τους που το λένε. Είναι μια θεωρία και φιλοσοφία χωρίς αντικειμενική υπόσταση, χωρίς αποτελέσματα χειροπιαστά, αφού δεν είναι προσανατολισμένοι στην πραγμάτωση της. Όμως, αυτού του είδους οι αφαιρέσεις και οι αφορισμοί θα πρέπει να απευθύνονται σε ανθρώπους χωρίς δημιουργική σκέψη.

Επί πλέον, όπως και να δούμε το θέμα, κι αυτοί που προτάσσουν την άμεση δημοκρατία στηρίζονται σε συγκεκριμένη φιλοσοφική και θεωρητική βάση. Επομένως, εύκολα γίνεται αντιληπτό πως ακολουθούν μια διαφορετική θεωρητική και φιλοσοφική κατεύθυνση από αυτήν στην οποία βαδίζουμε εμείς οι αναρχικοί.

Ας προχωρήσουμε λίγο. Μήπως η αρχαία Αθήνα που εμφανίζεται ως «λαμπρό» παράδειγμα και οι αμεσοδημοκρατικές συνιστώσες του συστήματος δεν διατηρούσαν τον εξουσιαστικό κι εκμεταλλευτικό του χαρακτήρα; Η απάντηση είναι σαφέστατα καταφατική. Ακόμα και οι υποστηρικτές της ά-

σμούς επειδή θα είναι σαν να ανανεώνει την εξουσιαστική βαρβαρότητα.

Η άμεση δημοκρατία, αντίθετα, αποδέχεται την ύπαρξη των δομών και των θεσμών, αλλά και της εξουσιαστικής εφαρμογής τους. Αποδέχεται το υπάρχον σύστημα, αλλά από διαφορετική οπτική γωνιά.

Έχει άποψη απελευθερωτική αξία αυτή η κατάσταση; **Είναι δυνατόν μια εξουσιαστική διαδικασία να χρησιμοποιηθεί σε συνθήκες αναρχίας και ελευθερίας;** Η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι. Όποιος αναζητά θεσμούς και δομές κτίζει εξουσίες και δεν μπορεί να ισχυριστεί αθωότητα μετά από τόσες συνταρακτικές εμπειρίες που έχει προσφέρει η ιστορία.

Η αναρχία έχει να προτείνει πάρα πολλά. Το ζήτημα είναι αυτές οι προτάσεις να μπουν σοβαρά σε μια προοπτική. Και αυτό δεν μπορούν να το κάνουν οι τεχνικοί της εξουσίας, ούτε οι διεκπεραιωτές εξουσιαστικών ιδεολογημάτων.

σει δυνατότητα να λαμβάνετε με συνδρομή την ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Καθένας/καθεμία μπορεί να ορίσει τον αριθμό των φύλλων για τα οποία γίνεται συνδρομητής/τρια και να μας το γνωστοποιήσει,

στο email:

diadromi@revolution.gr

ή ταχυδρομικά:

Τ.Θ. 30658, Τ.Κ. 10033, ΑΘΗΝΑ

καταθέτοντας και το αντίστοιχο ποσό στον τραπεζικό λογαριασμό που αναγράφεται σε άλλη σελίδα.

Μπορείτε, ακόμη, να στείλετε ταχυδρομική επιταγή στο όνομα:

Γιώργος Βλασσόπουλος Τ.Θ. 30658, Τ.Κ. 10033, ΑΘΗΝΑ

Σε κάθε περίπτωση είναι απαραίτητη η αναγραφή του αριθμού ή η επισύναψη αντίγραφου του παραστατικού της κατάθεσης στο λογαριασμό της ΕΤΕ, καθώς και τα ακριβή στοιχεία: **Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.**

Συνδρομή Εσωτερικού (για 10 φύλλα): 20 ευρώ

Συνδρομή Ευρώπης (για 10 φύλλα): 30 ευρώ

συνέχεια από τη σελίδα 3

Το επόμενο βήμα είναι η αναζήτηση ενός ακόμη αυτονόητου μέσα από το ερώτημα: **Είναι εξουσιαστική η δημοκρατία;** Δεν χρειάζεται να τονίσουμε πως κανείς δεν θα αντιλέξει. Εφ' όσον, λοιπόν, η αμεσοδημοκρατία είναι παράγωγο μιας εξουσιαστικής συνθήκης, είναι αναμφισβήτητα εξουσιαστική. Δεν χρειάζεται να τονίζουμε πως η ψηφοφορία, είτε γίνεται κάθε τέσσερα, κάθε δύο, ή ένα χρόνο οδηγεί στην επιβολή της θέλησης τής εκάστοτε πλειοψηφίας πάνω στην εκάστοτε μειοψηφία. Το ίδιο ισχύει και στις περιπτώσεις όπου οι ψηφοφορίες γίνονται κάθε μήνα, κάθε βδομάδα ή κάθε μέρα. Ο εξουσιαστικός χαρακτήρας δεν απαλείφεται.

Η άμεση δημοκρατία, λοιπόν, αναπαράγει και διαιωνίζει τις εξουσιαστικές σχέσεις.

Θεωρίες και φιλοσοφίες θα πουν κάποιοι. Κι έχουν το λόγο τους που το λένε. Επειδή, προφανώς για αυτούς η αναρχία είναι μια θεωρία και φιλοσοφία χωρίς αντικειμενική υπόσταση, χωρίς αποτελέσματα χειροπιαστά, αφού δεν είναι προσανατολισμένοι στην πραγμάτωσή της. Όμως, αυτού του είδους οι αφαιρέσεις και οι αφορισμοί θα πρέπει να απευθύνονται σε ανθρώπους χωρίς δημιουργική σκέψη.

Επί πλέον, όπως και να δούμε το θέμα, κι αυτοί που προτάσσουν την άμεση δημοκρατία στηρίζονται σε συγκεκριμένη φιλοσοφική και θεωρητική βάση. Επομένως, εύκολα γίνεται αντιληπτό πως ακολουθούν μια διαφορετική θεωρητική και φιλοσοφική κατεύθυνση από αυτήν στην οποία βαδίζουμε εμείς οι αναρχικοί.

Ας προχωρήσουμε λίγο. Μήπως η αρχαία Αθήνα που εμφανίζεται ως «λαμπρό» παράδειγμα και οι αμεσοδημοκρατικές συνιστώσες του συστήματος δεν διατηρούσαν τον εξουσιαστικό κι εκμεταλλευτικό του χαρακτήρα; Η απάντηση είναι σαφέστατα καταφατική. Ακόμα και οι υποστηρικτές της άμεσης δημοκρατίας παραδέχονται τις «ατέλειες» και «αδυναμίες» της αθηναϊκής δημοκρατίας.

Εδώ, λοιπόν, έρχεται το «ισχυρό» επιχείρημα: **Η άμεση δημοκρατία είναι ένα διαδικαστικό μέσο λήψης αποφάσεων.**

Με αυτό τον τρόπο όχι μόνο αποενοχοποιείται αλλά και καθαγιάζεται μια διαδικασία, που σερβίρεται στη συνέχεια ως κατάλληλη προς χρήση από την αναρχία.

Αφού, όμως, ντυθεί στο νυφικό και παρθενικό της φόρεμα η αμεσοδημοκρατία, έρχεται μετά να στηριχτεί και με διάφορα άλλα ερωτήματα-επιχειρήματα, ώστε να σερβιριστεί σαν τρόπος οργάνωσης, σαν πολίτευμα. Είναι αλήθεια, πως ο αναρχισμός έχει εμπλακεί στα γρανάζια τέτοιων συλλογισμών και θεωριών και απ' ότι δείχνουν τα πράγματα δεν μπορεί να απεμπλακεί εύκολα. Δεν είναι του παρόντος να επεκταθούμε. Άλλωστε δεν είμαστε και δεν θα γίνουσμούς επειδή θα είναι σαν να ανανεώνει την εξουσιαστική βαρβαρότητα.

Η άμεση δημοκρατία, αντίθετα, αποδέχεται την ύπαρξη των δομών και των θεσμών, αλλά και της εξουσιαστικής εφαρμογής τους. Αποδέχεται το υπάρχον σύστημα, αλλά από διαφορετική οπτική γωνιά.

Έχει άποψη απελευθερωτική αξία αυτή η κατάσταση; **Είναι δυνατόν μια εξουσιαστική διαδικασία να χρησιμοποιηθεί σε συνθήκες αναρχίας και ελευθερίας;** Η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι. Όποιος αναζητά θεσμούς και δομές κτίζει εξουσίες και δεν μπορεί να ισχυριστεί αθωότητα μετά από τόσες συνταρακτικές εμπειρίες που έχει προσφέρει η ιστορία.

Η αναρχία έχει να προτείνει πάρα πολλά. Το ζήτημα είναι αυτές οι προτάσεις να μπουν σοβαρά σε μια προοπτική. Και αυτό δεν μπορούν να το κάνουν οι τεχνικοί της εξουσίας, ούτε οι διεκπεραιωτές εξουσιαστικών ιδεολογημάτων.

Αυτές οι προτάσεις ξεκινούν από το ξεπέρασμα των δομών και των θεσμών.

Είναι ένα άλλος τρόπος ζωής που βασίζεται στην αυτάρκεια των κοινοτήτων, που θα χτιστούν μέσα από τη δημιουργία αναρχικών ομάδων, που θα ξεπεράσουν τα στενά και δογματικά όρια της πολιτικής, που θα έχουν δημιουργηθεί στη βάση της κοινής αποδοχής πως το σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης θα πρέπει να εξαφανιστεί με όλους τους τρόπους που προτάσσει η αναρχική θεώρηση, οι γήινες και οι ανθρώπινες ανάγκες. Στη βάση της προστασίας των ύψιστων αγαθών, της διαρκούς πνευματικής ανάπτυξης των ανθρώπων, της αυτοδύναμης ανάπτυξης των κοινοτήτων, της απουσίας κάθε είδους εξάρτησης και ετεροκαθορισμού.

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε σε πολλές ακόμη παραμέτρους του ζητήματος της άμεσης δημοκρατίας. Αλλά το αφή-

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗ
5.30 - 8 το απόγευμα
και ΣΑΒΒΑΤΟ από 10.30πμ-2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86

***

Ο Κύκλος Σύνταξης

σελίδα.

Μπορείτε, ακόμη, να στείλετε ταχυδρομική επιταγή στο όνομα:

Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 30658, Τ.Κ. 10033,
ΑΘΗΝΑ

Σε κάθε περίπτωση είναι απαραίτητη η αναγραφή του αριθμού ή η επισύναψη αντίγραφου του παραστατικού της κατάθεσης στο λογαριασμό της ΕΤΕ, καθώς και τα ακριβή στοιχεία: **Όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας και ένα τηλέφωνο για επικοινωνία.**

Συνδρομή Εσωτερικού (για 10 φύλλα): 20 ευρώ
Συνδρομή Ευρώπης (για 10 φύλλα): 30 ευρώ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΧΡΟΝΟΣ 10ος, ΦΥΛΛΟ 107
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2011

ΕΚΔΟΣΗ:
ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
τηλέφωνο: 69 73 79 92 07

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

στική. Δεν χρειάζεται να τονίζουμε πως η ψηφοφορία, είτε γίνεται κάθε τέσσερα, κάθε δύο, ή ένα χρόνο οδηγεί στην επιβολή της θέλησης τής εκάστοτε πλειοψηφίας πάνω στην εκάστοτε μειοψηφία. Το ίδιο ισχύει και στις περιπτώσεις όπου οι ψηφοφορίες γίνονται κάθε μήνα, κάθε βδομάδα ή κάθε μέρα. Ο εξουσιαστικός χαρακτήρας δεν απαλείφεται.

Η άμεση δημοκρατία, λοιπόν, αναπαράγει και διαιωνίζει τις εξουσιαστικές σχέσεις.

Θεωρίες και φιλοσοφίες θα πουν κάποιοι. Κι έχουν το λόγο τους που το λένε. Επειδή, προφανώς για αυτούς η αναρχία εί-

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗ
5.30 - 8 το απόγευμα
και ΣΑΒΒΑΤΟ από 10.30πμ-2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86

***

Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

***

Η ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΘΥΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΛΛΑΞΕ
Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΘΥΡΙΔΑ ΕΙΝΑΙ:
Τ.Θ. 30658, Τ.Κ. 10033, ΑΘΗΝΑ

Όσοι/ες στέλνετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, σας υπενθυμίζουμε πως θα πρέπει να απευθύνονται στον Παναγιώτη Λιόλιο, ή στο Γιώργο Βλασσόπουλο

αυτοί που προτείνουν την άμεση δημοκρατία στηρίζονται σε συγκεκριμένη φιλοσοφική και θεωρητική βάση. Επομένως, εύκολα γίνεται αντιληπτό πως ακολουθούν μια διαφορετική θεωρητική και φιλοσοφική κατεύθυνση από αυτήν στην οποία βαδίζουμε εμείς οι αναρχικοί.

Ας προχωρήσουμε λίγο. Μήπως η αρχαία Αθήνα που εμφανίζεται ως «λαμπρό» παράδειγμα και οι αμεσοδημοκρατικές συνιστώσες του συστήματος δεν διατηρούσαν τον εξουσιαστικό κι εκμεταλλευτικό του χαρακτήρα; Η απάντηση είναι σαφέστατα καταφατική. Ακόμα και οι υποστηρικτές της άμεσης δημοκρατίας παραδέχονται τις «ατέλειες» και «αδυναμίες» της αθηναϊκής δημοκρατίας.

Εδώ, λοιπόν, έρχεται το «ισχυρό» επιχείρημα: **Η άμεση δημοκρατία είναι ένα διαδικαστικό μέσο λήψης αποφάσεων**.

Με αυτό τον τρόπο όχι μόνο αποενοχοποιείται αλλά και καθαγιάζεται μια διαδικασία, που σερβίρεται στη συνέχεια ως κατάλληλη προς χρήση από την αναρχία.

Αφού, όμως, ντυθεί στο νυφικό και παρθενικό της φόρεμα η αμεσοδημοκρατία, έρχεται μετά να στηριχτεί και με διάφορα άλλα ερωτήματα-επιχειρήματα, ώστε να σερβιριστεί σαν τρόπος οργάνωσης, σαν πολίτευμα. Είναι αλήθεια, πως ο αναρχισμός έχει εμπλακεί στα γρανάζια τέτοιων συλλογισμών και θεωριών και απ' ότι δείχνουν τα πράγματα δεν μπορεί να απεμπλακεί εύκολα. Δεν είναι του παρόντος να επεκταθούμε. Άλλωστε δεν είμασταν και δεν θα γίνουμε τώρα απολογητές του αναρχισμού.

Θεωρούμε, πάντως, σημαντικό να πούμε πως η αναρχία δεν ανανεώνει δομές και θε-

κατάσταση; **Είναι δυνατόν μια εξουσιαστική διαδικασία να χρησιμοποιηθεί σε συνθήκες αναρχίας και ελευθερίας;** Η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι. Όποιος αναζητά θεσμούς και δομές κτίζει εξουσίες και δεν μπορεί να ισχυριστεί αθωότητα μετά από τόσες συνταρακτικές εμπειρίες που έχει προσφέρει η ιστορία.

Η αναρχία έχει να προτείνει πάρα πολλά. Το ζήτημα είναι αυτές οι προτάσεις να μπουν σοβαρά σε μια προοπτική. Και αυτό δεν μπορούν να το κάνουν οι τεχνικοί της εξουσίας, ούτε οι διεκπεραιωτές εξουσιαστικών ιδεολογημάτων.

Αυτές οι προτάσεις ξεκινούν από το ξεπέρασμα των δομών και των θεσμών.

Είναι ένα άλλος τρόπος ζωής που βασίζεται στην αυτάρκεια των κοινοτήτων, που θα χτιστούν μέσα από τη δημιουργία αναρχικών ομάδων, που θα ξεπεράσουν τα στενά και δογματικά όρια της πολιτικής, που θα έχουν δημιουργηθεί στη βάση της κοινής αποδοχής πως το σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης θα πρέπει να εξαφανιστεί με όλους τους τρόπους που προτάσσει η αναρχική θεώρηση, οι γήινες και οι ανθρώπινες ανάγκες. Στη βάση της προστασίας των ύψιστων αγαθών, της διαρκούς πνευματικής ανάπτυξης των ανθρώπων, της αυτοδύναμης ανάπτυξης των κοινοτήτων, της απουσίας κάθε είδους εξάρτησης και ετεροκαθορισμού.

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε σε πολλές ακόμη παραμέτρους του ζητήματος της άμεσης δημοκρατίας. Αλλά το αφήνουμε για μια άλλη ευκαιρία...

Συσπείρωση Αναρχικών

Σύντροφοι/συντρόφισσες και Φίλες/φίλοι,

Θέλουμε να ζητήσουμε την κατανόηση σας, για την έμμεση καθυστέρηση της κυκλοφορίας αυτού του φύλλου της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Οι λόγοι είναι γνωστοί και δεν χρειάζεται να τους επαναλάβουμε. Πάντως, ούτως ή άλλως τα καλοκαιρινά φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ παραμένουν για δύο σχεδόν μήνες στα περίπτερα και πρακτορεία. Οπότε ελπίζουμε να μην δυσκολευτείτε πολύ στο να τα προμηθευτείτε.

Θα τα ξαναπούμε το Σεπτέμβριο.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

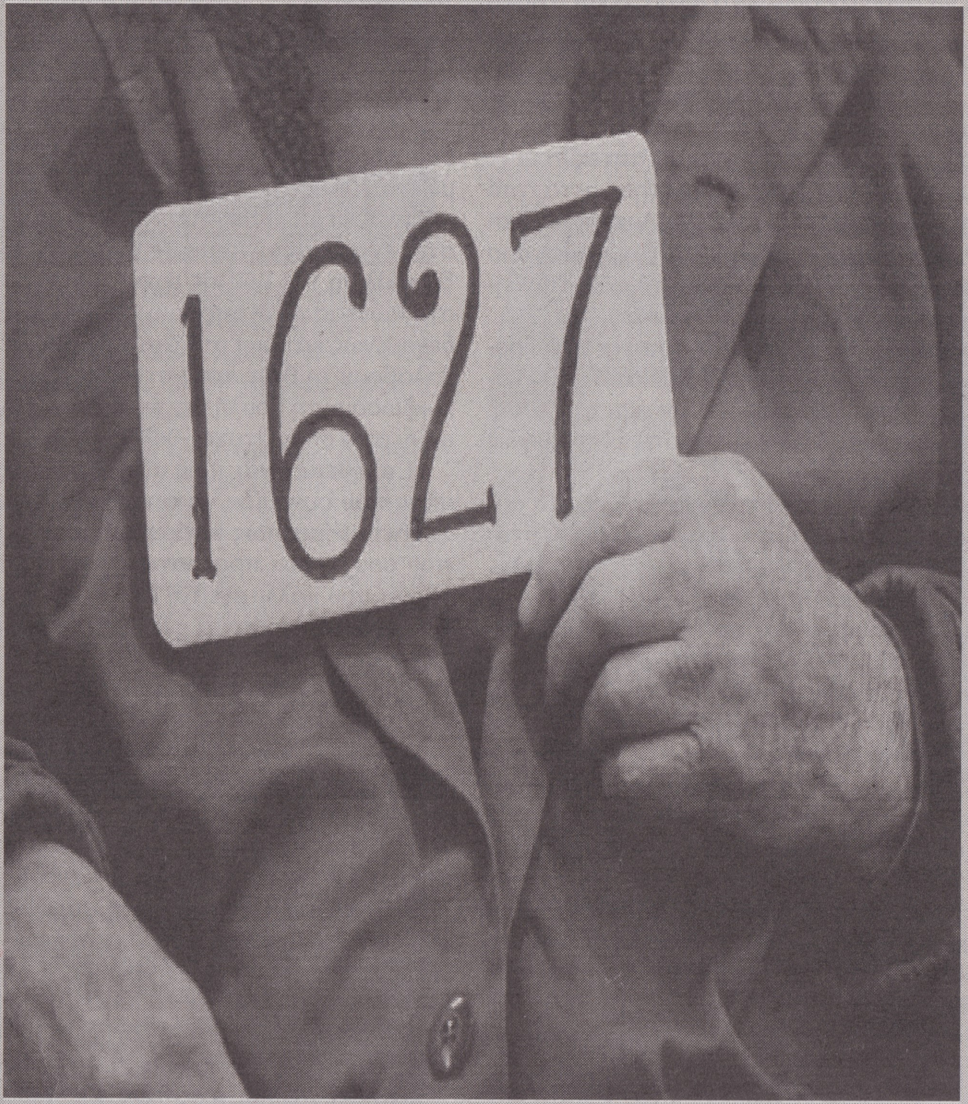
Δεν έχω χαρτάκι, να μιλήσω;

Παρατηρούμε, τον τελευταίο μήνα την εξέλιξη μιας «αυθόρμητης» «ετερόκλητης» κινητοποίησης στη πλατεία συντάγματος. Το εισαγόμενο πρόταγμα «αγανάκτησης» φυσικά μόνο αυθόρμητο δεν είναι. Δε μάθαμε ποτέ ποιος προέτρεψε για την κινητοποίηση, αλλά σίγουρα διακρίνουμε ποιος το υποστηρίζει και ποιοι επωφελούνται από το «σήκωμα από τους καναπέδες».

Ανάλυση όσον αφορά την «παράγωγη πολιτικής» «από τα κάτω» και αμεσοδημοκρατικά, στη πλατεία συντάγματος έγινε στο προηγούμενο φύλλο (106) της Διαδρομής Ελευθερίας.

Αυτό που έχει εξ ίσου σημασία, όμως, δεν είναι μόνο η εικόνα της «ειρηνικής επανάστασης» όπως παρουσιάζεται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (μ.μ.ε.) και τους προπαγανδιστές του όλου εγχειρήματος, αλλά και η εικόνα που έχουν για το «σύνταγμα» αυτοί που δεν είναι αρνητικοί μεν αλλά επιφυλακτικοί και συμμετέχουν στις εργασίες της «λαϊκής συνέλευσης». Δε μιλάμε για τη στελέχωση των ομάδων, γιατί έχουν χάσει την «αθωότητα» τους από τις πρώτες μέρες.

Να δεχτούμε πως για κάποιους είναι μια εμπειρία πρωτόγνωρη στην μέχρι τώρα φιλήσυχη ζωή τους, όπου μέχρι πρότινος δεν αρνήθηκαν, αμφισβήτησαν ή έστω «αντιπολιτεύτηκαν» το εξουσιαστικό σύστημα, χαμένοι μεταξύ ανανεώσεων συμβάσεων εργασίας, μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας, το παραεμπόριο της υγείας, το δογματισμό της φροντιστηριακής παιδείας και φυσικά την επίπλαστη ευημερία με μονάδα μέτρησης την υλική κατανάλωση. Ας δε-

συνέλευσης), η παράγωγη πολιτικού λόγου.

Ένα μήνα μετά την «αυθόρμητη» εισροή

ταραχών που θεαματικοποιούν την πορεία της γενικής απεργίας της 15ης Ιούνη, σε αντιδιαστολή με την «ειρηνική» συνάθροιση

αυτό το σημείο είναι που αναλαμβάνει «καθήκοντα» η δημοκρατία. Η δημοκρατία, όμως, είναι απογυμνωμένη σαν όρος, σαν όρος, αφού δεν θα μπορούσε να υπάρξει ούτε ένα δείγμα κράτους που να λειτουργεί ισόνομα και δίκαια με την αντιπροσωπευτική δημοκρατία και να ικανοποιεί τις κατεστημένες αυταπάτες.

Έτσι πρέπει να λανσαριστεί ένας όρος που θα διευκολύνει την προοπτική μιας παγκόσμιας διακυβέρνησης, να προδιαθέτει την ανθρώπινη συμμετοχή αλλά και να την εντάσσει σε ελεγχόμενα, όπως πάντα πλαίσια. Αυτός ο όρος είναι η «άμεση δημοκρατία» με εργαλείο τη λαϊκή συνέλευση και ενίοτε το δημοψήφισμα. «Θα ψηφίζετε, γιατί είμαστε δημοκράτες, ό,τι θέλουμε, όταν το θέλουμε», έχουν στο νου τους οι παγκόσμιοι κυβερνήτες.

Για να μην κοροϊδευόμαστε. Κανένα ζήτημα, που πρέπει να επιλυθεί και θεωρητικά έχει σαν βάση το καλό μιας ανθρώπινης κοινωνίας, δεν μπορεί να λυθεί καταφεύγοντας στο τεχνοκρατικό δυισμό, απορρίπτοντας την ιδιαιτερότητα των ανθρώπων και των κοινοτήτων τους.

Είναι τυχαίο, που ο τωρινός πρωθυπουργός καλούσε σε άμεση δημοκρατία τους ψηφοφόρους του πα.σο.κ., αλλά και «όλους τους έλληνες», κατά την περίοδο εκλογής του, «από τη βάση» το 2007; Δε νομίζω.

Καλά θα κάνουν οι «αντιεξουσιαστές» της εξουσίας και θιασώτες της «άμεσης δημοκρατίας» να καταλάβουν, αν δεν το ξέρουν ήδη, που δεν νομίζω, ότι ο κρατικός σχεδιασμός δεν είναι κάτι που εφαρμόζεται σε μια μέρα. Για το αποτέλεσμα ή τη μορφή που έχει ας πούμε στο παρόν εί-

Π μενο πρόταγμα «αγανάκτησης» φυσικά μόνο αυθόρμητο δεν είναι. Δε μάθαμε ποτέ ποιος προέτρεψε για την κινητοποίηση, αλλά σίγουρα διακρίνουμε ποιος το υποστηρίζει και ποιοι επωφελούνται από το «σήκωμα από τους καναπέδες».

Ανάλυση όσον αφορά την «παράγωγη πολιτικής» «από τα κάτω» και αμεσοδημοκρατικά, στη πλατεία συντάγματος έγινε στο προηγούμενο φύλλο (106) της Διαδρομής Ελευθερίας.

Αυτό που έχει εξ ίσου σημασία, όμως, δεν είναι μόνο η εικόνα της «ειρηνικής επανάστασης» όπως παρουσιάζεται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (μ.μ.ε.) και τους προπαγανδιστές του όλου εγχειρήματος, αλλά και η εικόνα που έχουν για το «σύνταγμα» αυτοί που δεν είναι αρνητικοί μεν αλλά επιφυλακτικοί και συμμετέχουν στις εργασίες της «λαϊκής συνέλευσης». Δε μιλάμε για τη στελέχωση των ομάδων, γιατί έχουν χάσει την «αθωότητα» τους από τις πρώτες μέρες.

Να δεχτούμε πως για κάποιους είναι μια εμπειρία πρωτόγνωρη στην μέχρι τώρα φιλήσυχη ζωή τους, όπου μέχρι πρότινος δεν αρνήθηκαν, αμφισβήτησαν ή έστω «αντιπολιτεύτηκαν» το εξουσιαστικό σύστημα, χαμένοι μεταξύ ανανεώσεων συμβάσεων εργασίας, μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας, το παραεμπόριο της υγείας, το δογματισμό της φροντιστηριακής παιδείας και φυσικά την επίπλαστη ευημερία με μονάδα μέτρησης την υλική κατανάλωση. Ας δεχτούμε, χάριν επιχειρηματολογίας, την λογική «στη χούντα... διάβαζα» (που χρησιμοποίησε ο αποθανών πλέον αρχιτράγος της εκκλησιαστικής κλίκας), ότι, με λίγα λόγια, δεν είχαν αντιληφθεί το σκληρό πρόσωπο της κάθε κυβέρνησης που εξέλεγαν όλα αυτά τα χρόνια, ανεξάρτητου χωροταξικής τοποθέτησης στο κυνοβούλιο.

Η «αγανακτισμένη επιφοίτηση» που, ο ετερόκλητος όχλος δέχτηκε εξ ουρανού (VHF, UHF και τους ραδιοφωνικούς μεγακύκλους) αλλά και μέσω των «νέων τεχνολογιών» περί σωτηρίας πλέον της «εθνικής οικονομίας» και όχι της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Η έντονη μυρωδιά πατριωτισμού, που εγκλωβίζεται σε φράσεις του είδους «εμείς οι έλληνες» (θαρρείς κι αυτοί που είναι στο κοινοβούλιο δεν είναι έλληνες) και «προδότες πολιτικοί» (αλήθεια τι προδίδουν;) είναι το μοναδικό στοιχείο συνοχής του ετερόκλητου πλήθους. Μπορεί

συνέλευσης), η παράγωγη πολιτικού λόγου.

Ένα μήνα μετά την «αυθόρμητη» εισροή και κήρυξη του «αντιμνημονιακού αγώνα» αν δούμε τι έχει παραχθεί σε επίπεδο πολιτικών αιτημάτων θα διαπιστώσουμε ένα Τίποτα. Ένα μεγάλο τίποτα. Τα μόνα που έχει καταφέρει η «λαϊκή συνέλευση», είναι η κατασκευή και νομιμοποίηση ενός μηχανισμού-φορέα των εργασιών της σε μια αυτο-οργανωμένη βάση και την προβολή ετοιματζίδικων λύσεων τύπου επιτροπών λογιστικού ελέγχου (ε.λ.ε.), ομιλίες του Μανώλη Γλέζου, ή του Max Keiser («αγανακτισμένου» απ' ότι φαίνεται πρώην χρηματιστή) για την «ανανέωση», «αναμόρφωση» και την «αναγέννηση» του δημοκρατικού καθεστώτος με όρους πλατείας.

Επομένως, η αποφυγή του «καπελώματος» του αγανακτισμένου κινήματος είναι κάτι καθαρά επιλεκτικό. Η νεο-αριστερή διανόηση της «επανάστασης» καταδικάζει κάθε πολιτική ομάδα που ενδέχεται να θέλει να «ζυμωθεί» στο «λαϊκό» κίνημα (δημο-

ταραχών που θεαματικοποιούν την πορεία της γενικής απεργίας της 15ης Ιούνη, σε αντιδιαστολή με την «ειρηνική» συνάθροιση των απανταχού «πεφωτισμένων» μετατρέποντας τον αγώνα τους από πόλεμο ενάντια σε καπιταλιστές και «προδότες», (κάτω ή πάνω, διαλέγεις και παίρνεις) σε μια βραδιά καλλιτεχνικών δρώμενων (κάτι που πήγε να επαναληφθεί ως ένα βαθμό και στις 28 Ιούνη). Η μέρα φεύγει (το Johny Walker έρχεται, για να θυμίσουμε την γνωστή διαφημιστική ατάκα) και το γλέντι πρέπει να αρχίσει... Αυτή η αποδοχή της κρατικής καταστολής και του κυρίαρχου ρόλου εν γένει του κράτους στην «επικράτεια» της πλατείας μπορεί για κάποιους να μην είναι εμφανής, για εμάς τους αναρχικούς, όμως, ούτε τυχαία είναι αλλά ούτε κοινωνική απελευθέρωση χαρακτηρίζεται.

Ας φανταστούμε, ακούγοντας τον πρωθυπουργό της χώρας να μιλά ασταμάτητα για παγκόσμια διακυβέρνηση, πώς αυτό το καθεστώς θα μπορέσει να επιβληθεί. Σε περιβάλλον παγκόσμιας διακυβέρνησης η

ούτε ένα δείγμα κράτους που να λειτουργεί ισόνομα και δίκαια με την αντιπροσωπευτική δημοκρατία και να ικανοποιεί τις κατεστημένες αυταπάτες.

Έτσι πρέπει να λανσαριστεί ένας όρος που θα διευκολύνει την προοπτική μιας παγκόσμιας διακυβέρνησης, να προδιαθέτει την ανθρώπινη συμμετοχή αλλά και να την εντάσσει σε ελεγχόμενα, όπως πάντα πλαίσια. Αυτός ο όρος είναι η «άμεση δημοκρατία» με εργαλείο τη λαϊκή συνέλευση και ενίοτε το δημοψήφισμα. «Θα ψηφίζετε, γιατί είμαστε δημοκράτες, ό,τι θέλουμε, όταν το θέλουμε», έχουν στο νου τους οι παγκόσμιοι κυβερνήτες.

Για να μην κοροϊδευόμαστε. Κανένα ζήτημα, που πρέπει να επιλυθεί και θεωρητικά έχει σαν βάση το καλό μιας ανθρώπινης κοινωνίας, δεν μπορεί να λυθεί καταφεύγοντας στο τεχνοκρατικό δυισμό, απορρίπτοντας την ιδιαιτερότητα των ανθρώπων και των κοινοτήτων τους.

Είναι τυχαίο, που ο τωρινός πρωθυπουργός καλούσε σε άμεση δημοκρατία τους ψηφοφόρους του πα.σο.κ., αλλά και «όλους τους έλληνες», κατά την περίοδο εκλογής του, «από τη βάση» το 2007; Δε νομίζω.

Καλά θα κάνουν οι «αντιεξουσιαστές» της εξουσίας και θιασώτες της «άμεσης δημοκρατίας» να καταλάβουν, αν δεν το ξέρουν ήδη, που δεν νομίζω, ότι ο κρατικός σχεδιασμός δεν είναι κάτι που εφαρμόζεται σε μια μέρα. Για το αποτέλεσμα ή τη μορφή που έχει ας πούμε στο παρόν είναι πιθανό οι αποφάσεις και ο σχεδιασμός να έχει εκπονηθεί κάποιες δεκαετίες πριν.

Το κράτος, συντηρώντας το καθεστώς των αγανακτισμένων για περίπου ένα μήνα, το χρησιμοποίησε σαν ασπίδα, αερόσακο μπροστά στη βουλή, προσπαθώντας έτσι να εμποδίσει ενδεχόμενη κίνηση του διαμαρτυρομένου πλήθους για κατάληψη της. Το κράτος είχε τον πρώτο λόγο, από την αρχή, για τη βιωσιμότητα του εγχειρήματος των «αγανακτισμένων» με επιστράτευση όλων των εργαλείων του, κανάλια, κόμματα και λοιπές πολιτικές ομάδες που το συντηρούν. Το εγχείρημα έχει ημερομηνία λήξης, αν και το ξυνισμένο γάλα μένει καιρό στον κάδο.

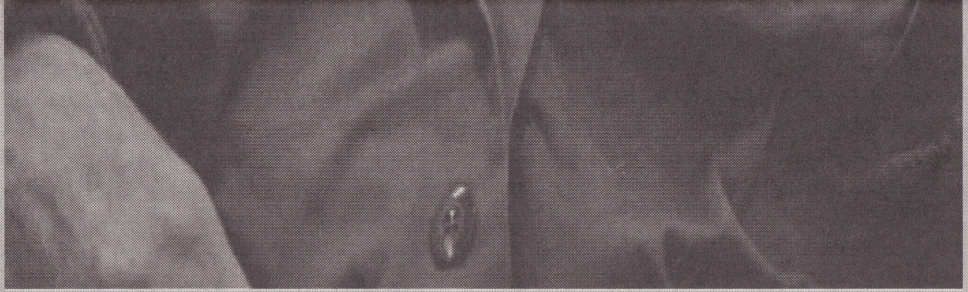
Οι αναρχικοί, με εμπειρία χρόνων, στους αδιαμεσολάβητους κοινωνικούς αγώνες, με μοναδικό πρόταγμα την ανθρώπινη ελευθερία και όχι τη μεταρρύθμιση του μηχανισμού επιβολής, με ανιδιοτέλεια φέ-

Δε μιλάμε για τη στελέχωση των ομάδων, γιατί έχουν χάσει την «αθωότητα» τους από τις πρώτες μέρες.

Να δεχτούμε πως για κάποιους είναι μια εμπειρία πρωτόγνωρη στην μέχρι τώρα φιλήσυχη ζωή τους, όπου μέχρι πρότινος δεν αρνήθηκαν, αμφισβήτησαν ή έστω «αντιπολιτεύτηκαν» το εξουσιαστικό σύστημα, χαμένοι μεταξύ ανανεώσεων συμβάσεων εργασίας, μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας, το παραεμπόριο της υγείας, το δογματισμό της φροντιστηριακής παιδείας και φυσικά την επίπλαστη ευημερία με μονάδα μέτρησης την υλική κατανάλωση. Ας δεχτούμε, χάριν επιχειρηματολογίας, την λογική «στη χούντα... διάβαζα» (που χρησιμοποίησε ο αποθανών πλέον αρχιτράγος της εκκλησιαστικής κλίκας), ότι, με λίγα λόγια, δεν είχαν αντιληφθεί το σκληρό πρόσωπο της κάθε κυβέρνησης που εξέλεγαν όλα αυτά τα χρόνια, ανεξάρτητου χωροταξικής τοποθέτησης στο κυνοβούλιο.

Η «αγανακτισμένη επιφοίτηση» που, ο ετερόκλητος όχλος δέχτηκε εξ ουρανού (VHF, UHF και τους ραδιοφωνικούς μεγακύκλους) αλλά και μέσω των «νέων τεχνολογιών» περί σωτηρίας πλέον της «εθνικής οικονομίας» και όχι της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Η έντονη μυρωδιά πατριωτισμού, που εγκλωβίζεται σε φράσεις του είδους «εμείς οι έλληνες» (θαρρείς κι αυτοί που είναι στο κοινοβούλιο δεν είναι έλληνες) και «προδότες πολιτικοί» (αλήθεια τι προδίδουν;) είναι το μοναδικό στοιχείο συνοχής του ετερόκλητου πλήθους. Μπορεί κάποιοι, εσκεμμένα ή μη, μέσα στο μικρόκοσμο της πλατείας συντάγματος και του «κινήματος» να μην αντιλαμβάνονται τι συμβαίνει μερικά σκαλιά πιο πάνω ή την προπαγάνδα στις εικόνες των δελτίων ειδήσεων, που σε καμία περίπτωση δεν προβάλουν την «λαϊκή συνέλευση» και το πρόταγμα της «άμεσης δημοκρατίας», έστω και αν αυτά έχουν χαρακτηριστικά που ως αναρχικοί δε μπορούμε να αποδεχτούμε.

Μέσα σε αυτό το «αγανακτισμένο μέτωπο» από την αριστερά μέχρι την ακροδεξιά, το ζητούμενο είναι, κάτω από την ομπρέλα της «εθνικής ταυτότητας», η παραγωγή πολιτικής ή (για να αφουγκραστούμε το ακομμάτιστο, απο-ιδεολογικοποιημενο ήθος της αμεσοδημοκρατικης

συνέλευσης), η παράγωγη πολιτικού λόγου.

Ένα μήνα μετά την «αυθόρμητη» εισροή και κήρυξη του «αντιμνημονιακού αγώνα» αν δούμε τι έχει παραχθεί σε επίπεδο πολιτικών αιτημάτων θα διαπιστώσουμε ένα Τίποτα. Ένα μεγάλο τίποτα. Τα μόνα που έχει καταφέρει η «λαϊκή συνέλευση», είναι η κατασκευή και νομιμοποίηση ενός μηχανισμού-φορέα των εργασιών της σε μια αυτο-οργανωμένη βάση και την προβολή ετοιματζίδικων λύσεων τύπου επιτροπών λογιστικού ελέγχου (ε.λ.ε.), ομιλίες του Μανώλη Γλέζου, ή του Max Keiser («αγανακτισμένου» απ' ότι φαίνεται πρώην χρηματιστή) για την «ανανέωση», «αναμόρφωση» και την «αναγέννηση» του δημοκρατικού καθεστώτος με όρους πλατείας.

Επομένως, η αποφυγή του «καπελώματος» του αγανακτισμένου κινήματος είναι κάτι καθαρά επιλεκτικό. Η νεο-αριστερή διανόηση της «επανάστασης» καταδικάζει κάθε πολιτική ομάδα που ενδέχεται να θέλει να «ζυμωθεί» στο «λαϊκό» κίνημα (δημοκρατία;) από την άλλη οι πατριωτο-εθνικόφρονες, μπορούν να το δεχτούν με μόνο όρο «συμφωνίας» την ανεμπόδιστη πατριωτική προπαγάνδα του «εμείς...» και του «..μας» με τους υπέρ-ήρωες με τις γαλάζιες μπέρτες...

Για τους εξουσιαστές σημασία δεν έχει με ποιο τρόπο ο κάθε υπήκοος «ασκεί το αναφαίρετο δικαίωμα τού εκλέγειν», αλλά η διατήρηση του μηχανισμού της κρατικής επιβολής και καταστολής, μέσω ψηφοφορίας.

Βέβαια, μακριά από την πλατεία συντάγματος, το κράτος συνδράμει με τους δικούς του μηχανισμούς αναγέννησης του. Το πολιτικό τέχνασμα για δήθεν «οικουμενική» κυβέρνηση με τη ταυτόχρονη έναρξη ταραχών που θεαματικοποιούν την πορεία της γενικής απεργίας της 15ης Ιούνη, σε αντιδιαστολή με την «ειρηνική» συνάθροιση των απανταχού «πεφωτισμένων» μετατρέπει τον αγώνα τους από πόλεμο ενάντια σε καπιταλιστές και «προδότες», (κάτω ή πάνω, διαλέγεις και παίρνεις) σε μια βραδιά καλλιτεχνικών δρώμενων (κάτι που πήγε να επαναληφθεί ως ένα βαθμό και στις 28 Ιούνη). Η μέρα φεύγει (το Johny Walker έρχεται, για να θυμίσουμε την γνωστή διαφημιστική ατάκα) και το γλέντι πρέπει να αρχίσει... Αυτή η αποδοχή της κρατικής καταστολής και του κυρίαρχου ρόλου εν γένει του κράτους στην «επικράτεια» της πλατείας μπορεί για κάποιους να μην είναι εμφανής, για εμάς τους αναρχικούς, όμως, ούτε τυχαία είναι αλλά ούτε κοινωνική απελευθέρωση χαρακτηρίζεται.

Ας φανταστούμε, ακούγοντας τον πρωθυπουργό της χώρας να μιλά ασταμάτητα για παγκόσμια διακυβέρνηση, πώς αυτό το καθεστώς θα μπορέσει να επιβληθεί. Σε περιβάλλον παγκόσμιας διακυβέρνησης, η λήψη των αποφάσεων για την εφαρμογή των εξουσιαστικών μηχανισμών και τη διατήρηση τους θα είναι κεντρική και επομένως δεν θα έχει σημασία ούτε η εθνική καταγωγή, ούτε η τάξη (με την μαρξιστική έννοια), ούτε φυσικά η θρησκεία.

Παρ' όλα αυτά, από τη στιγμή που υπάρχουν ακόμη άνθρωποι, η παγκόσμια εξουσία θα θέλει να εκμεταλλευτεί το μόχθο της εργασίας τους, παραχωρώντας μέρος των κερδών και ψίχουλα έως αρτίδια εξουσίας στους λίγους κολαούζους που θα την στελεχώνουν.

Προκειμένου να επιτευχθεί η πειθάρχηση των ανθρώπων, θα πρέπει τουλάχιστον να έχουν την ψευδαίσθηση ότι συμμετέχουν και διαμορφώνουν τη ζωή τους. Σε

και των κοινοτήτων τους.

Είναι τυχαίο, που ο τωρινός πρωθυπουργός καλούσε σε άμεση δημοκρατία τους ψηφοφόρους του πα.σο.κ., αλλά και «όλους τους έλληνες», κατά την περίοδο εκλογής του, «από τη βάση» το 2007; Δε νομίζω.

Καλά θα κάνουν οι «αντιεξουσιαστές» της εξουσίας και θιασώτες της «άμεσης δημοκρατίας» να καταλάβουν, αν δεν το ξέρουν ήδη, που δεν νομίζω, ότι ο κρατικός σχεδιασμός δεν είναι κάτι που εφαρμόζεται σε μια μέρα. Για το αποτέλεσμα ή τη μορφή που έχει ας πούμε στο παρόν είναι πιθανό οι αποφάσεις και ο σχεδιασμός να έχει εκπονηθεί κάποιες δεκαετίες πριν.

Το κράτος, συντηρώντας το καθεστώς των αγανακτισμένων για περίπου ένα μήνα, το χρησιμοποίησε σαν ασπίδα, αερόσακο μπροστά στη βουλή, προσπαθώντας έτσι να εμποδίσει ενδεχόμενη κίνηση του διαμαρτυρομένου πλήθους για κατάληψή της. Το κράτος είχε τον πρώτο λόγο, από την αρχή, για τη βιωσιμότητα του εγχειρήματος των «αγανακτισμένων» με επιστράτευση όλων των εργαλείων του, κανάλια, κόμματα και λοιπές πολιτικές ομάδες που το συντηρούν. Το εγχείρημα έχει ημερομηνία λήξης, αν και το ξυνισμένο γάλα μένει καιρό στον κάδο.

Οι αναρχικοί, με εμπειρία χρόνων, στους αδιαμεσολάβητους κοινωνικούς αγώνες, με μοναδικό πρόταγμα την ανθρώπινη ελευθερία και όχι τη μεταρρύθμιση του μηχανισμού επιβολής, με ανιδιοτέλεια φέρουν μια δυναμική, που δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση, να συγκριθεί με την «ριζοσπαστικά» νέο-φιλελεύθερη ιδεολογία της μαζικοποίησης και ομογενοποίησης των κοινωνικών ρευμάτων.

Η πρόσκαιρη κινητοποίηση ποτέ δεν είχε κάποια βαρύτητα στη διαδρομή των ανθρώπων προς την ελευθερία, γιατί οι κοινωνικές συνθήκες αλλάζουν με το πέρασμα των χρόνων, οι «πρόχειρες ιδεολογίες» αλλοιώνονται, τα αιτήματα των μεταρρυθμιστών ικανοποιούνται και το όποιο κίνημα κάποια στιγμή, ξεφτίζοντας, εξαφανίζεται. Έτσι η Ιστορία πάντα προσπέρνα τους καιροσκοπισμούς.

Π.

Να τελειώνουμε με τα ψέματα

«Πολλά ήταν τα ψέματα που είπατ' ως τα τώρα...»

Επειδή η κατάσταση με το μνημονιακό σήριαλ συνεχίζεται θα προσπαθήσουμε να συνοψίσουμε ορισμένα συμπεράσματα και να αναφερθούμε στα ψέματα και στις αλήθειες.

Έχουμε και λέμε, λοιπόν.

Η αλήθεια είναι πως λεφτά υπάρχουν. Συνεπώς το ψέμα βρίσκεται στην μετέπειτα δήλωση του Γιωργάκη, ότι δεν υπάρχουν λεφτά.

Η αλήθεια είναι πως αυτό το Πασοκικό ψέμα υποκρύπτει σκοπιμότητες.

Είναι ψέμα πως η διαδικασία για την «σωτηρία» της Ελλάδας ξεκίνησε μετά από τις εκλογές όπου ανατέθηκε η διαχείριση της εξουσίας στο ΠΑΣΟΚ. Αυτή είχε ξεκινήσει από πολύ καιρό. Τόσο με την δήθεν δυσβάστακτη αύξηση του «χρέους» όσο και με τις συνεννοήσεις που είχαν γίνει παρασκηνιακά (και βγήκαν στο φώς της δημοσιότητας λόγω ανταγωνισμών μέσα στους κόλπους των εξουσιαστών).

Η αλήθεια είναι πως αυτά που έχουν ξεκινήσει εδώ και ένα χρόνο είναι μονόδρομος. Μόνο που αυτός ο μονόδρομος είναι χαραγμένος κι επιλεγμένος από τους κυρίαρχους για να ενισχύσει την εξουσία και να συστηματοποιήσει την εκμετάλλευση.

Η αλήθεια είναι πως αυτός ο δρόμος κατασκευάζει ακόμα χειρότερες συνθήκες για τους ανθρώπους του ελλαδικού χώρου.

Είναι ψέμα ότι δεν ήξεραν οι ισχυροί της Ευρώπης (Γαλλία, Γερμανία κλπ) για αυτήν την διαδικασία. Ήξεραν και πολύ καλά μάλιστα και είχαν καταστρώσει λεπτομερή σχέδια και εναλλακτικές «λύσεις».

Η αλήθεια είναι πως δεν υπάρχει κανενός είδους κρίση. Τα όσα έχουν τεθεί σε κίνηση με το πρόσχημα της «κρίσης» και του «χρέους» έχουν πολλαπλούς στόχους, αλλά και πολλούς αποδέκτες.

Η αλήθεια είναι πως όλη αυτή η κατάσταση διευκολύνει την διαδικασία ενοποίησης της κυριαρχίας σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Μια διαδικασία που έχει μπει στην τελική της ευθεία εδώ και δύο δεκαετίες. Αυτός είναι και ο λόγος που, μέσω του εδώ ενδιαμέσου των υπερατλαντικών συμφερόντων Γιωργάκη, εξυπηρετούνται και τα συμφέροντα της εγχώριας και της ευρωπαϊκής κυριαρχίας. Έτσι, ΔΝΤ και Ευρωπαϊκή Τράπεζα προχωρούν στην αναδιανομή των μερισμάτων εξουσίας και εκμετάλλευσης στους δικαιούχους.

Είναι ψέμα πως δεν υπάρχει συναίνεση ανάμεσα στις μερίδες της πολιτικής εξουσίας. Αυτή υπήρχε ανέκαθεν. Όλα τα κόμματα από την λεγόμενη αριστερά ως και την πιο σκληρή πτέρυγα της λεγόμενης δεξιάς έχουν δώσει την συναίνεσή τους στα όσα δρομολογούνται. Πίσω από την συναίνεση, που υποτίθεται πως ζητούν αυτοί που έχουν «το πάνω χέρι», κρύβεται η ανυπομονησία τους να προχωρήσουν άμεσα οι διαδικασίες διανομής της πίττας που λέγεται εκμεταλλεύσιμοι κι ανεκμετάλλευτοι πόροι του ελλαδικού χώρου.

Η αλήθεια είναι πως η αλληλοδιείσδυση των διαφόρων τμημάτων της πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας (βλέπε π.χ. συμφωνίες με Κίνα και όχι μόνο μ' αυτήν) είναι τόσο πολυσύνθετη και διαπλεκόμενη που κάθε προσπάθεια να αμφισβητηθεί η

κράτος και τους εξουσιαστές-εκμεταλλευτές, σε τρόπο διαχείρισης των επιβαλλόμενων μέτρων από τους ευρωπαίους και υπερατλαντικούς δυνάστες των ανθρώπων. Πρόκειται με άλλα λόγια για μια επιχειρούμενη επαναδιαπραγμάτευση του «χρέους».

Η αλήθεια είναι πως με την δολοφονία των εργαζομένων στη Μαρφίν, από μια παρακρατική συμμορία, αναχαιτίστηκε η οργή και το πάθος των ανθρώπων ενάντια στο μνημόνιο Νο1. Αν τότε γινόταν πραγματικότητα μία εισβολή των διαδηλωτών στη Βουλή (ή έστω μια δυναμική απόπειρα), τότε μπορούμε να συμπεράνουμε πως οι συνθήκες σήμερα θα ήταν διαφορετικές, αφού και μόνο η αναβολή της ψήφισης με ένα τέτοιο τρόπο θα είχε σοβαρές επιπτώσεις

Είναι ψέμα πως η αντίθεση των ανθρώπων προς όσα εφαρμόζουν οι εξουσιαστές έχει καταλαγιάσει. Το μνημόνιο Νο2 ετοιμάζεται να ψηφιστεί. Τώρα, όμως, η εξασφάλιση της Βουλής έρχεται από αυτούς που φωνάζουν «έξω οι κλέφτες», προσπαθώντας να σκεπάσουν το «ΝΑ ΚΑΕΙ, ΝΑ ΚΑΕΙ, ΤΟ ΜΠΟΥΡΔΕΛΟ Η ΒΟΥΛΗ». Ενδεχομένως κάποιοι απ' αυτούς, που θέλουν να βγουν οι κλέφτες, σκοπεύουν να καταλάβουν τη θέση τους στα έδρανα. Προφανώς, αυτοί που θα οδηγηθούν να περικυκλώσουν τη βουλή δεν έχουν σκοπό να την καταλάβουν, αλλά να την προστατεύσουν από όσους τυχόν θελήσουν να εισβάλουν.

Η αλήθεια είναι πως αυτά τα μέτρα προστασίας της Βουλής ωχριούν στις αλυσίδες που συνηθίζει να στήνει το ΚΚΕ με τους σημαιοφόρους-ροπαλοφόρους του.

Είναι ψέμα πως υπάρχουν κλέφτες. Κλοπή υπάρχει όταν σου αφαιρέσουν κάτι που σου ανήκει πραγματικά. Οι σκλάβοι ποτέ δεν είχαν κάτι δικό τους. Η ψευδαίσθηση που καλλιεργείται στους σύγχρονους σκλάβους είναι πως τους κλέβουν. Ενώ στην πραγματικότητα η κλοπή γίνεται ανάμεσα σ' αυτούς που κατέχουν και διαχειρίζονται τον πλούτο. Αυτός είναι και ο λόγος που ενδεχομένως (κάπου, κάποτε) να τιμωρηθούν κάποιοι απ' αυτούς. **Δεν μπορούν να σου κλέψουν κάτι που εσύ κατέχεις φαντασιακά, ενώ άλλοι είναι εκείνοι που το κατέχουν πραγματικά.**

Η αλήθεια είναι πως όλο αυτό το ετερόκλητο σύμφυρμα που βρίσκεται εδώ και 20 μέρες στην πλατεία του συντάγματος χρησιμοποιείται σαν εφαλτήριο για να επιτευχθούν πολλοί στόχοι. Από την επαναδιαπραγμάτευση του «χρέους», μέχρι την δυνατότητα ελιγμών από μέρους των κρατούντων και τις ανακατατάξεις στο εξουσιαστικό μπλοκ, που θα εμφανιστούν σαν νίκη του «λαϊκού κινήματος».

Η αλήθεια είναι «οι αγανακτισμένοι πολίτες» ήταν ανέκαθεν οι κατ' εξοχήν αντίπαλοι όσων ξεσηκώνονταν και συγκρούονταν με το κράτος και τους εκμεταλλευτές. Ο αριστερός και ο δεξιός εθνικισμός, που ανέχονται και προβάλλουν αυτό το ετερόκλητο σύμφυρμα των καθυστερημένα «αγανακτισμένων», γνωρίζουν πολύ καλά πως τέτοιες καταστάσεις αποτελούν τη «λαϊκή βάση» που διευκολύνει τις εκάστοτε μεθοδεύσεις της κυριαρχίας.

Είναι ψέμα πως η όποια εξέγερση που ενδεχομένως θα ξεσπούσε μέσα στις παρούσες συνθήκες θα μπορούσε να οδηγήσει άμεσα στην αναρχία.

Η αλήθεια είναι πως θα βοηθούσε στην προετοιμασία για ένα αναρχικό μέλλον, αρκεί τα συμπεράσματα και οι εμπειρίες να αξιοποιηθούν με λειτουργικό τρόπο,

Είναι ψέμα πως η διαδικασία για την «σωτηρία» της [illegible] τις εκλογές όπου ανατέθηκε η διαχείριση της εξουσίας στο ΠΑΣΟΚ. Αυτή είχε ξεκινήσει από πολύ καιρό. Τόσο με την δήθεν δυσβάστακτη αύξηση του «χρέους» όσο και με τις συνεννοήσεις που είχαν γίνει παρασκηνιακά (και βγήκαν στο φώς της δημοσιότητας λόγω ανταγωνισμών μέσα στους κόλπους των εξουσιαστών).

Η αλήθεια είναι πως αυτά που έχουν ξεκινήσει εδώ και ένα χρόνο είναι μονόδρομος. Μόνο που αυτός ο μονόδρομος είναι χαραγμένος κι επιλεγμένος από τους κυρίαρχους για να ενισχύσει την εξουσία και να συστηματοποιήσει την εκμετάλλευση.

Η αλήθεια είναι πως αυτός ο δρόμος κατασκευάζει ακόμα χειρότερες συνθήκες για τους ανθρώπους του ελλαδικού χώρου.

Είναι ψέμα ότι δεν ήξεραν οι ισχυροί της Ευρώπης (Γαλλία, Γερμανία κλπ) για αυτήν την διαδικασία. Ήξεραν και πολύ καλά μάλιστα και είχαν καταστρώσει λεπτομερή σχέδια και εναλλακτικές «λύσεις».

Η αλήθεια είναι πως δεν υπάρχει κανενός είδους κρίση. Τα όσα έχουν τεθεί σε κίνηση με το πρόσχημα της «κρίσης» και του «χρέους» έχουν πολλαπλούς στόχους, αλλά και πολλούς αποδέκτες.

Η αλήθεια είναι πως όλη αυτή η κατάσταση διευκολύνει την διαδικασία ενοποίησης της κυριαρχίας σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Μια διαδικασία που έχει μπει στην τελική της ευθεία εδώ και δύο δεκαετίες. Αυτός είναι και ο λόγος που, μέσω του εδώ ενδιαμέσου των υπερατλαντικών συμφερόντων Γιωργάκη, εξυπηρετούνται και τα συμφέροντα της εγχώριας και της ευρωπαϊκής κυριαρχίας. Έτσι, ΔΝΤ και Ευρωπαϊκή Τράπεζα προχωρούν στην αναδιανομή των μερισμάτων εξουσίας και εκμετάλλευσης στους δικαιούχους.

Είναι ψέμα πως δεν υπάρχει συναίνεση ανάμεσα στις μερίδες της πολιτικής εξουσίας. Αυτή υπήρχε ανέκαθεν. Όλα τα κόμματα από την λεγόμενη αριστερά ως και την πιο σκληρή πτέρυγα της λεγόμενης δεξιάς έχουν δώσει την συναίνεσή τους στα όσα δρομολογούνται. Πίσω από την συναίνεση, που υποτίθεται πως ζητούν αυτοί που έχουν «το πάνω χέρι», κρύβεται η ανυπομονησία τους να προχωρήσουν άμεσα οι διαδικασίες διανομής της πίττας που λέγεται εκμεταλλεύσιμοι κι ανεκμετάλλευτοι πόροι του ελλαδικού χώρου.

Η αλήθεια είναι πως η αλληλοδιείσδυση των διαφόρων τμημάτων της πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας (βλέπε π.χ. συμφωνίες με Κίνα και όχι μόνο μ' αυτήν) είναι τόσο πολυσύνθετη και διαπλεκόμενη που κάθε προσπάθεια να αμφισβητηθεί η διαδικασία ενοποίησης της κυριαρχίας καταντά χαμένος κόπος. Η συναίνεση, λοιπόν, αφορά τη εξασφάλιση των αλληλοδιαπλεκομένων συμφερόντων. Αυτός είναι και ένας λόγος που ξεφύτρωσαν κι άλλα κόμματα και αποκόμματα, με σκοπό να διασφαλίσει η κάθε πλευρά όσο γίνεται πιο καλά τα συμφέροντά της. Οι πολιτικοί σχηματισμοί, χρησιμεύουν σ' αυτή την κατεύθυνση αλλά και κατοχυρώνουν την πολιτική τους έκφραση, με τον ανάλογο κόσμο που ελέγχουν ή επιδιώκουν να αποσπάσουν και να επανακατευθύνουν.

Είναι ψέμα πως εκχωρήθηκε η λεγόμενη εθνική κυριαρχία με το μνημόνιο Νο1. Αυτή η ιδέα έχει πεθάνει εδώ και πολύν καιρό (αν υποτεθεί πως κάποτε υπήρξε). Αυτό που έγινε πριν από ένα χρόνο ήταν και η τυπική επιβεβαίωση του γεγονότος. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος που κανένας από τους υπερασπιστές της δεν καλεί στον αυτονόητο γι' αυτόν εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα. Επειδή, πολύ απλά, κανένας αγώνας δεν μπορεί να αναστήσει «σεσηπότες νεκρούς» (πτώματα σε αποσύνθεση).

Η αλήθεια είναι πως για να επιβάλουν τις θελήσεις τους, οι εξουσιαστές, χρειάζονται να αποδιοργανώσουν τον κοινωνικό χώρο, να αλλάξουν τις σχέσεις που ήδη υπάρχουν ανάμεσα σε ομάδες και άτομα και να τις διαχωρίσουν ακόμη περισσότερο. Χρειάζονται να μεταστρέψουν την αντίθεση των ανθρώπων και των κοινωνικών ομάδων προς το κράτος και τις εξουσιαστικές-εκμεταλλευτικές σχέσεις σε έναν μισαλλόδοξο και «φυλετικό» ανταγωνισμό ανάμεσα στις ομάδες της κοινωνίας. Κι αυ-

Είναι ψέμα πως η αντίθεση των ανθρώπων προς όσα εφαρμόζουν οι εξουσιαστές έχει καταλαγιάσει. Το μνημόνιο Νο2 ετοιμάζεται να ψηφιστεί. Τώρα, όμως, η εξασφάλιση της Βουλής έρχεται από αυτούς που φωνάζουν «έξω οι κλέφτες», προσπαθώντας να σκεπάσουν το «ΝΑ ΚΑΕΙ, ΝΑ ΚΑΕΙ, ΤΟ ΜΠΟΥΡΔΕΛΟ Η ΒΟΥΛΗ». Ενδεχομένως κάποιοι απ' αυτούς, που θέλουν να βγουν οι κλέφτες, σκοπεύουν να καταλάβουν τη θέση τους στα έδρανα. Προφανώς, αυτοί που θα οδηγηθούν να περικυκλώσουν τη βουλή δεν έχουν σκοπό να την καταλάβουν, αλλά να την προστατεύσουν από όσους τυχόν θελήσουν να εισβάλουν.

Η αλήθεια είναι πως αυτά τα μέτρα προστασίας της Βουλής ωχριούν στις αλυσίδες που συνηθίζει να στήνει το ΚΚΕ με τους σημαιοφόρους-ροπαλοφόρους του.

Είναι ψέμα πως υπάρχουν κλέφτες. Κλοπή υπάρχει όταν σου αφαιρέσουν κάτι που σου ανήκει πραγματικά. Οι σκλάβοι ποτέ δεν είχαν κάτι δικό τους. Η ψευδαίσθηση που καλλιεργείται στους σύγχρονους σκλάβους είναι πως τους κλέβουν. Ενώ στην πραγματικότητα η κλοπή γίνεται ανάμεσα σ' αυτούς που κατέχουν και διαχειρίζονται τον πλούτο. Αυτός είναι και ο λόγος που ενδεχομένως (κάπου, κάποτε) να τιμωρηθούν κάποιοι απ' αυτούς. **Δεν μπορούν να σου κλέψουν κάτι που εσύ κατέχεις φαντασιακά, ενώ άλλοι είναι εκείνοι που το κατέχουν πραγματικά.**

Η αλήθεια είναι πως όλο αυτό το ετερόκλητο σύμφυρμα που βρίσκεται εδώ και 20 μέρες στην πλατεία του συντάγματος χρησιμοποιείται σαν εφαλτήριο για να επιτευχθούν πολλοί στόχοι. Από την επαναδιαπραγμάτευση του «χρέους», μέχρι την δυνατότητα ελιγμών από μέρους των κρατούντων και τις ανακατατάξεις στο εξουσιαστικό μπλοκ, που θα εμφανιστούν σαν νίκη του «λαϊκού κινήματος».

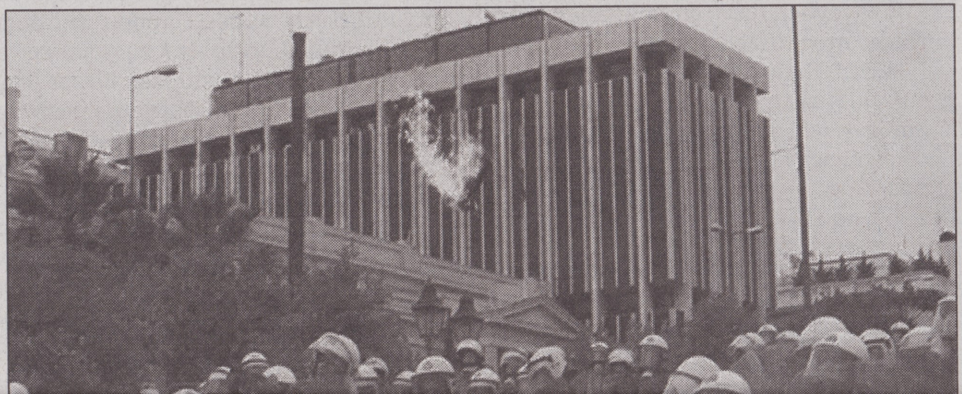
Η αλήθεια είναι «οι αγανακτισμένοι πολίτες» ήταν ανέκαθεν οι κατ' εξοχήν αντίπαλοι όσων ξεσηκώνονταν και συγκρούονταν με το κράτος και τους εκμεταλλευτές. Ο αριστερός και ο δεξιός εθνικισμός, που ανέχονται και προβάλλουν αυτό το ετερόκλητο σύμφυρμα των καθυστερημένα «αγανακτισμένων», γνωρίζουν πολύ καλά πως τέτοιες καταστάσεις αποτελούν τη «λαϊκή βάση» που διευκολύνει τις εκάστοτε μεθοδεύσεις της κυριαρχίας.

Είναι ψέμα πως η όποια εξέγερση που ενδεχομένως θα ξεσπούσε μέσα στις παρούσες συνθήκες θα μπορούσε να οδηγήσει άμεσα στην αναρχία.

Η αλήθεια είναι πως θα βοηθούσε στην προετοιμασία για ένα αναρχικό μέλλον, αρκεί τα συμπεράσματα και οι εμπειρίες να αξιοποιηθούν με λειτουργικό τρόπο, στην προοπτική της πανανθρώπινης απελευθέρωσης.

Η αλήθεια είναι πως δεν αβαντάρουμε εξουσιαστικές διαδικασίες και πως συνεχίζουμε να περπατάμε στο δρόμο του αδιάλλακτου αγώνα ενάντια σε κάθε μορφής εξουσία κι εκμετάλλευση.

Αθήνα, 14 Ιουνίου 2011 *Συσπείρωση Αναρχικών*

νται και τα συμφέροντα της εγχώριας και της ευρωπαϊκής κυριαρχίας. Έτσι, ΔΝΤ και Ευρωπαϊκή Τράπεζα προχωρούν στην αναδιανομή των μερισμάτων εξουσίας και εκμετάλλευσης στους δικαιούχους.

Είναι ψέμα πως δεν υπάρχει συναίνεση ανάμεσα στις μερίδες της πολιτικής εξουσίας. Αυτή υπήρχε ανέκαθεν. Όλα τα κόμματα από την λεγόμενη αριστερά ως και την πιο σκληρή πτέρυγα της λεγόμενης δεξιάς έχουν δώσει την συναίνεσή τους στα όσα δρομολογούνται. Πίσω από την συναίνεση, που υποτίθεται πως ζητούν αυτοί που έχουν «το πάνω χέρι», κρύβεται η ανυπομονησία τους να προχωρήσουν άμεσα οι διαδικασίες διανομής της πίττας που λέγεται εκμεταλλεύσιμοι κι ανεκμετάλλευτοι πόροι του ελλαδικού χώρου.

Η αλήθεια είναι πως η αλληλοδιείσδυση των διαφόρων τμημάτων της πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας (βλέπε π.χ. συμφωνίες με Κίνα και όχι μόνο μ' αυτήν) είναι τόσο πολυσύνθετη και διαπλεκόμενη που κάθε προσπάθεια να αμφισβητηθεί η διαδικασία ενοποίησης της κυριαρχίας καταντά χαμένος κόπος. Η συναίνεση, λοιπόν, αφορά την εξασφάλιση των αλληλοδιαπλεκομένων συμφερόντων. Αυτός είναι και ένας λόγος που ξεφύτρωσαν κι άλλα κόμματα κι αποκόμματα, με σκοπό να διασφαλίσει η κάθε πλευρά όσο γίνεται πιο καλά τα συμφέροντά της. Οι πολιτικοί σχηματισμοί, χρησιμεύουν σ' αυτή την κατεύθυνση αλλά και κατοχυρώνουν την πολιτική τους έκφραση, με τον ανάλογο κόσμο που ελέγχουν ή επιδιώκουν να αποσπάσουν και να επανακατευθύνουν.

Είναι ψέμα πως εκχωρήθηκε η λεγόμενη εθνική κυριαρχία με το μνημόνιο Νο1. Αυτή η ιδέα έχει πεθάνει εδώ και πολύν καιρό (αν υποτεθεί πως κάποτε υπήρξε). Αυτό που έγινε πριν από ένα χρόνο ήταν και η τυπική επιβεβαίωση του γεγονότος. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος που κανένας από τους υπερασπιστές της δεν καλεί στον αυτονόητο γι' αυτόν εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα. Επειδή, πολύ απλά, κανένας αγώνας δεν μπορεί να αναστήσει «σεσηπότες νεκρούς» (πτώματα σε αποσύνθεση).

Η αλήθεια είναι πως για να επιβάλουν τις θελήσεις τους, οι εξουσιαστές, χρειάζονται να αποδιοργανώσουν τον κοινωνικό χώρο, να αλλάξουν τις σχέσεις που ήδη υπάρχουν ανάμεσα σε ομάδες και άτομα και να τις διαχωρίσουν ακόμη περισσότερο. Χρειάζονται να μεταστρέψουν την αντίθεση των ανθρώπων και των κοινωνικών ομάδων προς το κράτος και τις εξουσιαστικές-εκμεταλλευτικές σχέσεις σε έναν μισαλλόδοξο και «φυλετικό» ανταγωνισμό ανάμεσα στις ομάδες της κοινωνίας. Κι αυτό είναι που έχουν θέσει σε εφαρμογή τα τελευταία τουλάχιστον δεκαπέντε χρόνια.

Η αλήθεια είναι πως τα μέτρα που τίθενται σε εφαρμογή εδώ και ένα χρόνο έχουν σαν σκοπό να γονατίσουν και να υποτάξουν τον κόσμο του ελλαδικού χώρου που μέχρι πριν από δυόμιση χρόνια απέδειξε πως –παρά τις αντιξοότητες και τα εμπόδια που του στήνουν οι κυρίαρχοι– μπορεί να εξεγείρεται.

Η αλήθεια είναι πως το σύστημα διαχείρισης των εξουσιαστικών συμφερόντων βρίσκεται σε διαδικασία αναπροσαρμογής. Γι' αυτό και όλοι οι διάδοχοι και φιλόδοξοι επίγονοι σπεύδουν να στηρίξουν ανακαινισμένες μορφές εξουσίας. Ανάμεσά τους κι αυτοί που εμφανίζουν ορισμένες απ' αυτές σαν απελευθερωτικές, αντιεξουσιαστικές, ακόμα και ως αναρχικές.

Είναι ψέμα πως το ζήτημα της διαχείρισης των εξουσιαστικών υποθέσεων και των αποφάσεων με εξουσιαστικούς τρόπους μπορεί να έχει οποιαδήποτε σχέση με την απελευθέρωση των ανθρώπων και με την αναρχία. Η αναρχία δεν ταυτίζεται ούτε με την εξουσία, ούτε με την δημοκρατία (άμεση ή έμμεση). **Γι' αυτό και τα τεχνάσματα της άμεσης δημοκρατίας και των λαϊκών συνελεύσεων αποσκοπούν στο να μεταστρέψουν την ουσιαστική αντίθεση κομματιών της κοινωνίας με το** τευχθούν πολλοί στόχοι. Από την επαναδιαπραγμάτευση του «χρέους», μέχρι την δυνατότητα ελιγμών από μέρους των κρατούντων και τις ανακατατάξεις στο εξουσιαστικό μπλοκ, που θα εμφανιστούν σαν νίκη του «λαϊκού κινήματος».

Η αλήθεια είναι «οι αγανακτισμένοι πολίτες» ήταν ανέκαθεν οι κατ' εξοχήν αντίπαλοι όσων ξεσηκώνονταν και συγκρούονταν με το κράτος και τους εκμεταλλευτές. Ο αριστερός και ο δεξιός εθνικισμός, που ανέχονται και προβάλλουν αυτό το ετερόκλητο σύμφυρμα των καθυστερημένα «αγανακτισμένων», γνωρίζουν πολύ καλά πως τέτοιες καταστάσεις αποτελούν τη «λαϊκή βάση» που διευκολύνει τις εκάστοτε μεθοδεύσεις της κυριαρχίας.

Είναι ψέμα πως η όποια εξέγερση που ενδεχομένως θα ξεσπούσε μέσα στις παρούσες συνθήκες θα μπορούσε να οδηγήσει άμεσα στην αναρχία.

Η αλήθεια είναι πως θα βοηθούσε στην προετοιμασία για ένα αναρχικό μέλλον, αρκεί τα συμπεράσματα και οι εμπειρίες να αξιοποιηθούν με λειτουργικό τρόπο, στην προοπτική της πανανθρώπινης απελευθέρωσης.

Η αλήθεια είναι πως δεν αβαντάρουμε εξουσιαστικές διαδικασίες και πως συνεχίζουμε να περπατάμε στο δρόμο του αδιάλλακτου αγώνα ενάντια σε κάθε μορφής εξουσία κι εκμετάλλευση.

Αθήνα, 14 Ιουνίου 2011 *Συσπείρωση Αναρχικών*

Πολύωρες ταραχές και συγκρούσεις στο Σύνταγμα κατά την απεργιακή πορεία της 15 Ιουνίου

Οι συγκεντρωμένοι από τις **11:00** το πρωί σε πεδίο του Άρεως και Μουσείο, ξεκινούν πορεία με κατεύθυνση την πλατεία Συντάγματος. Η πορεία ξεκινά στις **11:45.**

Η πορεία του ΚΚΕ, που είχε πραγματοποιήσει προηγουμένως πολυπληθή συγκέντρωση στην Ομόνοια, φθάνει στις **11:25** στο Σύνταγμα.

Η απεργιακή πορεία που έχει ξεκινήσει από το Πεδίο του Άρεως και το Μουσείο έχει προσεγγίσει το Σύνταγμα, στις 12:30. Διμοιρίες των ΜΑΤ συμπορεύονται στα πλαϊνά της πορείας λίγο πιο μπροστά από το μπλοκ της Συνέλευσης για τη αυτοδιεύθυνση.

Την ίδια περίπου ώρα οι διμοιρίες που βρίσκονται στη Β. Σοφίας κάνουν χρήση δακρυγόνων ενάντια σε διαδηλωτές που προσπαθούν να ρίξουν το φράχτη που έχει στηθεί από τις κατασταλτικές δυνάμεις στο ύψος των λουλουδάδικων.

Στις **13:00** γίνονται συμπλοκές ανάμεσα σε διαδηλωτές και μια ομάδα εθνικιστών στη οδό Κριεζώτου. Οι τελευταίοι υποχωρούν κάνοντας χρήση πυροσβεστήρα.

Βόμβες μολότωφ εκτοξεύονται εναντίον των ΜΑΤ, που βρίσκονται στον περίφρακτο χώρο της Βουλής στη γωνία Αμαλίας και Βασιλίσσης Σοφίας, στις **13:15.** Οι περιφρούρηση των «αγανακτισμένων» που βρίσκεται στο σημείο επιτίθεται στους διαδηλωτές και ξεσπούν συμπλοκές κατά τις οποίες τραυματίζονται 9 διαδηλωτές, ο ένας σοβαρά.

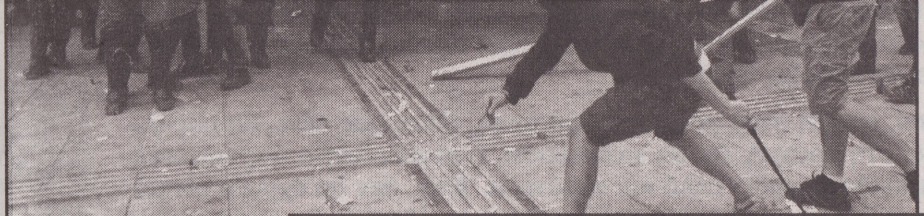
Στις **13:40** οι δυνάμεις των ΜΑΤ που βρίσκονται στο υπουργείο Οικονομικών κάνουν χρήση χειροβομβίδων κρότου, όταν τους ρίχνονται πλαστικά μπουκάλια.

Επίθεση με βόμβες μολότωφ και πέτρες γίνεται στις **14:35** στη Διμοιρία που βρίσκεται στο υπουργείο Οικονομικών στην κάτω πλευρά της πλατείας. Γίνεται χρήση χημικών και χειροβομβίδων κρότου-λάμψης. Διμοιρίες κάνουν επιθέσεις από Σταδίου και Καραγεώργη Σερβίας. Διαδηλωτές υποχωρούν προς Μητροπόλεως. Η χρήση χημικών από τα ΜΑΤ και οι επιθέσεις από διαδηλωτές συνεχίζονται.

Συγκρούσεις βρίσκονται σε εξέλιξη στην Πανεπιστημίου στις **14:55.** Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση χημικών.

Στις **15:30** περίπου, διαδηλωτές πραγματοποιούν νέες επιθέσεις στη διμοιρία που βρίσκεται στο υπουργείο Οικονομικών. Στο σημείο κατευθύνεται διμοιρία από την οδό Καραγεώργη Σερβίας, ενώ στις **15:35** διμοιρίες που ανεβαίνουν από την οδό Ερμού επιτίθενται στους διαδηλωτές που βρίσκονται στη συμβολή Μητροπόλεως και Φιλελλήνων. Την ίδια στιγμή διμοιρίες που βρίσκονται στην Καραγεώργη Σερβίας και Σταδίου κάνουν χρήση χημικών

Κατά τις **15:55** τα ΜΑΤ πραγματοποιούν σαρωτική επίθεση στη Λ. Αμαλίας, ενώ εκτοξεύουν και δακρυγόνα στο κέντρο της πλα-

Η απεργιακή πορεία που έχει ξεκινήσει από το Πεδίο του Άρεως και το Μουσείο έχει προσεγγίσει το Σύνταγμα, στις 12:30. Διμοιρίες των ΜΑΤ συμπορεύονται στα πλαϊνά της πορείας λίγο πιο μπροστά από το μπλοκ της Συνέλευσης για τη αυτοδιεύθυνση. Την ίδια περίπου ώρα οι διμοιρίες που βρίσκονται στη Β. Σοφίας κάνουν χρήση δακρυγόνων ενάντια σε διαδηλωτές που προσπαθούν να ρίξουν το φράχτη που έχει στηθεί από τις κατασταλτικές δυνάμεις στο ύψος των λουλουδάδικων.

Στις **13:00** γίνονται συμπλοκές ανάμεσα σε διαδηλωτές και μια ομάδα εθνικιστών στη οδό Κριεζώτου. Οι τελευταίοι υποχωρούν κάνοντας χρήση πυροσβεστήρα.

Βόμβες μολότωφ εκτοξεύονται εναντίον των ΜΑΤ, που βρίσκονται στον περίφρακτο χώρο της Βουλής στη γωνία Αμαλίας και Βασιλίσσης Σοφίας, στις **13:15.** Οι περιφρούρηση των «αγανακτισμένων» που βρίσκεται στο σημείο επιτίθεται στους διαδηλωτές και ξεσπούν συμπλοκές κατά τις οποίες τραυματίζονται 9 διαδηλωτές, ο ένας σοβαρά.

Στις **13:40** οι δυνάμεις των ΜΑΤ που βρίσκονται στο υπουργείο Οικονομικών κάνουν χρήση χειροβομβίδων κρότου, όταν τους ρίχνονται πλαστικά μπουκάλια.

Επίθεση με βόμβες μολότωφ και πέτρες γίνεται στις **14:35** στη Διμοιρία που βρίσκεται στο υπουργείο Οικονομικών στην κάτω πλευρά της πλατείας. Γίνεται χρήση χημικών και χειροβομβίδων κρότου-λάμψης. Διμοιρίες κάνουν επιθέσεις από Σταδίου και Καραγεώργη Σερβίας. Διαδηλωτές υποχωρούν προς Μητροπόλεως. Η χρήση χημικών από τα ΜΑΤ και οι επιθέσεις από διαδηλωτές συνεχίζονται.

Συγκρούσεις βρίσκονται σε εξέλιξη στην Πανεπιστημίου στις **14:55**. Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση χημικών.

Στις **15:30** περίπου, διαδηλωτές πραγματοποιούν νέες επιθέσεις στη διμοιρία που βρίσκεται στο υπουργείο Οικονομικών. Στο σημείο κατευθύνεται διμοιρία από την οδό Καραγεώργη Σερβίας, ενώ στις **15:35** διμοιρίες που ανεβαίνουν από την οδό Ερμού επιτίθενται στους διαδηλωτές που βρίσκονται στη συμβολή Μητροπόλεως και Φιλελλήνων. Την ίδια στιγμή διμοιρίες που βρίσκονται στην Καραγεώργη Σερβίας και Σταδίου κάνουν χρήση χημικών

Κατά τις **15:55** τα ΜΑΤ πραγματοποιούν σαρωτική επίθεση στη Λ. Αμαλίας, ενώ εκτοξεύουν και δακρυγόνα στο κέντρο της πλατείας.

Ώρα **16:00.** Τα ΜΑΤ έχουν περικυκλώσει την πλατεία Συντάγματος.

Ώρα **16:06.** Τα ΜΑΤ προελαύνουν στη Φιλελλήνων όπου είχαν στηθεί οδοφράγματα και είχαν γίνει επιθέσεις σε διμοιρίες

Ώρα **16:18.** Η οδός Φιλελλήνων έχει εκκαθαριστεί από διαδηλωτές, οι οποίοι έχουν απωθηθεί στη συμβολή της με τη Λ. Αμαλίας.

Ώρα **16:24.** Αναζωπυρώνονται οι συγκρούσεις στο κάτω μέρος της πλατείας Συντάγματος και στην πλευρά της οδού Όθωνος.

Ώρα **16:34.** Γίνεται προσπάθεια από τους διαδηλωτές που βρίσκονται στην Λ. Αμαλίας να απωθήσουν τις διμοιρίες που βρίσκονται στη συμβολή της λεωφόρου με την οδό Όθωνος. Ακολουθεί χρήση δακρυγόνων και ο κόσμος διαλύεται.

Ώρα **16:35.** Ομάδα διαδηλωτών σπάζει την τζαμαρία του ξενοδοχείου «King George», εισβάλλει στο εσωτερικό του και προκαλεί ζημιές στο χώρο υποδοχής.

Ώρα **16:39.** Τα ΜΑΤ εισβάλουν στην πλατεία Συντάγματος πραγματοποιώντας εκκαθαριστική επιχείρηση και την καταλαμβά-

ραγεώργη Σερβίας. Διαδηλωτές αποχωρούν προς Μητροπό-λεως. Η χρήση χημικών από τα ΜΑΤ και οι επιθέσεις από διαδηλωτές συνεχίζονται.

Συγκρούσεις βρίσκονται σε εξέλιξη στην Πανεπιστημίου στις **14:55**. Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση χημικών.

Στις **15:30** περίπου, διαδηλωτές πραγματοποιούν νέες επιθέσεις στη διμοιρία που βρίσκεται στο υπουργείο Οικονομικών. Στο σημείο κατευθύνεται διμοιρία από την οδό Καραγεώργη Σερβίας, ενώ στις **15:35** διμοιρίες που ανεβαίνουν από την οδό Ερμού επιτίθενται στους διαδηλωτές που βρίσκονται στη συμβολή Μητροπόλεως και Φιλελλήνων. Την ίδια στιγμή διμοιρίες που βρίσκονται στην Καραγεώργη Σερβίας και Σταδίου κάνουν χρήση χημικών

Κατά τις **15:55** τα ΜΑΤ πραγματοποιούν σαρωτική επίθεση στη Λ. Αμαλίας, ενώ εκτοξεύουν και δακρυγόνα στο κέντρο της πλατείας.

Ώρα **16:00**. Τα ΜΑΤ έχουν περικυκλώσει την πλατεία Συντάγματος.

Ώρα **16:06**. Τα ΜΑΤ προελαύνουν στη Φιλελλήνων όπου είχαν στηθεί οδοφράγματα και είχαν γίνει επιθέσεις σε διμοιρίες

Ώρα **16:18**. Η οδός Φιλελλήνων έχει εκκαθαριστεί από διαδηλωτές, οι οποίοι έχουν απωθηθεί στη συμβολή της με τη Λ. Αμαλίας.

Ώρα **16:24**. Αναζωπυρώνονται οι συγκρούσεις στο κάτω μέρος της πλατείας Συντάγματος και στην πλευρά της οδού Όθωνος.

Ώρα **16:34**. Γίνεται προσπάθεια από τους διαδηλωτές που βρίσκονται στην Λ. Αμαλίας να απωθήσουν τις διμοιρίες που βρίσκονται στη συμβολή της λεωφόρου με την οδό Όθωνος. Ακολουθεί χρήση δακρυγόνων και ο κόσμος διαλύεται.

Ώρα **16:35**. Ομάδα διαδηλωτών σπάζει την τζαμαρία του ξενοδοχείου «King George», εισβάλλει στο εσωτερικό του και προκαλεί ζημιές στο χώρο υποδοχής.

Ώρα **16:39**. Τα ΜΑΤ εισβάλουν στην πλατεία Συντάγματος πραγματοποιώντας εκκαθαριστική επιχείρηση και την καταλαμβάνουν. Ομάδες διαδηλωτών μετακινούνται προς την οδό Πανεπιστημίου.

Ώρα **16:50**. Τα ΜΑΤ αποχωρούν από την πλατεία Συντάγματος. Την ίδια στιγμή υπάρχει πύρινο οδόφραγμα στην Φιλελλήνων προς την πλευρά της Λ. Αμαλίας.

Από τις **17:00 έως τις 17:30** οι ομάδες ΔΙΑΣ και ΔΕΛΤΑ πραγματοποιούν επιθέσεις κατά διαδηλωτών από τη Μητροπόλεως, στη Λ. Αμαλίας και στη Φιλελλήνων, όπου δέχονται και επιθέσεις. Σε μια επίδειξη δύναμης οι μοτοσικλετιστές εκκενώνουν την Λ. Αμαλίας μέχρι το άγαλμα του Βύρωνα, πραγματοποιώντας πορεία και στα δύο ρεύματα κυκλοφορίας.

Ώρα **18:00**. Ηρεμία επικρατεί στην πλατεία συντάγματος μέσα σε μια αποπνικτική ατμόσφαιρα από τα δακρυγόνα. Οι «αγανακτισμένοι» και οι «συν αυτοίς» επανέρχονται στο χώρο.

Κατά τα συμβάντα στην πλατεία Συντάγματος τραυματίστηκαν περίπου 70 διαδηλωτές από τους οποίους οι 36 είναι αστυνομικοί, ενώ έγιναν 26 προσαγωγές από τις οποίες οι 15 μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Οι συλληφθέντες οδηγούνται στον εισαγγελέα.

Ε, ΛΟΙΠΟΝ, ΑΣ ΨΗΦΙΣΤΕΙ ΤΟ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟ ΚΑΙ ΟΣΑ ΤΟ ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΝ

Για να επιβεβαιωθεί ακόμη μία φορά η πλαστότητα του εκβιασμού που προβάλλουν ότι αν δεν ψηφιστεί δεν θα υπάρξουν χρήματα.

Επειδή και μετά την ψήφιση δεν θα υπάρχουν χρήματα για τους σύγχρονους σκλάβους και θα συνεχίσουν να παίρνονται μέτρα εξαθλίωσης και εξανδραποδισμού.

Επειδή, η πτώχευση της πλειονότητας του ελλαδικού πληθυσμού είναι υπαρκτή εδώ και πολύ καιρό.

Επειδή είναι δεδομένο, πως οι «δανεισμοί» δεν σκοπεύουν να καλύψουν τις ανάγκες των ανθρώπων, αλλά διοχετεύονται (στις τράπεζες, τους μεγαλέμπορους και μεγαλοεπιχειρηματίες, τους εφοπλιστές, και τους παραχαράκτες της ζωής) για την ενίσχυση της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης εντός και εκτός ελλαδικού χώρου.

Να ψηφιστεί, για να μην υπάρχουν αυταπάτες πως μέσα από τις εξουσιαστικές (κοινοβουλευτικές και μη) διαδικασίες θα μπορέσει να επιλυθεί οποιοδήποτε από τα προβλήματα που έχουν κατασκευάσει οι κρατιστές και οι συνοδοιπόροι τους.

Να ψηφιστεί, επειδή ούτως ή άλλως οι σχεδιασμοί των κυρίαρχων θα επιβληθούν, αφού δεν θα μπορέσουν να τους ανατρέψουν οι διάφορες παρδαλές κινητοποιήσεις. Κι αυτό το ξέρουν όλοι, «κινητοποιούμενοι» και μη. Ούτε μπορούν να ξεγελάσουν οι δήθεν παραιτήσεις μερικών βουλευτών, που είναι συνυπεύθυνοι για τα όσα έγιναν μέχρι τώρα. Άλλωστε, όσοι πασοκιστές και αν παραιτηθούν ή καταψηφίσουν, υπάρχουν οι «χρυσές εφεδρείες» του Μητσοτο-Μπακογιανέικου και βάλε, που θα σπεύσει να καλύψει τα κενά.

Να ψηφιστεί, για να πάψουν να μας τσαμπουνάνε για δήθεν πολιτική κρίση, όταν είναι ολοφάνερο πως με τη στήριξη των υπόλοιπων κομμάτων έγινε ο ανασχηματισμός και αφέθηκε ανοικτό το πεδίο για τα επόμενα βήματα. Οι πασοκικοί διαχειριστές απέδειξαν πως μπορούν να προχωρούν τα σχέδιά τους χωρίς να νοιάζονται για κανέναν και για τίποτε. Και μάλιστα επιβάλλοντας σκληρότερες συνθήκες επιβίωσης και άρα σκληρότερους όρους υποταγής.

Αλλά, και στην ελάχιστα πιθανή περίπτωση που δεν ψηφιστεί, μήπως δεν έχουν τρόπους να επιβάλλουν τα χειρότερα; Δεν έχουν δέσει με χίλιους δυο τρόπους τους ανθρώπους, ώστε οι κάθε είδους εκβιασμοί όχι μόνο να «πιάνουν» αλλά και να θεωρούνται αυτονόητοι;

κοί φρουροί που μαζί με τις δυνάμεις καταστολής αποτελούν την πλέον απρόσβλητη αλυσίδα προστασίας.

Όμως, μπροστά στην κοινωνική οργή, εάν και εφ' όσον εκδηλωθεί δυναμικά και αποφασιστικά, θα αποδειχτούν ανίκανοι να υπερασπίσουν έστω και ένα από τα δημόσια και μη κτίρια που περιβάλλουν το κέντρο της Αθήνας και το χώρο της «κατάληψης» των «αγανακτισμένων». Επειδή η Βουλή δεν είναι το άπαν. Αρκεί να υπάρξει θέληση...

Να ψηφιστεί, επειδή στην αντίθετη περίπτωση, όπως μας λένε, θα μας γυρίσουν πίσω στη δραχμή, ότι θα κινδυνεύσει, η σταθερότητα της ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης, αλλά και ευρύτερα. Έτσι, δεν θα έχουμε μνημόνια, μακροπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και βραχυπρόθεσμα, θα αποφύγουμε την επίσημη χρεωκοπία, ο κόσμος δεν θα στέκεται στις ουρές για ένα κομμάτι ψωμί και αυτό θα οφείλεται στο ότι οι «καλοί μας» εξουσιαστές θα παραιτηθούν από την μανία επιβολής και πλουτισμού.

Να ψηφιστεί, λοιπόν, το μεσοπρόθεσμο για να έρθει το βραχυπρόθεσμο και μετά το μακροπρόθεσμο... Αυτό άλλωστε είναι ξεκάθαρο. Όταν μιλούν για μεσοπρόθεσμο φορολογικό, δημοσιονομικό και δεν συμμαζεύεται, εννοούν σαφέστατα πως θα έρθουν κι άλλα.

Να ψηφιστεί, για να τελειώνουμε με το βασανιστήριο της σταγόνας, και τη διαρκή τρομοκράτηση που αδρανοποιεί και ταυτόχρονα εξουθενώνει τους ανθρώπους. Να αφήσουμε πίσω αυτή την κατάσταση που έχει γίνει ο δοσομετρητής της αποδοχής για τα όσα ετοιμάζονται. Να τελειώνουμε με αυτό το τέλμα που αποδιοργανώνει κάθε δυνατότητα **δημιουργικής σκέψης, οργάνωσης, απόφασης και δράσης**. Που αποπροσανατολίζει από βασικά θέματα, όπως το ότι μπορούμε χωρίς κράτος, ότι μπορούμε να παλέψουμε και να ζήσουμε σαν ελεύθεροι άνθρωποι, ότι μπορούμε να αρνηθούμε την πόλη-φυλακή, ότι **μπορούμε να ζήσουμε βασισμένοι στα πλούτη της πρωτογενούς παραγωγής αγαθών που απλόχερα μας προσφέρουν τα γεννήματα της γης εδώ και δισεκατομμύρια χρόνια. Όπως ζούσαν τόσα και τόσα χρόνια οι άνθρωποι.**

Να ψηφιστεί, επειδή είναι δικό τους το πεπόνι και το μαχαίρι κι ας κάνουν ότι θέλουν μ' αυτά. Ο κόσμος πρέπει να βρεθεί «αλλού». Να αποδεσμευτεί από τις εξουσιαστικές λογικές και τις κομπίνες της πολιτικής. Οι άνθρωποι πρέπει να το πάρουν απόφαση, πως δεν μπορούν να στηρίζονται σε φλούδες και φρούδες ελπίδες. Πως δεν μπορεί να επαναπαύονται στο βόλεμα της σκλαβιάς, που του έχουν επιβάλλει, πως πρέπει να βάλουν σε κίνηση

Επειδή, η πτώχευση της πλειονότητας του ελλαδικού πληθυσμού είναι υπαρκτή εδώ και πολύ καιρό.

Επειδή είναι δεδομένο, πως οι «δανεισμοί» δεν σκοπεύουν να καλύψουν τις ανάγκες των ανθρώπων, αλλά διοχετεύονται (στις τράπεζες, τους μεγαλέμπορους και μεγαλοεπιχειρηματίες, τους εφοπλιστές, και τους παραχαράκτες της ζωής) για την ενίσχυση της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης εντός και εκτός ελλαδικού χώρου.

Να ψηφιστεί, για να μην υπάρχουν αυταπάτες πως μέσα από τις εξουσιαστικές (κοινοβουλευτικές και μη) διαδικασίες θα μπορέσει να επιλυθεί οποιοδήποτε από τα προβλήματα που έχουν κατασκευάσει οι κρατιστές και οι συνοδοιπόροι τους.

Να ψηφιστεί, επειδή ούτως ή άλλως οι σχεδιασμοί των κυρίαρχων θα επιβληθούν, αφού δεν θα μπορέσουν να τους ανατρέψουν οι διάφορες παρδαλές κινητοποιήσεις. Κι αυτό το ξέρουν όλοι, «κινητοποιούμενοι» και μη. Ούτε μπορούν να ξεγελάσουν οι δήθεν παραιτήσεις μερικών βουλευτών, που είναι συνυπεύθυνοι για τα όσα έγιναν μέχρι τώρα. Άλλωστε, όσοι πασοκιστές και αν παραιτηθούν ή καταψηφίσουν, υπάρχουν οι «χρυσές εφεδρείες» του Μητσοτο-Μπακογιανέικου και βάλε, που θα σπεύσει να καλύψει τα κενά.

Να ψηφιστεί, για να πάψουν να μας τσαμπουνάνε για δήθεν πολιτική κρίση, όταν είναι ολοφάνερο πως με τη στήριξη των υπόλοιπων κομμάτων έγινε ο ανασχηματισμός και αφέθηκε ανοικτό το πεδίο για τα επόμενα βήματα. Οι πασοκικοί διαχειριστές απέδειξαν πως μπορούν να προχωρούν τα σχέδιά τους χωρίς να νοιάζονται για κανέναν και για τίποτε. Και μάλιστα επιβάλλοντας σκληρότερες συνθήκες επιβίωσης και άρα σκληρότερους όρους υποταγής.

Αλλά, και στην ελάχιστα πιθανή περίπτωση που δεν ψηφιστεί, μήπως δεν έχουν τρόπους να επιβάλλουν τα χειρότερα; Δεν έχουν δέσει με χίλιους δυο τρόπους τους ανθρώπους, ώστε οι κάθε είδους εκβιασμοί όχι μόνο να «πιάνουν» αλλά και να θεωρούνται αυτονόητοι;

Να ψηφιστεί, επειδή ο δρόμος που χρειάζεται να ακολουθήσουν οι άνθρωποι οφείλει να είναι απεξαρτημένος από τις εξουσιαστικές αυταπάτες για δήθεν καλύτερο μέλλον, αφού κάτι τέτοιο δεν θα μπορέσει να υπάρξει όσο θα υπάρχουν συνθήκες καταπίεσης κι εκμετάλλευσης κι όσο οι κυρίαρχοι ενώνουν τις δυνάμεις τους παγκόσμια. Σ' αυτές τις συνθήκες, το καλύτερο μέλλον προετοιμάζεται από τους εξουσιαστές για τον εαυτό τους και για τους συνοδοιπόρους-συνεχιστές του αντιανθρώπινου έργου τους.

Να ψηφιστεί, για να τελειώνουμε με το παραμύθι των «ραγδαίων πολιτικών εξελίξεων», που πλασάρουν τα κάθε είδους παπαγαλάκια. Γιατί τέτοια περίπτωση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από το κίνημα των «αγανακτισμένων». Αυτός είναι ένας θίασος που θέλει να εκτονώσει την δυσαρέσκεια των λεγόμενων μεσαίων στρωμάτων του κοινωνικού χώρου και, επί πλέον, έχει αποδείξει πως είναι ταυτόχρονα μια ασπίδα προστασίας του κοινοβουλίου από ένα ενδεχόμενο ξέσπασμα οργής των ανθρώπων. Είναι οι ανεπίσημοι κρατι-

άπαν. Αρκεί να υπάρξει θέληση...

Να ψηφιστεί, επειδή στην αντίθετη περίπτωση, όπως μας λένε, θα μας γυρίσουν πίσω στη δραχμή, ότι θα κινδυνεύσει, η σταθερότητα της ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης, αλλά και ευρύτερα. Έτσι, δεν θα έχουμε μνημόνια, μακροπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και βραχυπρόθεσμα, θα αποφύγουμε την επίσημη χρεωκοπία, ο κόσμος δεν θα στέκεται στις ουρές για ένα κομμάτι ψωμί και αυτό θα οφείλεται στο ότι οι «καλοί μας» εξουσιαστές θα παραιτηθούν από την μανία επιβολής και πλουτισμού.

Να ψηφιστεί, λοιπόν, το μεσοπρόθεσμο για να έρθει το βραχυπρόθεσμο και μετά το μακροπρόθεσμο... Αυτό άλλωστε είναι ξεκάθαρο. Όταν μιλούν για μεσοπρόθεσμο φορολογικό, δημοσιονομικό και δεν συμμαζεύεται, εννοούν σαφέστατα πως θα έρθουν κι άλλα.

Να ψηφιστεί, για να τελειώνουμε με το βασανιστήριο της σταγόνας, και τη διαρκή τρομοκράτηση που αδρανοποιεί και ταυτόχρονα εξουθενώνει τους ανθρώπους. Να αφήσουμε πίσω αυτή την κατάσταση που έχει γίνει ο δοσομετρητής της αποδοχής για τα όσα ετοιμάζονται. Να τελειώνουμε με αυτό το τέλμα που αποδιοργανώνει κάθε δυνατότητα **δημιουργικής σκέψης, οργάνωσης, απόφασης και δράσης**. Που αποπροσανατολίζει από βασικά θέματα, όπως το ότι μπορούμε χωρίς κράτος, ότι μπορούμε να παλέψουμε και να ζήσουμε σαν ελεύθεροι άνθρωποι, ότι μπορούμε να αρνηθούμε την πόλη-φυλακή, ότι **μπορούμε να ζήσουμε βασισμένοι στα πλούτη της πρωτογενούς παραγωγής αγαθών που απλόχερα μας προσφέρουν τα γεννήματα της γης εδώ και δισεκατομμύρια χρόνια. Όπως ζούσαν τόσα και τόσα χρόνια οι άνθρωποι.**

Να ψηφιστεί, επειδή είναι δικό τους το πεπόνι και το μαχαίρι κι ας κάνουν ότι θέλουν μ' αυτά. Ο κόσμος πρέπει να βρεθεί «αλλού». Να αποδεσμευτεί από τις εξουσιαστικές λογικές και τις κομπίνες της πολιτικής. Οι άνθρωποι πρέπει να το πάρουν απόφαση, πως δεν μπορούν να στηρίζονται σε φλούδες και φρούδες ελπίδες. Πως δεν μπορεί να επαναπαύονται στο βόλεμα της σκλαβιάς, που του έχουν επιβάλλει, πως πρέπει να βάλουν σε κίνηση την διεργασία για τη δημιουργία ενός διαφορετικού κόσμου που δεν θα έχει καμία σχέση με αυτόν που υπάρχει. Μια διεργασία, που θα είναι ταυτόχρονα μία μάχη καταστροφής αλλά και εγκατάλειψης αυτών που μας έχουν περιβάλλει με εξαναγκασμούς.

Και, στο κάτω-κάτω **για να μην ψηφιστεί** πρέπει να εκδηλωθεί η πραγματική οργή των ανθρώπων, (κι όχι, βέβαια, η ψεύτικη αγανάκτηση των μέχρι τώρα μικροβολεμένων), που θα κατορθώσει να ανατρέψει με βίαιο και καθοριστικό τρόπο την κατάσταση που υπάρχει, ανοίγοντας τους ορίζοντες, απ' όπου θα μπορέσει να ανατείλει με πολύ μόχθο αλλά και ευχαρίστηση ο ήλιος της ελευθερίας.

Οι δυνατότητες και οι ευκαιρίες δεν έχουν χαθεί. Είμαστε εδώ για να συζητήσουμε και να δράσουμε στη βάση τέτοιων δυνατοτήτων και στην κατεύθυνση αυτών των προοπτικών..

27 Ιουνίου 2011 ***Συσπείρωση Αναρχικών***

Να ψηφιστεί, για να πάψουν να μας τσαμπουνάνε για δήθεν πολιτική κρίση, όταν είναι ολοφάνερο πως με τη στήριξη των υπόλοιπων κομμάτων έγινε ο ανασχηματισμός και αφέθηκε ανοικτό το πεδίο για τα επόμενα βήματα. Οι πασοκικοί διαχειριστές απέδειξαν πως μπορούν να προχωρούν τα σχέδιά τους χωρίς να νοιάζονται για κανέναν και για τίποτε. Και μάλιστα επιβάλλοντας σκληρότερες συνθήκες επιβίωσης και άρα σκληρότερους όρους υποταγής.

Αλλά, και στην ελάχιστα πιθανή περίπτωση που δεν ψηφιστεί, μήπως δεν έχουν τρόπους να επιβάλλουν τα χειρότερα; Δεν έχουν δέσει με χίλιους δυο τρόπους τους ανθρώπους, ώστε οι κάθε είδους εκβιασμοί όχι μόνο να «πιάνουν» αλλά και να θεωρούνται αυτονόητοι;

Να ψηφιστεί, επειδή ο δρόμος που χρειάζεται να ακολουθήσουν οι άνθρωποι οφείλει να είναι απεξαρτημένος από τις εξουσιαστικές αυταπάτες για δήθεν καλύτερο μέλλον, αφού κάτι τέτοιο δεν θα μπορέσει να υπάρξει όσο θα υπάρχουν συνθήκες καταπίεσης κι εκμετάλλευσης κι όσο οι κυρίαρχοι ενώνουν τις δυνάμεις τους παγκόσμια. Σ' αυτές τις συνθήκες, το καλύτερο μέλλον προετοιμάζεται από τους εξουσιαστές για τον εαυτό τους και για τους συνοδοιπόρους-συνεχιστές του αντιανθρώπινου έργου τους.

Να ψηφιστεί, για να τελειώνουμε με το παραμύθι των «ραγδαίων πολιτικών εξελίξεων», που πλασάρουν τα κάθε είδους παπαγαλάκια. Γιατί τέτοια περίπτωση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από το κίνημα των «αγανακτισμένων». Αυτός είναι ένας θίασος που θέλει να εκτονώσει την δυσαρέσκεια των λεγόμενων μεσαίων στρωμάτων του κοινωνικού χώρου και, επί πλέον, έχει αποδείξει πως είναι ταυτόχρονα μια ασπίδα προστασίας του κοινοβουλίου από ένα ενδεχόμενο ξέσπασμα οργής των ανθρώπων. Είναι οι ανεπίσημοι κρατι-

να ζήσουμε σαν ελεύθεροι άνθρωποι, ότι μπορούμε να αρνηθούμε την πόλη-φυλακή, ότι **μπορούμε να ζήσουμε βασισμένοι στα πλούτη της πρωτογενούς παραγωγής αγαθών που απλόχερα μας προσφέρουν τα γεννήματα της γης εδώ και δισεκατομμύρια χρόνια. Όπως ζούσαν τόσα και τόσα χρόνια οι άνθρωποι.**

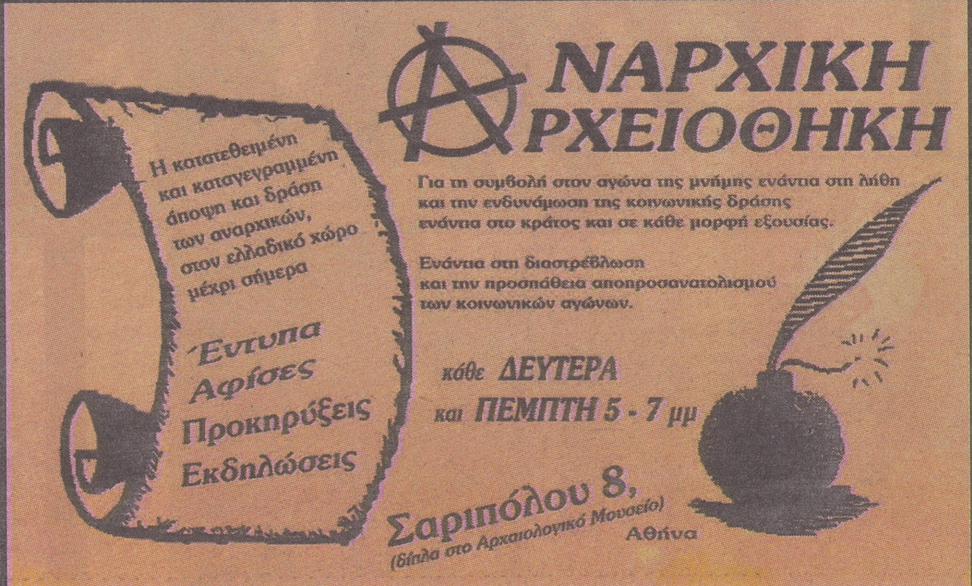
Να ψηφιστεί, επειδή είναι δικό τους το πεπόνι και το μαχαίρι κι ας κάνουν ότι θέλουν μ' αυτά. Ο κόσμος πρέπει να βρεθεί «αλλού». Να αποδεσμευτεί από τις εξουσιαστικές λογικές και τις κομπίνες της πολιτικής. Οι άνθρωποι πρέπει να το πάρουν απόφαση, πως δεν μπορούν να στηρίζονται σε φλούδες και φρούδες ελπίδες. Πως δεν μπορεί να επαναπαύονται στο βόλεμα της σκλαβιάς, που του έχουν επιβάλλει, πως πρέπει να βάλουν σε κίνηση την διεργασία για τη δημιουργία ενός διαφορετικού κόσμου που δεν θα έχει καμία σχέση με αυτόν που υπάρχει. Μια διεργασία, που θα είναι ταυτόχρονα μία μάχη καταστροφής αλλά και εγκατάλειψης αυτών που μας έχουν περιβάλλει με εξαναγκασμούς.

Και, στο κάτω-κάτω **για να μην ψηφιστεί** πρέπει να εκδηλωθεί η πραγματική οργή των ανθρώπων, (κι όχι, βέβαια, η ψεύτικη αγανάκτηση των μέχρι τώρα μικροβολεμένων), που θα κατορθώσει να ανατρέψει με βίαιο και καθοριστικό τρόπο την κατάσταση που υπάρχει, ανοίγοντας τους ορίζοντες, απ' όπου θα μπορέσει να ανατείλει με πολύ μόχθο αλλά και ευχαρίστηση ο ήλιος της ελευθερίας.

Οι δυνατότητες και οι ευκαιρίες δεν έχουν χαθεί. Είμαστε εδώ για να συζητήσουμε και να δράσουμε στη βάση τέτοιων δυνατοτήτων και στην κατεύθυνση αυτών των προοπτικών..

27 Ιουνίου 2011 *Συσπείρωση Αναρχικών*

Συγκρούσεις στο Σύνταγμα μετά την απεργιακή πορεία της 28/6

Πρώτη μέρα της 48ωρης απεργίας και υπάρχουν δύο συγκεντρώσεις. Η μία είναι στις **10:00** στην Ομόνοια που την έχει καλέσει το ΚΚΕ-ΠΑΜΕ και η άλλη στο πεδίον του Άρεως που έχουν καλέσει η ΓΣΕΕ και Η ΑΔΕΔΥ, στις **11:00**. Στο αρχαιολογικό Μουσείο, επί της Πατησίων, έχουν καλέσει σε συγκέντρωση αριστερές οργανώσεις και αναρχικοί.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως οι συμμετοχές των ανθρώπων στις σημερινές συγκεντρώσεις ήταν λιγότερες από εκείνες της 15ης Ιουνίου.

Η πορεία του ΠΑΜΕ-ΚΚΕ έφτασε γρήγορα στο σύνταγμα και τη στιγμή που ξεκινούσε η πορεία από το πεδίο του Άρεως, γύρω στις **11:50**, είχε ολοκληρωθεί.

Η πορεία που ξεκίνησε από το πεδίο του Άρεως και το Μουσείο προσέγγισε την πλατεία συντάγματος στις **12:25** ενώ τα τελευταία μπλοκ πλαισίωσαν την πλατεία συντάγματος λίγο μετά τις 13:05.

Λίγο μετά τις **13:30** διαδηλωτές αποκλείουν την στοά της οδού Όθωνος 10 εγκλωβίζοντας 5 εθνικιστές. Λίγοι ώρα αργότερα καταφθάνουν διμοιρίες στο σημείο. Ακολουθεί πετροβολητό, συγκρούσεις και ρίψεις μολότοφ. Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση δακρυγόνων και χειροβομβίδων κρότου-λάμψης, ενώ τα άτομα που έχουν εγκλωβιστεί στη στοά διαφεύγουν.

Από το χρονικό αυτό σημείο και για 4 ολόκληρες ώρες (ένα σκηνικό ανάλογο με αυτό της 15ης Ιουνίου) γίνονται συγκρούσεις σε όλη την περιοχή της πλατείας Συντάγματος, στη Λεωφόρο Αμαλία, τη Βασιλέως Γεωργίου, τη Συντάγματος, την Όθωνος και τη Φιλελλήνων ... την Σταδίου, ενώ διαδηλωτές από τα μπλοκ που απωθήθηκαν προς την Πανεπιστημίου **(15:40)**, συγκρούονται με τα ΜΑΤ μέχρι το ύψος των Προπυλαίων.

Οι επιθέσεις για την τμηματική εκκαθάριση των δρόμων αυτών, εναλλάσσεται με υποχωρήσεις των δυνάμεων καταστολής και την επάνοδο διαδηλωτών σε προηγούμενες θέσεις που βρίσκονταν κ.ο.κ.

Στο μεταξύ επίθεση έχουν δεχτεί τα Μακντόναλτς, όπου και παραδίδονται στις φλόγες τέντες των εκεί καταστημάτων, ενώ πυρπολείται ένα βαν κινητής τηλεφωνίας στην οδό Όθωνος.

Διαρκές πετροβολητό στην Όθωνος **(15:45)**, **(17:25)**, συγκρούσεις σώμα με σώμα στη συμβολή των οδών Β. Γεωργίου και Αμαλίας **(16:55)**, είναι ορισμένα από τα περιστατικά που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή και επαναλαμβάνονται.

Καθώς οι δυνάμεις καταστολής, μετά από εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων, έχουν αποκλείσει τους δρόμους γύρω από την πλατεία, πορεία της Νεολαίας του ΣΥΝ με 50 περίπου άτομα ανεβαίνει τη Σταδίου και μπαίνει στην πλατεία Συντάγματος **(17:45)**.

Λίγο αργότερα **(17:55)** διμοιρίες των ΜΑΤ, που έχουν αποκλείσει το άνω μέρος της πλατείας, υποχωρούν αφήνοντας το έδαφος στους διαδηλωτές.

Λίγο μετά τις **18:10** τα πράγματα ηρεμούν και διαδηλωτές επανέρχονται στην περιοχή του Συντάγματος.

Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων έγιναν 22 προσαγωγές ατόμων από τις οποίες οι 15μετατράπηκαν σε συλλήψεις ενώ σε περισσότερους από 80 υπολο-

Συγκρούσεις στο Σύνταγμα μετά την απεργιακή πορεία της 28/6

Πρώτη μέρα της 48ωρης απεργίας και υπάρχουν δύο συγκεντρώσεις. Η μία είναι στις **10:00** στην Ομόνοια που την έχει καλέσει το ΚΚΕ-ΠΑΜΕ και η άλλη στο πεδίον του Άρεως που έχουν καλέσει η ΓΣΕΕ και Η ΑΔΕΔΥ, στις **11:00**. Στο αρχαιολογικό Μουσείο, επί της Πατησίων, έχουν καλέσει σε συγκέντρωση αριστερές οργανώσεις και αναρχικοί.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως οι συμμετοχές των ανθρώπων στις σημερινές συγκεντρώσεις ήταν λιγότερες από εκείνες της 15ης Ιουνίου.

Η πορεία του ΠΑΜΕ-ΚΚΕ έφτασε γρήγορα στο σύνταγμα και τη στιγμή που ξεκινούσε η πορεία από το πεδίο του Άρεως, γύρω στις **11:50**, είχε ολοκληρωθεί.

Η πορεία που ξεκίνησε από το πεδίο του Άρεως και το Μουσείο προσέγγισε την πλατεία συντάγματος στις **12:25** ενώ τα τελευταία μπλοκ πλαισίωσαν την πλατεία συντάγματος λίγο μετά τις 13:05.

Λίγο μετά τις **13:30** διαδηλωτές αποκλείουν την στοά της οδού Όθωνος 10 εγκλωβίζοντας 5 εθνικιστές. Λίγοι ώρα αργότερα καταφθάνουν διμοιρίες στο σημείο. Ακολουθεί πετροβολητό, συγκρούσεις και ρίψεις μολότοφ. Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση δακρυγόνων και χειροβομβίδων κρότου-λάμψης, ενώ τα άτομα που έχουν εγκλωβιστεί στη στοά διαφεύγουν.

Από το χρονικό αυτό σημείο και για 4 ολόκληρες ώρες (ένα σκηνικό ανάλογο με αυτό της 15ης Ιουνίου) γίνονται συγκρούσεις σε όλη την περιοχή της πλατείας Συντάγματος, στη Λεωφόρο Αμαλία, τη Βασιλέως Γεωργίου, τη Συντάγματος, την Όθωνος και τη Φιλελλήνων **(14:00)**, την Καραγεώργη Σερβίας και την Σταδίου, ενώ διαδηλωτές από τα μπλοκ που απωθήθηκαν προς την Πανεπιστημίου **(15:40)**, συγκρούονται με τα ΜΑΤ μέχρι το ύψος των Προπυλαίων.

Οι επιθέσεις για την τμηματική εκκαθάριση των δρόμων αυτών, εναλλάσσεται με υποχωρήσεις των δυνάμεων καταστολής και την επάνοδο διαδηλωτών σε προηγούμενες θέσεις που βρίσκονταν κ.ο.κ.

Στο μεταξύ επίθεση έχουν δεχτεί τα Μακντόναλτς, όπου και παραδίδονται στις φλόγες τέντες των εκεί καταστημάτων, ενώ πυρπολείται ένα βαν κινητής τηλεφωνίας στην οδό Όθωνος.

Διαρκές πετροβολητό στην Όθωνος **(15:45)**, **(17:25)**, συγκρούσεις σώμα με σώμα στη συμβολή των οδών Β. Γεωργίου και Αμαλίας **(16:55)**, είναι ορισμένα από τα περιστατικά που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή και επαναλαμβάνονται.

Καθώς οι δυνάμεις καταστολής, μετά από εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων, έχουν αποκλείσει τους δρόμους γύρω από την πλατεία, πορεία της Νεολαίας του ΣΥΝ με 50 περίπου άτομα ανεβαίνει τη Σταδίου και μπαίνει στην πλατεία Συντάγματος **(17:45)**.

Λίγο αργότερα **(17:55)** διμοιρίες των ΜΑΤ, που έχουν αποκλείσει το άνω μέρος της πλατείας, υποχωρούν αφήνοντας το έδαφος στους διαδηλωτές.

Λίγο μετά τις **18:10** τα πράγματα ηρεμούν και διαδηλωτές επανέρχονται στην περιοχή του Συντάγματος.

Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων έγιναν 22 προσαγωγές ατόμων από τις οποίες οι 15μετατράπηκαν σε συλλήψεις ενώ σε περισσότερους από 80 υπολογίζονται οι τραυματίες.

σημείο. Ακολουθεί πετροπόλεμος, συγκρούσεις και ρίψεις μολότοφ. Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση δακρυγόνων και χειροβομβίδων κρότου-λάμψης, ενώ τα άτομα που έχουν εγκλωβιστεί στη στοά διαφεύγουν.

Από το χρονικό αυτό σημείο και για 4 ολόκληρες ώρες (ένα σκηνικό ανάλογο με αυτό της 15ης Ιουνίου) γίνονται συγκρούσεις σε όλη την περιοχή της πλατείας Συντάγματος, στη Λεωφόρο Αμαλία, τη Βασιλέως Γεωργίου, τη Συντάγματος, την Όθωνος και τη Φιλελλήνων (**14:00**), την Καραγεώργη Σερβίας και

νει τη Σταδίου και μπαίνει στην πλατεία Συντάγματος **(17:45)**.

Λίγο αργότερα **(17:55)** διμοιρίες των ΜΑΤ, που έχουν αποκλείσει το άνω μέρος της πλατείας, υποχωρούν αφήνοντας το έδαφος στους διαδηλωτές.

Λίγο μετά τις **18:10** τα πράγματα ηρεμούν και διαδηλωτές επανέρχονται στην περιοχή του Συντάγματος.

Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων έγιναν 22 προσαγωγές ατόμων από τις οποίες οι 15μετατράπηκαν σε συλλήψεις ενώ σε περισσότερους από 80 υπολογίζονται οι τραυματίες.

Δεύτερη μέρα της κηρυγμένης από τη ΓΣΕΕ γενικής απεργίας.

Ημέρα που αποδείχτηκε πως ήταν η σημαντικότερη από όλες όσες έχουν προηγηθεί, αφού καθορίζει και καθορίζεται όχι μόνο την επίμονη έκφραση της αντίθεσης ενός τμήματος από αυτούς που κινητοποιούνται, αλλά και από τις παρατεταμένες συγκρούσεις και αντιπαραθέσεις με τις δυνάμεις που εκφράζουν και ασκούν την κρατική βία.

Ημέρα ψήφισης του μεσοπρόθεσμου, αλλά και ενδεικτική των διαθέσεων μέρους των διαδηλωτών να εισέλθουν στη Βουλή. Δεν υπήρξαν συγκεντρώσεις από συνδικάτα οι άλλους φορείς.

Έτσι, ο κόσμος που κατέβηκε στη πλατεία Συντάγματος ήταν σαφώς περισσότερος από την προηγούμενη μέρα, αλλά σταθερά «απομαζικοποιημένος» σε σχέση με τις δυνατότητες και τις απαιτήσεις των καιρών. Αυτή, όμως, η συνθήκη δεν επηρέασε ούτε το πείσμα ούτε την συγκρουσιακή διάθεση και αντιπαράθεση των διαδηλωτών με τις κρατικές δυνάμεις για περισσότερες από 15 ώρες. Από νωρίς το πρωί διαδηλωτές έχουν αρχίσει να συγκεντρώνονται σε σημεία περιμετρικά της Βουλή στη μεριά της Β. Σοφίας. Γίνεται ρίψη χημικών σε μια προσπάθεια να αναχαιτιστεί ο κόσμος. Ξεκινούν οδομαχίες.

13:50. Οι συγκεντρωμένοι ρίχνουν τα μεταλλικά φράγματα σχεδόν σε όλο το μέτωπο μπροστά από τον άγνωστο στρατιώτη Γίνεται εκτεταμένη χρήση χημικών και συγκέντρωση των διμοιριών «φρουρών» της Βουλής στο κέντρο του μετώπου. Ο κόσμος υποχωρεί προσωρινά από την Αμαλίας προς το Ζάππειο. Επίθεση με ρίψη δακρυγόνων γίνεται και στη συμβολή με την Πανεπιστημίου.

13:55. Διμοιρία χακήδων προσεγγίζει από Αμαλίας το πάνω μέρος της πλατείας Συντάγματος, μέσα σε βροχή αντικειμένων που της ρίχνονται. Κάνει χρήση χημικών και παρατάσσεται στη γωνία Αμαλίας και Όθωνος αποκόπτοντας στη μέση τους διαδηλωτές. Η περιφρούρηση των αγανακτισμένων δημιουργεί μια αλυσίδα στην Όθωνος. Η διμοιρία υποχωρεί, έπειτα από λίγο, προς το γκαράζ του κτιρίου της Βουλής Ο κόσμος συγκεντρώνεται ξανά.

14:05. Μετά την εκτεταμένη ρίψη χημικών στη πάνω μεριά της πλατείας Συντάγματος, ο κύριος όγκος των διαδηλωτών έχει

14:25. Διαδηλωτές στη Β. Γεωργίου απαντούν στη καταστολή με πέτρες και ξύλα προσπαθώντας να «ανεβούν» στη Αμαλίας Για αρκετά λεπτά γίνεται οδομαχία. Η αδιάλειπτη χρήση χημικών δεν είναι αρκετή για να εκκενώσει το δρόμο από τους διαδηλωτές. Τα χημικά μεταφέρονται από τον αέρα στην πλατεία Συντάγματος. Οι διαδηλωτές, έπειτα από μια μεγάλη αντεπίθεση κατορθώνουν για λίγο να «πατήσουν» την Αμαλίας.

14:50. Οι ενισχυμένες, πλέον, διμοιρίες μπροστά από το ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία εξαπολύουν γενικευμένη επίθεση στους διαδηλωτές με τουλάχιστον 6 βομβίδες χημικών και αναγκάζουν τους διαδηχρησιμοποιούνται μαζί με γλάστρες και καθίσματα για τη δημιουργία οδοφράγματος, κάθετα στη οδό Σταδίου, που ανατρέπει την πορεία διμοιριών από τη Βουκουρεστίου. Στα σκαλοπάτια της πλατείας απέναντι από το ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία στήνεται φράγμα από καρέκλες, πλαστικούς κάδους και τραπέζια, που κάνει αδύνατη την κάθοδο των μπάτσων στη πλατεία Συντάγματος

15:25. Αποτυχημένες προσπάθειες διμοιριών από Βουκουρεστίου να ξεμυτίσουν, αφού οι διαδηλωτές στο οδόφραγμα αποτρέπουν με σθένος οποιαδήποτε προσπάθεια τους. Η χρήση χημικών δεν απωθεί τους διαδηλωτές.

Τετάρτη 29 Ιουνίου 2011,

τα οι άλλους φορείς.

Έτσι, ο κόσμος που κατέβηκε στη πλατεία Συντάγματος ήταν σαφώς περισσότερος από την προηγούμενη μέρα, αλλά σταθερά «απομαζικοποιημένος» σε σχέση με τις δυνατότητες και τις απαιτήσεις των καιρών. Αυτή, όμως, η συνθήκη δεν επηρέασε ούτε το πείσμα ούτε την συγκρουσιακή διάθεση και αντιπαράθεση των διαδηλωτών με τις κρατικές δυνάμεις για περισσότερες από 15 ώρες. Από νωρίς το πρωί διαδηλωτές έχουν αρχίσει να συγκεντρώνονται σε σημεία περιμετρικά της πλατείας Συντάγματος.

9:30. Υπάρχει ένταση στο μπλόκο αποκλεισμού του Ευαγγελισμού, με τις αστυνομικές δυνάμεις να τραυματίζουν έναν διαδηλωτή.

12:50. Ομάδα της ΔΙ.ΑΣ που βρίσκεται στην οδό Αμαλίας, με κατεύθυνση την πλατεία Συντάγματος εμποδίζεται από διαδηλωτές να την προσεγγίσει.

13:55. Διμοιρία χακήδων προσεγγίζει από Αμαλίας το πάνω μέρος της πλατείας Συντάγματος, μέσα σε βροχή αντικειμένων που της ρίχνονται. Κάνει χρήση χημικών και παρατάσσεται στη γωνία Αμαλίας και Όθωνος αποκόπτοντας στη μέση τους διαδηλωτές. Η περιφρούρηση των αγανακτισμένων δημιουργεί μια αλυσίδα στην Όθωνος. Η διμοιρία υποχωρεί, έπειτα από λίγο, προς το γκαράζ του κτιρίου της Βουλής Ο κόσμος συγκεντρώνεται ξανά.

14:05. Μετά την εκτεταμένη ρίψη χημικών στη πάνω μεριά της πλατείας Συντάγματος, ο κύριος όγκος των διαδηλωτών έχει συγκεντρωθεί στη Φιλελλήνων. Στη συμβολή των οδών Αμαλίας και Β. Σοφίας, διαδηλωτές συγκρούονται με τα ΜΑΤ.

14:15. Εκκαθαριστική επιχείρηση των κατασταλτικών δυνάμεων του κράτους στη πάνω μεριά της πλατείας Συντάγματος. Πάρα πολλά χημικά. Ο κόσμος υποχωρεί. Την ίδια στιγμή τουλάχιστον τρεις διμοιρίες συγκεντρώνονται στη γωνία Αμαλίας και Β. Σοφίας και κάνουν αποτυχημένη χρήση χημικών, (ο αέρας εκείνη τη στιγμή έφερε τα αέρια πάνω τους), με σκοπό να διαλύσουν τους διαδηλωτές.

14:25. Διαδηλωτές στη Β. Γεωργίου απαντούν στη καταστολή με πέτρες και ξύλα προσπαθώντας να «ανεβούν» στη Αμαλίας Για αρκετά λεπτά γίνεται οδομαχία. Η αδιάλειπτη χρήση χημικών δεν είναι αρκετή για να εκκενώσει το δρόμο από τους διαδηλωτές. Τα χημικά μεταφέρονται από τον αέρα στην πλατεία Συντάγματος. Οι διαδηλωτές, έπειτα από μια μεγάλη αντεπίθεση κατορθώνουν για λίγο να «πατήσουν» την Αμαλίας.

14:50. Οι ενισχυμένες, πλέον, διμοιρίες μπροστά από το ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία εξαπολύουν γενικευμένη επίθεση στους διαδηλωτές με τουλάχιστον 6 βομβίδες χημικών και αναγκάζουν τους διαδηλωτές σε υποχώρηση προς την Φιλελλήνων, Καραγεώργη Σερβίας και τη Σταδίου. Μια διμοιρία κρυμμένη στη Βουκουρεστίου αναλαμβάνει να επισπεύσει την υποχώρηση των διαδηλωτών στη Σταδίου πετώντας χημικά και κρότου λάμψης στην πλάτη τους.

15:00. Διαδηλωτές που είχαν υποχωρήσει στη Σταδίου, εν μέρει επιστρέφουν στη ... χρησιμοποιούνται μαζί με γλάστρες και καθίσματα για τη δημιουργία οδοφράγματος, κάθετα στη οδό Σταδίου, που ανατρέπει την πορεία διμοιριών από τη Βουκουρεστίου. Στα σκαλοπάτια της πλατείας απέναντι από το ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία στήνεται φράγμα από καρέκλες, πλαστικούς κάδους και τραπέζια, που κάνει αδύνατη την κάθοδο των μπάτσων στη πλατεία Συντάγματος

15:25. Αποτυχημένες προσπάθειες διμοιριών από Βουκουρεστίου να ξεμυτίσουν, αφού οι διαδηλωτές στο οδόφραγμα αποτρέπουν με σθένος οποιαδήποτε προσπάθεια τους. Η χρήση χημικών δεν απωθεί τους διαδηλωτές.

Τετάρτη 29 Ιουνίου 2011,

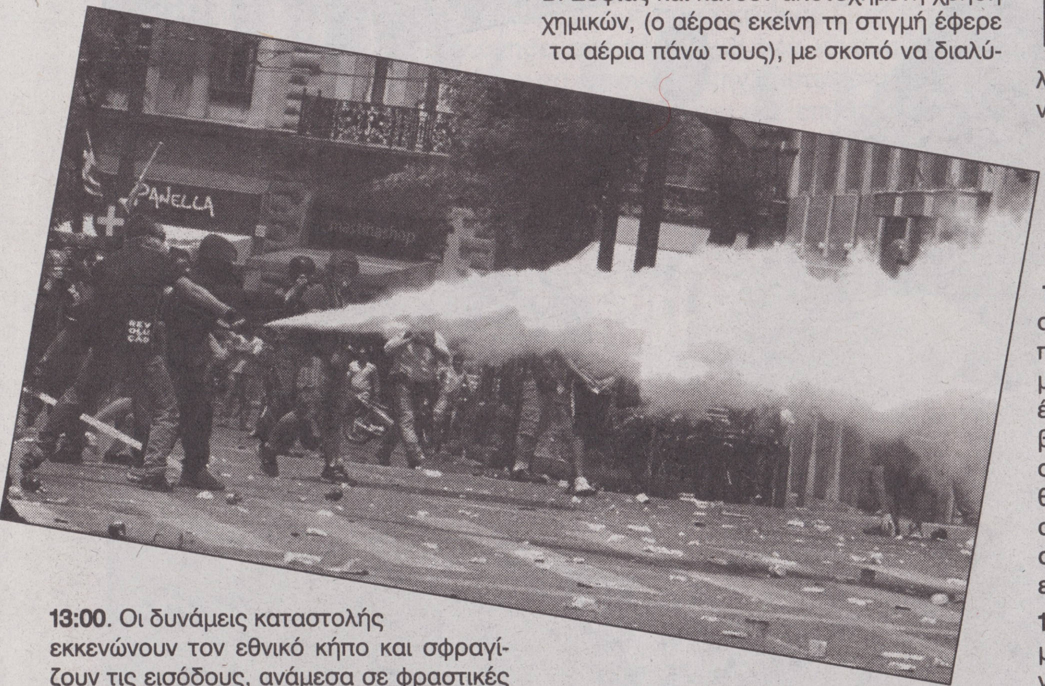
15:40. Συντονισμένη και έντονη επίθεση με χημικά των διμοιριών από Β. Γεωργίου και Βουκουρεστίου σπρώχνει τους διαδηλωτές προς Ερμού. Νέο μέτωπο συγκρούσεων στην Καραγεώργη Σερβίας. Οι δυνάμεις καταστολής παραμένουν στην γωνία με την οδό Φιλελλήνων έχοντας περικυκλώσει την πλατεία Συντάγματος.

15:45. Άλλη διμοιρία κατεβαίνει την Ξενο-

Έτσι, ο κόσμος που κατέβηκε στη πλατεία Συντάγματος ήταν σαφώς περισσότερος από την προηγούμενη μέρα, αλλά σταθερά «απομαζικοποιημένος» σε σχέση με τις δυνατότητες και τις απαιτήσεις των καιρών. Αυτή, όμως, η συνθήκη δεν επηρέασε ούτε το πείσμα ούτε την συγκρουσιακή διάθεση και αντιπαράθεση των διαδηλωτών με τις κρατικές δυνάμεις για περισσότερες από 15 ώρες. Από νωρίς το πρωί διαδηλωτές έχουν αρχίσει να συγκεντρώνονται σε σημεία περιμετρικά της πλατείας Συντάγματος.

9:30. Υπάρχει ένταση στο μπλόκο αποκλεισμού του Ευαγγελισμού, με τις αστυνομικές δυνάμεις να τραυματίζουν έναν διαδηλωτή.

12:50. Ομάδα της ΔΙ.ΑΣ που βρίσκεται στην οδό Αμαλίας, με κατεύθυνση την πλατεία Συντάγματος εμποδίζεται από διαδηλωτές να την προσεγγίσει.

13:00. Οι δυνάμεις καταστολής εκκενώνουν τον εθνικό κήπο και σφραγίζουν τις εισόδους, ανάμεσα σε φραστικές αντεγκλήσεις με τους διαδηλωτές.

13:35. Μικρή ομάδα διαδηλωτών προσπαθεί να ρίξει τα μεταλλικά φράγματα που έχει τοποθετήσει η αστυνομία μπροστά στη Αμαλίας το πάνω μέρος της πλατείας Συντάγματος, μέσα σε βροχή αντικειμένων που της ρίχνονται. Κάνει χρήση χημικών και παρατάσσεται στη γωνία Αμαλίας και Όθωνος αποκόπτοντας στη μέση τους διαδηλωτές. Η περιφρούρηση των αγανακτισμένων δημιουργεί μια αλυσίδα στην Όθωνος. Η διμοιρία υποχωρεί, έπειτα από λίγο, προς το γκαράζ του κτιρίου της Βουλής Ο κόσμος συγκεντρώνεται ξανά.

14:05. Μετά την εκτεταμένη ρίψη χημικών στη πάνω μεριά της πλατείας Συντάγματος, ο κύριος όγκος των διαδηλωτών έχει συγκεντρωθεί στη Φιλελλήνων. Στη συμβολή των οδών Αμαλίας και Β. Σοφίας, διαδηλωτές συγκρούονται με τα ΜΑΤ.

14:15. Εκκαθαριστική επιχείρηση των κατασταλτικών δυνάμεων του κράτους στη πάνω μεριά της πλατείας Συντάγματος. Πάρα πολλά χημικά. Ο κόσμος υποχωρεί. Την ίδια στιγμή τουλάχιστον τρεις διμοιρίες συγκεντρώνονται στη γωνία Αμαλίας και Β. Σοφίας και κάνουν αποτυχημένη χρήση χημικών, (ο αέρας εκείνη τη στιγμή έφερε τα αέρια πάνω τους), με σκοπό να διαλύσουν ένα μεγάλο τμήμα των διαδηλωτών που είχε συγκεντρωθεί στη Β. Γεωργίου, μπροστά στο ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία.

Τετάρτη 29 Ιουνίου 2011,

λωτές σε υποχώρηση προς την Φιλελλήνων, Καραγεώργη Σερβίας και τη Σταδίου. Μια διμοιρία κρυμμένη στη Βουκουρεστίου αναλαμβάνει να επισπεύσει την υποχώρηση των διαδηλωτών στη Σταδίου πετώντας χημικά και κρότου λάμψης στην πλάτη τους.

15:00. Διαδηλωτές που είχαν υποχωρήσει στη Σταδίου, εν μέρει επιστρέφουν στη πλατεία Συντάγματος. Στην ασφυκτικά γεμάτη από διαδηλωτές οδό Νίκης, υπάρχει ένταση και η αστυνομία κάνει χρήση βομβίδων κρότου λάμψης και χημικών προσπαθώντας πάντα να «σπρώξει» το πλήθος μακριά από το Σύνταγμα. Πολύς κόσμος στην πλατεία Συντάγματος, που έχει, σχεδόν, γεμίσει, ενώ χιλιάδες διαδηλωτές είναι συγκεντρωμένοι στη Φιλελλήνων.

15:10. Κάθοδος των κατασταλτικών δυνάμεων στη γωνία Καραγεώργη Σερβίας, νέος γύρος συρράξεων και υποχώρηση (με χημικά) των διμοιριών στο ύψος του ξενοδοχείου Μεγάλη Βρετανία.

15:20. Καίγεται στάση λεωφορείου ενώ τα υλικά από άλλες κατεστραμμένες στάσεις

15:40. Συντονισμένη και έντονη επίθεση με χημικά των διμοιριών από Β. Γεωργίου και Βουκουρεστίου σπρώχνει τους διαδηλωτές προς Ερμού. Νέο μέτωπο συγκρούσεων στην Καραγεώργη Σερβίας. Οι δυνάμεις καταστολής παραμένουν στην γωνία με την οδό Φιλελλήνων έχοντας περικυκλώσει την πλατεία Συντάγματος.

15:45. Άλλη διμοιρία κατεβαίνει την Ξενοφώντος ανενόχλητη και σταθμεύει Μητροπόλεως και Φιλελλήνων αποκόπτοντας το μεγάλο όγκο διαδηλωτών στη Φιλελλήνων από τους υπολοίπους. Απαντά με χημικά σε επιθέσεις διαδηλωτών, παραμένοντας όμως στο σημείο.

16:00. Προωθημένες στο ύψος της Ερμού διμοιρίες, ελέγχοντας πλέον το κάτω μέρος της πλατείας Συντάγματος, ρίχνουν χημικά σε πλατεία και συγκεντρωμένους στη Φιλελλήνων. Σποραδικές επιθέσεις διαδηλωτών με πέτρες. Χημικά ξανά. Εκτόξευση μιας μολότοφ δε βρίσκει το στόχο της.

16:04. Τελειώνει η ψηφοφορία του μεσο-

πρόθεσμου. Συντονισμένη επίθεση μηχανοκίνητων μονάδων, ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ, σε Πανεπιστημίου και οδό Σταδίου. Τραυματίζονται διαδηλωτές μετά από πρωτοφανή αγριότητα των μονάδων καταστολής. Συλλαμβάνεται ο αναρχικός σύντροφος Μανώλης Λιόλιος, ο οποίος ξυλοκοπείται από τους αφιονισμένους εχθρούς της ελευθερίας, που του προκαλούν κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις. Γίνεται απόπειρα αποδέσμευσής του με αποτέλεσμα ένας ακόμη σύντροφος να μεταφερεθεί μισολιπόθυμος στο Γενικό Κρατικό Αθηνών με σοβαρά κτυπήματα από κλομπ και όχι μόνοι, όπου του γίνονται 14 ράμματα σε τραύματα που φέρει στο κεφάλι.

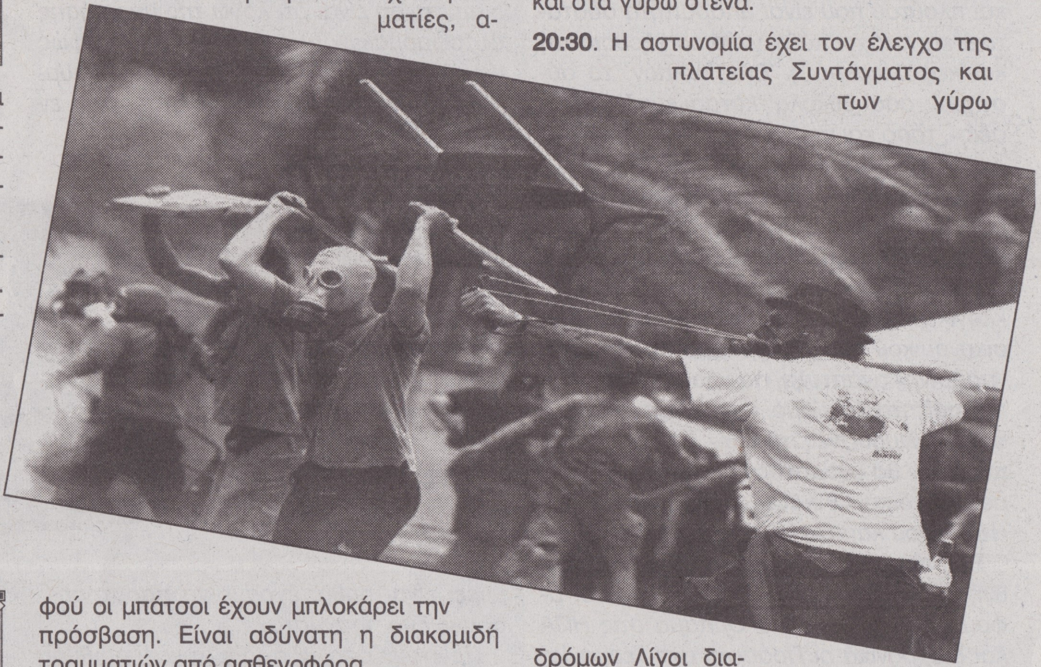
η Φιλελλήνων. Οι διαδηλωτές απωθούνται στην Αμαλίας. Στα στενά γύρω από την κάτω μεριά του Συντάγματος γίνονται συμπλοκές μεταξύ αστυνομίας και μικρών ομάδων διαδηλωτών.

17:15. Με χημικά και ξύλο στους διαδηλωτές επιβάλλεται η εκκένωση της Αμαλίας. Οι διαδηλωτές διαλύονται προς το Ζάππειο.

17:20. Η αστυνομία υποχωρεί, σχετικά, από την πλατεία Συντάγματος την οποία έχει περικυκλώσει. Μεγάλη μερίδα διαδηλωτών κατευθύνεται από την Πανεπιστημίου προς τα Προπύλαια. Οδομαχίες κατά μήκος της οδού.

λεστεί για τις 18:00. Επίθεση σε καταστήματα τραπεζών στη Πανεπιστήμιου, Αγροτική και Millenium, η προσπάθεια εμπρησμού τους σταματά όταν γίνεται αντιληπτό ότι υπάρχουν εργαζόμενοι μέσα. Φήμες για χρήση πλαστικών σφαιρών από τους μπάτσους.

18:15. Νέα επίθεση των ΜΑΤ με σκοπό να εκκενώσουν την πλατεία Συντάγματος. Γίνεται χρήση των γκλομπ με απίστευτη βιαιότητα, ενώ ανεξέλεγκτη είναι και πάλι η χρήση χημικών. Πολλοί διαδηλωτές τραυματίζονται. Το ιατρείο του σταθμού δε μπορεί να δεχτεί τραυματίες, α-

φού οι μπάτσοι έχουν μπλοκάρει την πρόσβαση. Είναι αδύνατη η διακομιδή τραυματιών από ασθενοφόρα.

18:30. Αποπνικτική ατμόσφαιρα στη πλατεία Συντάγματος. Αρκετοί διαδηλωτές συγκεντρώνονται ξανά στο χώρο με τους πραιτοριανούς να τον έχουν περικυκλώσει ασφυκτικά. Ομάδες ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ επιτίθενται σε διαδηλωτές στην Ερμού και Μητροπόλεως. Συγκρούσεις των διαδηλωτών με τους μπάτσους και υποχώρηση μεγάλου μέρους των διαδηλωτών προς Μοναστηράκι.

18:50. Οι μηχανοκίνητοι συμμορίτες της

19:30. Διμοιρίες με χρήση χημικών απωθούν συγκεντρωμένους, διαδηλωτές και μη, από την Αμαλίας έως τη Διονυσίου Αρεοπαγίτου.

19:45. Μετά από οδομαχίες στα Προπύλαια ο κόσμος απωθείται στην Νομική Σχολή όπου βρίσκει προσωρινό καταφύγιο. Άπειροι Δελτάδες στην Ακαδημίας.

20:00. Διαδηλωτές συγκεντρώνονται ξανά στη πλατεία Συντάγματος άλλα άμεσα τους διαλύει πάλι η κρατική καταστολή. Γίνονται σποραδικές επιθέσεις της αστυνομίας τόσο στη πλατεία Συντάγματος όσο και στα γύρω στενά.

20:30. Η αστυνομία έχει τον έλεγχο της πλατείας Συντάγματος και των γύρω δρόμων Λίγοι διαδηλωτές με σπασμωδικές επιθέσεις στους μπάτσους προσπαθούν να τους απωθήσουν από την πλατεία και τα γύρω στενά, άλλα μάταια. Η αστυνομία δεν επιτρέπει τη διακομιδή τραυματία από το Σύνταγμα με ασθενοφόρο. Γίνεται μια σύλληψη.

21:00. Μικρής έκτασης συγκρούσεις στο Σύνταγμα. Κόσμος βρίσκεται συγκεντρωμένος στο Μοναστηράκι. Δελτάδες κυνηγούν διαδηλωτές στο σταθμό Ακρόπολη

η χαραυγή μιας άλλης μέρας

πρόθεσμου. Συντονισμένη επίθεση μηχανοκίνητων μονάδων, ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ, σε Πανεπιστημίου και οδό Σταδίου. Τραυματίζονται διαδηλωτές μετά από πρωτοφανή αγριότητα των μονάδων καταστολής. Συλλαμβάνεται ο αναρχικός σύντροφος Μανώλης Λιόλιος, ο οποίος ξυλοκοπείται από τους αφιονισμένους εχθρούς της ελευθερίας, που του προκαλούν κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις. Γίνεται απόπειρα αποδέσμευσής του με αποτέλεσμα ένας ακόμη σύντροφος να μεταφερθεί μισολιπόθυμος στο Γενικό Κρατικό Αθηνών με σοβαρά κτυπήματα από κλομπ και όχι μόνοι, όπου του γίνονται 14 ράμματα σε τραύματα που φέρει στο κεφάλι.

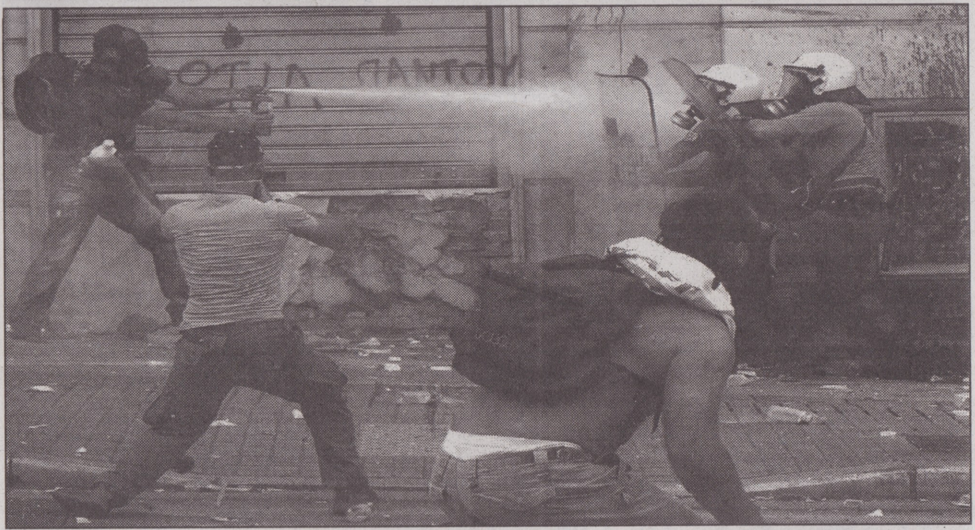
η Φιλελλήνων. Οι διαδηλωτές απωθούνται στην Αμαλίας. Στα στενά γύρω από την κάτω μεριά του Συντάγματος γίνονται συμπλοκές μεταξύ αστυνομίας και μικρών ομάδων διαδηλωτών.

17:15. Με χημικά και ξύλο στους διαδηλωτές επιβάλλεται η εκκένωση της Αμαλίας. Οι διαδηλωτές διαλύονται προς το Ζάππειο.

17:20. Η αστυνομία υποχωρεί, σχετικά, από την πλατεία Συντάγματος την οποία έχει περικυκλώσει. Μεγάλη μερίδα διαδηλωτών κατευθύνεται από την Πανεπιστημίου προς τα Προπύλαια. Οδομαχίες κατά μήκος της οδού.

η χαραυγή μιας άλλης μέρας

16:15. Επίθεση με χημικά στην πλατεία Συντάγματος. Οι διαδηλωτές παραμένουν στο χώρο μέσα σε μια αποπνικτική ατμόσφαιρα. Ορατή και αδιαμφισβήτητη είναι, πλέον, η διάθεση του κράτους για εκκένωση της πλατείας Συντάγματος.

16:20. Προσπάθειες των κατασταλτικών μονάδων να αδειάσουν τη Φιλελλήνων προκαλούν οδομαχίες στους κάθετους

17:30. Πάρα πολλοί διαδηλωτές στις οδούς Καραγεώργη Σερβίας, Ερμού και Μητροπόλεως δέχονται διαδοχικές επιθέσεις από ομάδες της ΔΙΑΣ. Στήνονται ξανά, οδοφράγματα από ζαρντινιέρες, γλάστρες και κάδους σε πάρα πολλά σημεία των δρόμων αυτών. Σκοπός των ΜΑΤ είναι η απώθηση των διαδηλωτών προς το Μοναστηράκι.

φού οι μπάτσοι έχουν μπλοκάρει την πρόσβαση. Είναι αδύνατη η διακομιδή τραυματιών από ασθενοφόρα.

18:30. Αποπνικτική ατμόσφαιρα στη πλατεία Συντάγματος. Αρκετοί διαδηλωτές συγκεντρώνονται ξανά στο χώρο με τους πραιτοριανούς να τον έχουν περικυκλώσει ασφυκτικά. Ομάδες ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ επιτίθενται σε διαδηλωτές στην Ερμού και Μητροπόλεως. Συγκρούσεις των διαδηλωτών με τους μπάτσους και υποχώρηση μεγάλου μέρους των διαδηλωτών προς Μοναστηράκι.

18:50. Οι μηχανοκίνητοι συμμορίτες της ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ, συνεχίζουν το κυνηγητό των διαδηλωτών σε Πλάκα, Μοναστηράκι και Θησείο με μόνο σκοπό να αποτρέψουν επιστροφή τους στο Σύνταγμα. Επίθεση σε ταβέρνες και ξύλο σε όσους έβρισκαν μπροστά τους στο Μοναστηράκι.

19:10. Διμοιρίες ρίχνοντας με μανία χειροβομβίδες κρότου λάμψης, πέτρες και χημικά εναντίον διαδηλωτών εκκενώνουν τη πλατεία Συντάγματος. Ο κόσμος απαντά με πετροπόλεμο, άλλα οι ελάχιστοι διαδηλωτές που έχουν απομείνει

μάτιες, α

20:30. Η αστυνομία έχει τον έλεγχο της πλατείας Συντάγματος και των γύρω

δρόμων Λίγοι διαδηλωτές με σπασμωδικές επιθέσεις στους μπάτσους προσπαθούν να τους απωθήσουν από την πλατεία και τα γύρω στενά, άλλα μάταια. Η αστυνομία δεν επιτρέπει τη διακομιδή τραυματία από το Σύνταγμα με ασθενοφόρο. Γίνεται μια σύλληψη.

21:00. Μικρής έκτασης συγκρούσεις στο Σύνταγμα. Κόσμος βρίσκεται συγκεντρωμένος στο Μοναστηράκι. Δελτάδες κυνηγούν διαδηλωτές στο σταθμό Ακρόπολη και κάνουν χρήση βομβίδων κρότου λάμψης στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου τραμπουκίζοντας κόσμο.

22:00. Στα Εξάρχεια γίνεται επίθεση σε κλούβα των ΜΑΤ στη Μπουμπουλίνας. Χρήση δακρυγόνων από τους φύλακες της εξουσιαστικής τάξης. Οι αψιμαχίες και οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες της επόμενη μέρας. Συνολικά οι τραυματίες από τις συγκρούσεις πλησιά-

η χαραυγή μιας άλλης μέρας

16:15. Επίθεση με χημικά στην πλατεία Συντάγματος. Οι διαδηλωτές παραμένουν στο χώρο μέσα σε μια αποπνικτική ατμόσφαιρα. Ορατή και αδιαμφισβήτητη είναι, πλέον, η διάθεση του κράτους για εκκένωση της πλατείας Συντάγματος.

16:20. Προσπάθειες των κατασταλτικών μονάδων να αδειάσουν τη Φιλελλήνων προκαλούν οδομαχίες στους κάθετους προς αυτή δρόμους. Το μεγαλύτερο μέρος των χιλιάδων διαδηλωτών απωθείται προς το Ζάππειο, όπου στήνει οδοφράγματα με ζαρντινιέρες κάνοντας αδύνατη την πρόσβαση σε μοτοσικλετιστές μπάτσους.

16:50-17:00. Οι διμοιρίες καταστολής πραγματοποιούν συντονισμένη επίθεση στη πλατεία Συντάγματος που μετατρέπεται σε πεδίο μάχης μέσα σε ένα νέφος από χημικά. Δέχεται επίθεση από αλλόφρονες ΜΑΤατζήδες ο αυτοσχέδιος σταθμός Α' Βοηθειών που βρίσκεται πάνω στη πλατεία Συντάγματος. Στη πλευρά της Β. Γεωργίου διαδηλωτές αμύνονται με πέτρες και καρέκλες. Άδεια από διαδηλωτές

17:30. Πάρα πολλοί διαδηλωτές στις οδούς Καραγεώργη Σερβίας, Ερμού και Μητροπόλεως δέχονται διαδοχικές επιθέσεις από ομάδες της ΔΙΑΣ. Στήνονται ξανά, οδοφράγματα από ζαρντινιέρες, γλάστρες και κάδους σε πάρα πολλά σημεία των δρόμων αυτών. Σκοπός των ΜΑΤ είναι η απώθηση των διαδηλωτών προς το Μοναστηράκι.

17:50. Σφοδρή επίθεση δέχονται, από τα ΜΑΤ, διαδηλωτές που βρίσκονταν πάνω στη πλατεία Συντάγματος μέσα σε μια αποπνικτική από τα χημικά ατμόσφαιρα. Οι διαδηλωτές βρίσκουν καταφύγιο στο σταθμό του ΜΕΤΡΟ στο σύνταγμα. Οι μπάτσοι πετάνε πέτρες και χημικά στο σταθμό και εγκλωβίζουν τους διαδηλωτές. Το ιατρείο του σταθμού δέχεται δεκάδες τραυματίες.

18:00. Επίθεση και εμπρησμός στο ταχυδρομείο που βρίσκεται στο ισόγειο του κτιρίου του υπουργείου οικονομικών. Η πυροσβεστική θέτει σχεδόν αμέσως τη φωτιά υπό έλεγχο. Στα Προπύλαια γίνεται συγκέντρωση των διαδηλωτών, που είχε κα-

πρόσβαση. Είναι αδύνατη η διακομιδή τραυματιών από ασθενοφόρα.

18:30. Αποπνικτική ατμόσφαιρα στη πλατεία Συντάγματος. Αρκετοί διαδηλωτές συγκεντρώνονται ξανά στο χώρο με τους πραιτοριανούς να τον έχουν περικυκλώσει ασφυκτικά. Ομάδες ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ επιτίθενται σε διαδηλωτές στην Ερμού και Μητροπόλεως. Συγκρούσεις των διαδηλωτών με τους μπάτσους και υποχώρηση μεγάλου μέρους των διαδηλωτών προς Μοναστηράκι.

18:50. Οι μηχανοκίνητοι συμμορίτες της ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ, συνεχίζουν το κυνηγητό των διαδηλωτών σε Πλάκα, Μοναστηράκι και Θησείο με μόνο σκοπό να αποτρέψουν επιστροφή τους στο Σύνταγμα. Επίθεση σε ταβέρνες και ξύλο σε όσους έβρισκαν μπροστά τους στο Μοναστηράκι.

19:10. Διμοιρίες ρίχνοντας με μανία χειροβομβίδες κρότου λάμψης, πέτρες και χημικά εναντίον διαδηλωτών εκκενώνουν τη πλατεία Συντάγματος. Ο κόσμος απαντά με πετροπόλεμο, άλλα οι ελάχιστοι διαδηλωτές που έχουν απομείνει στην πλατεία αδυνατούν να αποκρούσουν τους καταστολείς. Οι περισσότεροι διαδηλωτές έχουν μετακινηθεί στα γύρω στενά.

δρόμων Λίγοι διαδηλωτές με σπασμωδικές επιθέσεις στους μπάτσους προσπαθούν να τους απωθήσουν από την πλατεία και τα γύρω στενά, άλλα μάταια. Η αστυνομία δεν επιτρέπει τη διακομιδή τραυματία από το Σύνταγμα με ασθενοφόρο. Γίνεται μια σύλληψη.

21:00. Μικρής έκτασης συγκρούσεις στο Σύνταγμα. Κόσμος βρίσκεται συγκεντρωμένος στο Μοναστηράκι. Δελτάδες κυνηγούν διαδηλωτές στο σταθμό Ακρόπολη και κάνουν χρήση βομβίδων κρότου λάμψης στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου τραμπουκίζοντας κόσμο.

22:00. Στα Εξάρχεια γίνεται επίθεση σε κλούβα των ΜΑΤ στη Μπουμπουλίνας. Χρήση δακρυγόνων από τους φύλακες της εξουσιαστικής τάξης. Οι αψιμαχίες και οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες της επόμενη μέρας. Συνολικά οι τραυματίες από τις συγκρούσεις πλησιάζουν τους 200. Ο αριθμός είναι κατά προσέγγιση, αφού πολύς κόσμος που τραυματίστηκε δεν πήγε στα νοσοκομεία. Οι άνθρωποι με σοβαρά αναπνευστικά προβλήματα ξεπέρασαν τους 600, ενώ συνελήφθησαν 17 διαδηλωτές σε ορισμένους από τους οποίους απαγγέλθηκαν κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα.

Βιολογικά προϊόντα, Επισιτιστική «κρίση» και Οικο-κρατία

Ως μια αναπτυσσόμενη εκδοχή του καπιταλισμού τα τελευταία χρόνια παρουσιάζεται η λεγόμενη «πράσινη» ανάπτυξη, με πάρα πολλές εκδοχές και εκφάνσεις. Εναλλακτικά εμφανίζεται ως «βιώσιμη» και «αειφόρα» ενώ για επιμέρους χρήσεις της χρησιμοποιούνται οι όροι «βιοκλιματική αρχιτεκτονική», υβριδική ή απορρυπαντική τεχνολογία κ.ά. Για το υπάρχον οικονομικό σύστημα, η «ανάπτυξη» αποτελεί την κινητήρια δύναμη για όλο το καπιταλιστικό-εξουσιαστικό οικοδόμημα. Χωρίς «ανάπτυξη» απλούστατα δεν υπάρχει καμία μεγέθυνση κεφαλαίου και πλούτου που είναι απαραίτητα συστατικά και στόχοι κάθε γνήσιου εξουσιαστή και κεφαλαιοκράτη. Έτσι, λοιπόν, το σύστημα, όσο εύκολα κατασκευάζει «κρίσεις», τόσο και περισσότερο εύκολα κατασκευάζει –πάσης φύσεως– «ανάπτυξη».

Στον ελλαδικό χώρο, σε επίπεδο διαχείρισης της εξουσίας, τον ρόλο προώθησης του νέου φαντασιακού, τον έπαιξε ο Γ.Α. Παπανδρέου. Προεκλογικά είχε στηρίξει βασικό μέρος του οικονομικού του προγράμματος στην «πράσινη» ανάπτυξη, που μαζί με τον απαραίτητο λαϊκισμό, ότι οι θωρακισμένες λιμουζίνες των υπουργών θα αντικατασταθούν με υβριδικά, θύμιζε πλασιέ του «πράσινου καπιταλισμού».

Εννοείται πως δεν είναι ο μόνος στη διεθνή σκηνή που εφάρμοσε κάτι τέτοιο, αφού είχε προηγηθεί ο Ομπάμα στις ΗΠΑ και διαχρονικά οι Πράσινοι στη Γερμανία, κυρίως από την εποχή της συγκυβέρνησης με τους σοσιαλιστές του Σρέντερ. Ασφαλώς οι γερμανοί Πράσινοι χαρακτηρίζονται και από το γεγονός ότι κατάφεραν από τις αρχές της δεκαετίας του '80 να αποσπάσουν σημαντικό κομμάτι των αυτόνομων (Autonomen), που η αρχική μετάλλαξή τους έφερε τη δεύτερη... μέχρις ότου να φθάσουν στο σημείο να διαχειριστούν την εξουσία.

Είναι γνωστό ότι, τόσο το κράτος όσο

δότησης, ένα μεγάλο μέρος των βιοκαλλιεργητών αποχωρεί μαζικά από τη βιολογική γεωργία.

Έτσι οι ασθένειες της συμβατικής γεωργίας εντοπίζονται και εδώ, με τις επιδοτήσεις να αποτελούν τον μαζικό χρηματισμό κομματικής ωφέλειας για πλήθος αγροτών.

Από την άλλη πλευρά, οι τιμές των προϊόντων στο ράφι δεν ήταν καθόλου «επιδοτούμενες» αλλά αντίθετα σε απόκλιση από τα ομοειδή προϊόντα συμβατικής γεωργίας. Η συνήθης απάντηση που δίνεται από κομμάτι βιοκαλλιεργητών σε αυτή τη διαπίστωση είναι ότι λόγω της μη χρήσης φυτοφαρμάκων οι απώλειες είναι σαφώς μεγαλύτερες από τα ανταγωνιστικά συμβατικά. Σε αυτή την προσέγγιση, που εν μέρει είναι ορθή, έχουμε να παρατηρήσουμε δυο πράγματα:

Πρώτον, όσο ο πραγματικός αριθμός των βιοκαλλιεργητών αυξάνεται στον ελλαδικό χώρο τόσο οι τιμές των αγαθών πέφτουν. Έχουμε δηλαδή μια ένδειξη ανταγωνισμού, που φανερώνει ότι για σειρά ετών οι τιμές ήταν στα ύψη όχι λόγω «απωλειών» αλλά λόγω ύπαρξης ολιγοπωλίου.

Δεύτερον, υπάρχει σημαντικός αριθμός βιοπαραγωγών που πράγματι οι τιμές διάθεσης είναι κατανοητές. Είναι εκείνοι οι παραγωγοί που προσεγγίζουν το θέμα της τροφής και της φύσης όχι οικονομίστικα

δεν ενδιαφέρεται ουσιαστικά για το περιβάλλον αλλά για το «καλά να 'μαστε εμείς..».

Σύμφωνα με έκδοση κλαδικής μελέτης της ICAP, παρατηρούμε ότι τα εισαγόμενα βιολογικά τρόφιμα εκτιμάται ότι κάλυψαν περίπου το 57% της συνολικής αξίας για το 2008, ενώ σε φρούτα και λαχανικά το ποσοστό ξεπερνά το 80%. Κυριότερο κανάλι εμπορίας και διακίνησης βιολογικών προϊόντων αποτελούν οι αλυσίδες σούπερ μάρκετ, καλύπτοντας το 50% των συνολικών πωλήσεων βιολογικών τροφίμων. Ενώ το μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής παραγωγής (περίπου 63% το 2008) έχει σαν προορισμό χώρες του εξωτερικού.

Δηλαδή, από τη μία το μεγαλύτερο μέρος της εσωτερικής κατανάλωσης καλύ-

ζήτηση για βιολογικά προϊόντα, είναι η μέριμνα των καταναλωτών για την υγεία τους, σε συνδυασμό με την ασφάλεια των τροφίμων, στοιχείο το οποίο επηρεάζεται μεταξύ άλλων και από τα διάφορα διατροφικά «σκάνδαλα» που κατά καιρούς δημοσιοποιούνται».

Για πολλούς, λοιπόν, η αγορά βιολογικών προϊόντων αποτελεί μια καλή εναλλακτική λύση που προσφέρει το ίδιο το σύστημα απέναντι στα διατροφικά εγκλήματα που λαμβάνουν χώρα σε φάρμες, χοιροτροφεία, βοοτροφεία και αλλού. Και από ότι δείχνουν τα στοιχεία σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αυτό επιτυγχάνεται ικανοποιητικά αφού τα βιολογικά προϊόντα κατέχουν μερίδιό στο λιανικό εμπόριο τροφίμων, της τάξεως του 22%, με τη Γερμανία, να είναι η μεγαλύτερη αγορά βιολογικών προϊ-

Στον ελλαδικό χώρο, σε επίπεδο διαχείρισης της εξουσίας, τον ρόλο προώθησης του νέου φαντασιακού, τον έπαιξε ο Γ.Α. Παπανδρέου. Προεκλογικά είχε στηρίξει βασικό μέρος του οικονομικού του προγράμματος στην «πράσινη» ανάπτυξη, που μαζί με τον απαραίτητο λαϊκισμό, ότι οι θωρακισμένες λιμουζίνες των υπουργών θα αντικατασταθούν με υβριδικά, θύμιζε πλασιέ του «πράσινου καπιταλισμού».

Βιολογικά προϊόντα, Επισιτιστική «κρίση» και Οικο-κρατία

Εννοείται πως δεν είναι ο μόνος στη διεθνή σκηνή που εφάρμοσε κάτι τέτοιο, αφού είχε προηγηθεί ο Ομπάμα στις ΗΠΑ και διαχρονικά οι Πράσινοι στη Γερμανία, κυρίως από την εποχή της συγκυβέρνησης με τους σοσιαλιστές του Σρέντερ. Ασφαλώς οι γερμανοί Πράσινοι χαρακτηρίζονται και από το γεγονός ότι κατάφεραν από τις αρχές της δεκαετίας του '80 να αποσπάσουν σημαντικό κομμάτι των αυτόνομων (Autonomen), που η αρχική μετάλλαξή τους έφερε τη δεύτερη... μέχρις ότου να φθάσουν στο σημείο να διαχειριστούν την εξουσία.

Είναι γνωστό ότι, τόσο το κράτος όσο και το κεφάλαιο, έχουν την ικανότητα και τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν, να μεταλλάσουν και να καρπώνονται τα στοιχεία εκείνα που θεωρούν απαραίτητα για την καλύτερη παρουσίαση και εμφάνιση μιας κατάστασης. Έτσι, παρ' ότι η εξουσία –κρατική και κεφαλαιακή– ευθύνεται για την μόλυνση στον πλανήτη, είναι η ίδια που προμοτάρει το αντίδοτο της, που είναι, για παράδειγμα, τα βιολογικά προϊόντα από άποψη τροφίμων. Δηλαδή, εκείνοι που δημιούργησαν τις αιτίες, εμφανίζονται ως σωτήρες και λυτρωτές. Σε αυτό το παιχνίδι απαραίτητοι παίχτες δεν μπορεί να είναι μόνο οι επιχειρηματίες, αλλά και ένα μεγάλο κομμάτι παραγωγών, διακινητών και καταναλωτών. Και επειδή το ζήτημα της διατροφής είναι πολύ σημαντικό για την ανθρώπινη παρουσία στη Γη, ας ξεκινήσουμε από αυτό.

Ένα μεγάλο κομμάτι γεωργών-παραγωγών, ασχολείται με την βιοκαλλιέργεια, όχι για λόγους που έχουν να κάνουν με την ορθή χρήση της γης και της φύσης, αλλά για λόγους οικονομικής απόδοσης. Και αυτό είναι εύκολα αντιληπτό αφού μόνο μέσα σε τρία χρόνια 2004-2007, ο αριθμέρει είναι ορθή, έχουμε να παρατηρήσουμε δυο πράγματα:

Πρώτον, όσο ο πραγματικός αριθμός των βιοκαλλιεργητών αυξάνεται στον ελλαδικό χώρο τόσο οι τιμές των αγαθών πέφτουν. Έχουμε δηλαδή μια ένδειξη ανταγωνισμού, που φανερώνει ότι για σειρά ετών οι τιμές ήταν στα ύψη όχι λόγω «απωλειών» αλλά λόγω ύπαρξης ολιγοπωλίου.

Δεύτερον, υπάρχει σημαντικός αριθμός βιοπαραγωγών που πράγματι οι τιμές διάθεσης είναι κατανοητές. Είναι εκείνοι οι παραγωγοί που προσεγγίζουν το θέμα της τροφής και της φύσης όχι οικονομίστικα αλλά με σεβασμό και γι' αυτό και αρκετοί από αυτούς διατηρούν μια άμεση επαφή με τον τελικό χρήστη-καταναλωτή παρακάμπτοντας πλήρως τους μεσάζοντες. Συνεπώς το ζήτημα της τιμής διάθεσης, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις επιλογές και τις προτεραιότητες που έχει, εκ των προτέρων, θέσει ο παραγωγός. Και γι' αυτό και οι αποκλίσεις σε ίδιο προϊόν με τα ίδια χαρακτηριστικά (γεωγραφική περιοχή, ποιότητα) είναι συχνά τεράστιες. Άλλωστε, δεν θα μπορούσε να είναι και διαφορετικά, αφού οι «νόμοι της αγοράς» ισχύουν καθολικά στις υπάρχουσες καπιταλιστικές δομές είτε το προϊόν είναι «πράσινο» είτε συμβατικό. Έτσι, μια απλή βόλτα σε bio market ή σε super market με βιολογικές γωνιές είναι αντιπροσωπευτική για να διαπιστώσει κάποιος ότι μεγάλο ποσοστό φυτικών προϊόντων προέρχονται από το εξωτερικό. Και δεν αναφερόμαστε σε ανανά και μπανάνα αλλά σε αχλάδια, καρότα, μήλα έως και λεμόνια, πορτοκάλια και πολλά άλλα είδη.

Αν σκεφτούμε το ενεργειακό αποτύπωμα που παράγει η μεταφορά λεμονιών για παράδειγμα από την Αργεντινή ή κολοκυ-

πτεται με εισαγωγές και από την άλλη το μεγαλύτερο μέρος της εγχώριας παραγωγής εξάγεται. Η φαυλότητα του συστήμα-

όντων στην Ε.Ε. με τζίρο 5,3 δισ. το 2007.

Αυτό, δεν σημαίνει ότι ο στόχος μας δεν είναι η χρήση, παραγωγή και κατανάλωση

φού είχε προηγηθεί ο Ομπάμα στις ΗΠΑ και διαχρονικά οι Πράσινοι στη Γερμανία, κυρίως από την εποχή της συγκυβέρνησης με τους σοσιαλιστές του Σρέντερ. Ασφαλώς οι γερμανοί Πράσινοι χαρακτηρίζονται και από το γεγονός ότι κατάφεραν από τις αρχές της δεκαετίας του '80 να αποσπάσουν σημαντικό κομμάτι των αυτόνομων (Autonomen), που η αρχική μετάλλαξή τους έφερε τη δεύτερη... μέχρις ότου να φθάσουν στο σημείο να διαχειριστούν την εξουσία.

Είναι γνωστό ότι, τόσο το κράτος όσο και το κεφάλαιο, έχουν την ικανότητα και τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν, να μεταλλάσουν και να καρπώνονται τα στοιχεία εκείνα που θεωρούν απαραίτητα για την καλύτερη παρουσίαση και εμφάνιση μιας κατάστασης. Έτσι, παρ' ότι η εξουσία –κρατική και κεφαλαιακή– ευθύνεται για την μόλυνση στον πλανήτη, είναι η ίδια που προμοτάρει το αντίδοτο της, που είναι, για παράδειγμα, τα βιολογικά προϊόντα από άποψη τροφίμων. Δηλαδή, εκείνοι που δημιούργησαν τις αιτίες, εμφανίζονται ως σωτήρες και λυτρωτές. Σε αυτό το παιχνίδι απαραίτητοι παίχτες δεν μπορεί να είναι μόνο οι επιχειρηματίες, αλλά και ένα μεγάλο κομμάτι παραγωγών, διακινητών και καταναλωτών. Και επειδή το ζήτημα της διατροφής είναι πολύ σημαντικό για την ανθρώπινη παρουσία στη Γη, ας ξεκινήσουμε από αυτό.

Ένα μεγάλο κομμάτι γεωργών-παραγωγών, ασχολείται με την βιοκαλλιέργεια, όχι για λόγους που έχουν να κάνουν με την ορθή χρήση της γης και της φύσης, αλλά για λόγους οικονομικής απόδοσης. Και αυτό είναι εύκολα αντιληπτό αφού μόνο μέσα σε τρία χρόνια 2004-2007, ο αριθμός των βιοκαλλιεργητών εκτοξεύθηκε από τις 9.885 σε 24.729 και οι καλλιεργήσιμες βιολογικά εκτάσεις άγγιξαν τα 3 εκατομμύρια στρέμματα. Και επειδή δεν γίνεται ξαφνικά όλοι να συνειδητοποίησαν και να ήθελαν να γίνουν οικολόγοι γεωργοί, η αλήθεια βρίσκεται στο ότι κατά τη περίοδο εκείνη έτρεχε μεγάλο πρόγραμμα επιδότησης. Όπου ασφαλώς με τη λήξη τού εκάστοτε πενταετούς προγράμματος επι-

σουμε δυο πράγματα:

Πρώτον, όσο ο πραγματικός αριθμός των βιοκαλλιεργητών αυξάνεται στον ελλαδικό χώρο τόσο οι τιμές των αγαθών πέφτουν. Έχουμε δηλαδή μια ένδειξη ανταγωνισμού, που φανερώνει ότι για σειρά ετών οι τιμές ήταν στα ύψη όχι λόγω «απωλειών» αλλά λόγω ύπαρξης ολιγοπωλίου.

Δεύτερον, υπάρχει σημαντικός αριθμός βιοπαραγωγών που πράγματι οι τιμές διάθεσης είναι κατανοητές. Είναι εκείνοι οι παραγωγοί που προσεγγίζουν το θέμα της τροφής και της φύσης όχι οικονομίστικα αλλά με σεβασμό και γι' αυτό και αρκετοί από αυτούς διατηρούν μια άμεση επαφή με τον τελικό χρήστη-καταναλωτή παρακάμπτοντας πλήρως τους μεσάζοντες. Συνεπώς το ζήτημα της τιμής διάθεσης, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις επιλογές και τις προτεραιότητες που έχει, εκ των προτέρων, θέσει ο παραγωγός. Και γι' αυτό και οι αποκλίσεις σε ίδιο προϊόν με τα ίδια χαρακτηριστικά (γεωγραφική περιοχή, ποιότητα) είναι συχνά τεράστιες. Άλλωστε, δεν θα μπορούσε να είναι και διαφορετικά, αφού οι «νόμοι της αγοράς» ισχύουν καθολικά στις υπάρχουσες καπιταλιστικές δομές είτε το προϊόν είναι «πράσινο» είτε συμβατικό. Έτσι, μια απλή βόλτα σε bio market ή σε super market με βιολογικές γωνιές είναι αντιπροσωπευτική για να διαπιστώσει κάποιος ότι μεγάλο ποσοστό φυτικών προϊόντων προέρχονται από το εξωτερικό. Και δεν αναφερόμαστε σε ανανά και μπανάνα αλλά σε αχλάδια, καρότα, μήλα έως και λεμόνια, πορτοκάλια και πολλά άλλα είδη.

Αν σκεφτούμε το ενεργειακό αποτύπωμα που παράγει η μεταφορά λεμονιών για παράδειγμα από την Αργεντινή ή κολοκυθόσπορου (δεν υπάρχει στην εγχώρια αγορά ούτε για δείγμα γραμμάριο ντόπιου «πασατέμπο») από τη Κίνα στην Ελλάδα τότε το bio προϊόν δεν είναι ουσιαστικά καθόλου οικολογικό, με όρους φυσικής προστασίας και ευαισθησίας. Αλλά αυτό συνάδει και προϋποθέτει μια συνολική κοινωνική και οικολογική στάση και όχι μια ατομοκεντρική υγιεινιστική συμπεριφορά. Γιατί, ασφαλώς, η κάθε καταναλωτική ελίτ

πτεται με εισαγωγές και από την άλλη το μεγαλύτερο μέρος της εγχώριας παραγωγής εξάγεται. Η φαυλότητα του συστήματος, γίνεται μεγαλύτερη όταν εισάγονται είδη που παράγονται και εξάγονται από τον ελλαδικό χώρο. Η συγκεκριμένη διαπίστωση δεν αναφέρεται ή προσεγγίζεται, βάσει οικονομικής ανάλυσης περί ελλείμματος στο ισοζύγιο εισαγωγών-εξαγωγών, αλλά αποκλειστικά με περιβαλλοντικούς και ενεργειακούς όρους.

Στην ίδια μελέτη αναφέρεται ότι «ο κυριότερος παράγοντας που επηρεάζει τη

όντων στην Ε.Ε. με τζίρο 5,3 δισ. το 2007.

Αυτό, δεν σημαίνει ότι ο στόχος μας δεν είναι η χρήση, παραγωγή και κατανάλωση οργανικών προϊόντων ως μια υπεύθυνη και απαραίτητη στάση απέναντι στη φύση. Το αντίθετο. Όμως, αυτή η υπευθυνότητα για να είναι αποτελεσματική, **οφείλει να δρα ολικά απέναντι σε καθετί που παραβιάζει και καταστρέφει την ισορροπία και τη σχέση μεταξύ ανθρώπου και φύσης.** Οφείλει να συνδυάζει και άλλες δράσεις και συμπεριφορές. Γιατί οι βιαστές της φύσης δεν είναι άλλοι από τους διαμορ-

φωτές και εφαρμοστές του παραλογισμού, δηλαδή το κράτος και το κεφάλαιο. Διαφορετικά οι κάθε λογής Αλαφούζοι με τα ΣΚΑΪ τους θα κραδαίνουν τη σημαία του περιβαλλοντισμού ως ναυαρχίδα ενημέρωσης για την «πράσινη ανάπτυξη» και φυσικά θα επωφελούνται οικονομικά από αυτό. Προωθώντας μια «οικολογία των πλουσίων», που μπορεί να καταναλώνει ασύστολα αλλά ταυτόχρονα να ανακυκλώνει, να αγοράζει υβριδικά αυτοκίνητα και να τοποθετεί φωτοβολταϊκά. Μια οικολογία της «μόδας» και του in, που από τη μία απενοχοποιεί και από την άλλη δημιουργεί και κατασκευάζει οικο-ολοκληρωτικές νοοτροπίες.

Πρόσφατα η «Sueddeutsche Zeitung», ανέφερε ότι ένας νέος όρος κάνει την εμφάνιση του στη γερμανική πολιτική σκηνή: οικο-κρατία, δηλαδή μιας κοινωνίας με κρατική οικολογική δομή. «Τώρα δηλώνουν όλοι οικολόγοι, πρώτον, λόγω της εκτόξευσης του κόμματος των Πρασίνων στις δημοσκοπήσεις και, δεύτερον, λόγω του ξαφνικού «πρασινίσματος» των άλλων κομμάτων. Η αλλαγή χρώματος δεν ήταν βέβαια τυχαία αλλά το φυσικό αποτέλεσμα της καταστροφής στις πυρηνικές εγκαταστάσεις της Φουκουσίμα. Τα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού, Χριστιανοδημοκράτες και Ελεύθεροι Δημοκράτες, που υποστήριζαν ως τότε άκριτα το πυρηνικό λόμπι, διαισθάνθηκαν αμέσως τον κίνδυνο και αποφάσισαν την επίσπευση του κλεισίματος των 17 γερμανικών εργοστασίων παραγωγής ατομικής ενέργειας».

Και επειδή ενός κακού μύρια έπονται, η Tageszeitung, ανέφερε ειρωνικά, ότι η επόμενη απειλή είναι η οικο-δικτατορία, όπου στο όνομα της οικολογίας και της δραματικής μείωσης ειδών και υλών, η εξουσία ίσως προσπαθούσε να επιβληθεί με στρατιωτικό νόμο. Θυμίζοντας έτσι τον οικο-φασισμό των ναζιστών του Χίτλερ στη Γερμανία κατά τις δεκαετίες '30 και '40.

Βλέπουμε, για ακόμη μια φορά, το πώς η εξουσία ελίσσεται και μεταλλάσσεται όταν διαπιστώνει ότι υπάρχει ανέλεγκτο πεδίο, το οποίο όσο δεν δημιουργεί σοβαρά προβλήμα-

βελτίωση των προβλέψεων για τις σοδειές και τον καιρό, ενώ αποφάσισαν επίσης να εργαστούν πάνω σε μια βάση δεδομένων για τις αγορές αγροτικών προϊόντων, υπό την ονομασία AMIS, η οποία θα επιτρέψει τον περιορισμό των ενδείξεων που θα μπορούσαν να αποσταθεροποιήσουν τις αγορές». Και επειδή στον καπιταλισμό η κερδοσκοπία είναι ο απτός και διακηρυγμένος στόχος, η είδηση βρίσκεται στη ***δημιουργία της βάσης δεδομένων για την παραγωγή-κατανάλωση αγροτικών προϊόντων*** *καθώς και στη διατύπωση του τελικού κειμένου όπου* ***αναγνωρίζεται η σημασία των βιοκαυσίμων για τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου, αρνούμενο την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ βιοκαυσίμου και αστάθειας τιμών/πείνας****(!!!).*

Αυτός ο σύνδεσμος αποδεικνύεται πολύ εύκολα με διαγράμματα και προβολές μεταξύ ενεργειακών φυτών και τιμών τροφίμων, ότι, δηλαδή, οι καλλιέργειες για βιοκαύσιμα επιδρούν άμεσα και αυξητικά στις τιμές. Είμαστε πεπεισμένοι ότι οι συγκεκριμένες βάσεις δεδομένων θα χρησιμοποιηθούν για τον ακριβώς αντίθετο σκοπό από αυτό που διακηρύττεται. Η παγκόσμια εξουσία οπλίζεται μέσω των ποσοτικών δεδομένων και χαράσσει ανάλογες πολιτικές ώστε η κερδοφορία να είναι εξασφαλισμένη και η εξουσιαστική επιβολή ασφαλής.

Εν κατακλείδι, παραθέτουμε ένα απόσπασμα από κείμενο που μοιράστηκε πριν από δύο χρόνια από βιοκαλλιεργητές έξω από την εμπορική έκθεση οικολογικών προϊόντων HELEXPO, που καταδεικνύει τις αντιλήψεις και την πρακτική των «πράσινων καπιταλιστών»:

«Τα τελευταία χρόνια η ολοένα αυξανόμενη ανάγκη όλο και περισσοτέρων ανθρώπων να γευθούν κάτι από την αγνότητα της φύσης (όσο μέρος της έχει μείνει ανέπαφο από τούς επιδρομείς τού Κρατισμού και των πολυεθνικών ναών της υπερκατανάλωσης) που αποτυπώνεται όσο περνά ο καιρός μόνο ως νοσταλγικό ντοκιμαντέρ στις οθόνες πόλεων-φυλακών όπου κυριαρχεί η τσιμεντοποίηση, η ρύ-

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Συνεχίζεται η επιχείρηση **Badar** (Ανοιξιάτικη Επίθεση) των ανταρτών, που ξεκίνησε την Πρωτομαγιά, με πολλές επιτυχίες. Συλλήψεις, βασανιστήρια, απαγωγές, δολοφονίες αμάχων, βιασμοί συνεχίζονται από τη μεριά των ΝΑΤΟικών τρομοκρατών, αλλά η αντίσταση είναι σθεναρή. Έτσι, ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπ. Ομπάμα ανακοίνωσε στα τέλη Ιουνίου την επικείμενη αποχώρηση πολλών χιλιάδων μισθοφόρων από το έδαφος του Αφγανιστάν. Στις **18-6** πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας από ομάδα 3 ανταρτών στο αστυνομικό τμήμα Hawza-e-Awal, στην 4η περιφέρεια της πρωτεύουσας. Ο πρώτος μαχητής ανατινάζεται στην είσοδο σκοτώνοντας 7 μπάτσους και οι άλλοι 2 πολέμησαν για 2 ώρες πριν πέσουν νεκροί. Σκοτώνονται συνολικά 28 μπάτσοι και 17 τραυματίζονται.

Στις **19-6** ο μαχητής Rahmatullah, που είχε καταταγεί επίτηδες ως μπάτσος, ανοίγει πυρ εναντίον των αμερικανών εκπαιδευτικών και σκοτώνει 3 απ' αυτούς πριν πέσει νεκρός. Στις **25-6** ομάδες στρατιωτών ανοίγουν πυρ μεταξύ τους σκοτώνοντας 28 άμαχους. Την ίδια στιγμή ακούγονται συνθήματα εναντίον της κατοχής. Το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν με ανακοίνωση καταδικάζει την τρομοκρατική αυτή πράξη.

Στις **26-5** γίνεται επίθεση με ρουκέτες στο σπίτι του κυβερνήτη της επαρχίας Καπίσα. Την ίδια μέρα δολοφονούνται 30 άμαχοι σε βομβαρδισμό στην επαρχία Νουριστάν. Στις **28-5** ο μαχητής Amad-ud-Din πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο το γραφείο του κυβερνήτη της επαρχία **Τακχάρ**, την ώρα που γίνεται υψηλόβαθμη συνάντηση ντόπιων και αμερικανών. Μεταξύ άλλων (σε σύνολο 35 νεκρών) σκοτώνονται ο γενικός διοικητής των βόρειων περιοχών Gen Dawood, ο αστυνομικός διευθυντής της επαρχίας, γερμανοί αξιωματικοί, ενώ ο ίδιος ο κυβερνήτης πέθανε στο δρόμο για το νοσοκομείο.

Την ίδια μέρα στην επαρχία **Κουνάρ** γίνεται επίθεση αυτοκτονίας από τον μαχητή Omar, που παίρνει μαζί του 12 ΝΑΤΟικούς και ντόπιους στρατιώτες. Στις **30-5** γίνεται επίθεση αυτοκτονίας από 4 μαχητές σε γραφεία του PRT στην επαρχία **Herat**. Ο πρώτος ανατινάζεται δίπλα σε ιταλούς κατοχικούς καταστρέφοντας 3 άρματα και σκοτώνονται αρκετούς κατοχικούς. Οι άλλοι 3 εισέβαλαν στο κτίριο και

τία, δηλαδή μιας κοινωνίας με κρατική οικολογική δομή. «Τώρα δηλώνουν όλοι οικολόγοι, πρώτον, λόγω της εκτόξευσης του κόμματος των Πρασίνων στις δημοσκοπήσεις και, δεύτερον, λόγω του ξαφνικού «πρασινίσματος» των άλλων κομμάτων. Η αλλαγή χρώματος δεν ήταν βέβαια τυχαία αλλά το φυσικό αποτέλεσμα της καταστροφής στις πυρηνικές εγκαταστάσεις της Φουκουσίμα. Τα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού, Χριστιανοδημοκράτες και Ελεύθεροι Δημοκράτες, που υποστήριζαν ως τότε άκριτα το πυρηνικό λόμπι, διαισθάνθηκαν αμέσως τον κίνδυνο και αποφάσισαν την επίσπευση του κλεισίματος των 17 γερμανικών εργοστασίων παραγωγής ατομικής ενέργειας».

Και επειδή ενός κακού μύρια έπονται, η Tageszeitung, ανέφερε ειρωνικά, ότι η επόμενη απειλή είναι η οικο-δικτατορία, όπου στο όνομα της οικολογίας και της δραματικής μείωσης ειδών και υλών, η εξουσία ίσως προσπαθούσε να επιβληθεί με στρατιωτικό νόμο. Θυμίζοντας έτσι τον οικο-φασισμό των ναζιστών του Χίτλερ στη Γερμανία κατά τις δεκαετίες '30 και '40.

Βλέπουμε, για ακόμη μια φορά, το πώς η εξουσία ελίσσεται και μεταλλάσσεται όταν διαπιστώνει ότι υπάρχει ανέλεγκτο πεδίο, το οποίο όσο δεν δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στη διατήρηση της κυριαρχίας της, αφήνει να το διαχειρίζονται οι παραφυάδες της (αριστεροί, πράσινοι) για λόγους τακτικής, ενώ όταν διαβλέπει πιθανό μελλοντικό ζήτημα αναλαμβάνει η ίδια δράση.

Παράλληλα, ένα πρόσφορο πεδίο για επιβολή πολιτικών που μπορεί εύκολα κάποιος να διακρίνει χαρακτηριστικά παγκόσμιας ολοκληρωτικής διακυβέρνησης είναι η αποκαλούμενη επισιτιστική κρίση. Μια κρίση που είναι και αυτή κατασκευασμένη, αφού μετριοπαθείς μελέτες αναφέρουν ότι η Γη εύκολα μπορεί να επισιτίσει 9 δις ανθρώπους με 3000 θερμίδες/ημέρα που είναι υπεραρκετές, όταν στο δυτικό κόσμο η μέση κατανάλωση είναι 4000 θερμίδες/ημέρα αλλά με πολλά τρόφιμα να καταλήγουν κατευθείαν στα σκουπίδια χωρίς κατανάλωση (υπολογίζονται στο 30%).

Πρόσφατα οι υπουργοί Γεωργίας των είκοσι μεγαλύτερων ανεπτυγμένων και αναδυόμενων οικονομιών του πλανήτη (G20) συμφώνησαν στο Παρίσι σε ένα σχέδιο δράσης, που έχει ως στόχο, όπως διαβάζουμε από τον τύπο

...κολα με διαγράμματα και προβολές μεταξύ ενεργειακών φυτών και τιμών τροφίμων, ότι, δηλαδή, οι καλλιέργειες για βιοκαύσιμα επιδρούν άμεσα και αυξητικά στις τιμές. Είμαστε πεπεισμένοι ότι οι συγκεκριμένες βάσεις δεδομένων θα χρησιμοποιηθούν για τον ακριβώς αντίθετο σκοπό από αυτό που διακηρύττεται. Η παγκόσμια εξουσία οπλίζεται μέσω των ποσοτικών δεδομένων και χαράσσει ανάλογες πολιτικές ώστε η κερδοφορία να είναι εξασφαλισμένη και η εξουσιαστική επιβολή ασφαλής.

Εν κατακλείδι, παραθέτουμε ένα απόσπασμα από κείμενο που μοιράστηκε πριν από δύο χρόνια από βιοκαλλιεργητές έξω από την εμπορική έκθεση οικολογικών προϊόντων HELEXPO, που καταδεικνύει τις αντιλήψεις και την πρακτική των «πράσινων καπιταλιστών»:

«Τα τελευταία χρόνια η ολοένα αυξανόμενη ανάγκη όλο και περισσοτέρων ανθρώπων να γευθούν κάτι από την αγνότητα της φύσης (όσο μέρος της έχει μείνει ανέπαφο από τούς επιδρομείς τού Κρατισμού και των πολυεθνικών ναών της υπερκατανάλωσης) που αποτυπώνεται όσο περνά ο καιρός μόνο ως νοσταλγικό ντοκιμαντέρ στις οθόνες πόλεων-φυλακών όπου κυριαρχεί η τσιμεντοποίηση, η ρύπανση, ο ατομικισμός και μοιραία η αποξένωση και η βία, τους έχει οδηγήσει στο να επικοινωνήσουν με τον χώρο των βιολογικών προϊόντων, τα καταστήματα λιανικής πώλησης, τους μικροπαραγωγούς (...) Δυστυχώς, κατά την άποψη μας, πολλοί από τούς προμηθευτές-εισαγωγείς πού αντιπροσωπεύουν την χονδρική πώληση βιολογικών προϊόντων και πού ευθύνονται για την διαμόρφωση των τιμών δεν κινούνται στα χνάρια της οικολογικής συνείδησης αλλά στους κανόνες της εμπορευματοποίησης λειτουργώντας σαν ένα πρόσθετο συμπλήρωμα της κατεστημένης «ελεύθερης αγοράς» και του στερεότυπου εμπορίου που αντιλαμβάνεται την οικολογία ως μία άλλη ευκαιρία επένδυσης στην «μόδα», στο «κλίμα» και στα «ελπιδοφόρα κέρδη» των καιρών!

Όμως η οικολογία δεν είναι «μόδα» και «ταμείο» και εμείς για αυτήν του είδους την «οικολογία» πού ισοπεδώνει τις θεμελιώδεις αξίες του δίκαιου εναλλακτικού εμπορίου, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της παύσης της

Συνεχίζεται η επιχείρηση **Badar** (Ανοιξιάτικη Επίθεση) των ανταρτών, που ξεκίνησε την Πρωτομαγιά, με πολλές επιτυχίες. Συλλήψεις, βασανιστήρια, απαγωγές, δολοφονίες αμάχων, βιασμοί συνεχίζονται από τη μεριά των ΝΑΤΟικών τρομοκρατών, αλλά η αντίσταση είναι σθεναρή. Έτσι, ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπ. Ομπάμα ανακοίνωσε στα τέλη Ιουνίου την επικείμενη αποχώρηση πολλών χιλιάδων μισθοφόρων από το έδαφος του Αφγανιστάν. Στις **18-6** πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας από ομάδα 3 ανταρτών στο αστυνομικό τμήμα Hawza-e-Awal, στην 4η περιφέρεια της πρωτεύουσας. Ο πρώτος μαχητής ανατινάζεται στην είσοδο σκοτώνοντας 7 μπάτσους και οι άλλοι 2 πολέμησαν για 2 ώρες πριν πέσουν νεκροί. Σκοτώνονται συνολικά 28 μπάτσοι και 17 τραυματίζονται.

Στις **19-6** ο μαχητής Rahmatullah, που είχε καταταγεί επίτηδες ως μπάτσος, ανοίγει πυρ εναντίον των αμερικανών εκπαιδευτικών και σκοτώνει 3 απ' αυτούς πριν πέσει νεκρός. Στις **25-6** ομάδες στρατιωτών ανοίγουν πυρ μεταξύ τους σκοτώνοντας 28 άμαχους. Την ίδια στιγμή ακούγονται συνθήματα εναντίον της κατοχής. Το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν με ανακοίνωση καταδικάζει την τρομοκρατική αυτή πράξη.

Στις **26-5** γίνεται επίθεση με ρουκέτες στο σπίτι του κυβερνήτη της επαρχίας Καπίσα. Την ίδια μέρα δολοφονούνται 30 άμαχοι σε βομβαρδισμό στην επαρχία Νουριστάν. Στις **28-5** ο μαχητής Amad-ud-Din πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο το γραφείο του κυβερνήτη της επαρχία **Τακχάρ**, την ώρα που γίνεται υψηλόβαθμη συνάντηση ντόπιων και αμερικανών. Μεταξύ άλλων (σε σύνολο 35 νεκρών) σκοτώνονται ο γενικός διοικητής των βόρειων περιοχών Gen Dawood, ο αστυνομικός διευθυντής της επαρχίας, γερμανοί αξιωματικοί, ενώ ο ίδιος ο κυβερνήτης πέθανε στο δρόμο για το νοσοκομείο.

Την ίδια μέρα στην επαρχία **Κουνάρ** γίνεται επίθεση αυτοκτονίας από τον μαχητή Omar, που παίρνει μαζί του 12 ΝΑΤΟικούς και ντόπιους στρατιώτες. Στις **30-5** γίνεται επίθεση αυτοκτονίας από 4 μαχητές σε γραφεία του PRT στην επαρχία **Herat**. Ο πρώτος ανατινάζεται δίπλα σε ιταλούς κατοχικούς καταστρέφοντας 3 άρματα και σκοτώνονται αρκετοί κατοχικούς. Οι άλλοι 3 εισέβαλαν στο κτίριο και άνοιξαν πυρ μαχόμενοι για πολλή ώρα, ώσπου ο τελευταίος ανατινάχτηκε καταστρέφοντας το κτίριο. Σκοτώθηκαν αρκετά άτομα, ενώ πολλά πτώματα δεν μπορούν να βρεθούν. Στις **3-6** δολοφονούνται από τους κατοχικούς ένας ηλικιωμένος, μέλος φυλής της επαρχίας **Ναγκαρχάρ** και οι 2 γιοι του. Στις **6-6** σκοτώνεται αξιωματούχος του Γραφείου Φυλετικών Υποθέσεων όταν ανατινάζεται το όχημά του στην επαρχία **Κουνάρ**. Στις **8-6** μπάτσοι εισβάλλουν σε σπίτι στην πόλη Ταλοκάν στην επαρχία **Τακχάρ**, βιάζουν ένα 12χρονο κορίτσι και μαχαιρώνουν μέχρι θανάτου τη μητέρα του. Στις **11-6** σκοτώνονται 5 αμερικανοί σε επίθεση αυτοκτονίας στην περιφέρεια **Κχουλμπισάατ** της επαρχίας **Κοστ**. Την ίδια μέρα σε άλλη επίθεση αυτοκτονίας σκοτώνονται 13 ΝΑΤΟικοί εκπαιδευτές και μπάτσοι, όταν ο μαχητής Gul Hameedullah, ντυμένος με στολή μπάτσου ανατινάζεται σε αστυνομικό τμήμα. Στις **16-6** μαχητής ανατινάζεται με παγιδευμένο με 1500 κιλά εκρηκτικά όχημα στο γραφείο της επαρχίας Καπίσα, την ώρα που γινόταν συνάντηση με το γάλλο πρέσβη και άλλους αξιωματούχους. Ως αποτέλεσμα σκοτώθηκαν συνολικά 12 γάλλοι αξιωματούχοι.

Επίσης, από τις **25-5 ως τις 25-6**, σε τουλάχιστον 901 επιχειρήσεις των ανταρτών στις επαρχίες: **Badghis, Baghlan, Balkh, Farah, Ghazni, Ghor, Helmand, Herat, Jaozjan, Kabul, Kandahar, Kapisa, Khost, Kunar, Kunduz, Laghman, Logar, Nangarhar, Nooristan, Paktia, Paktika, Parwan, Saripol, Takhar, Uruzgan, Wardak, Zabul**, σκοτώνονται 403 αφγανοί στρατιώτες, 2 συνοριοφύλακες, 49 άλλοι ΝΑΤΟικοί, 11 πολωνοί, 36 γάλλοι, 39 μπάτσοι, 2 πράκτορες της NDS, 4 σεκιουριτάδες, 237 αμερικανοί και σκοτώνονται/τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 89 ΝΑΤΟικών αρμάτων. Επίσης, καταστρέφονται 6 ΝΑΤΟικά ελικότερα.

Και επειδή ενός κακού μύρια έπονται, η Tageszeitung, ανέφερε ειρωνικά, ότι η επόμενη απειλή είναι η οικο-δικτατορία, όπου στο όνομα της οικολογίας και της δραματικής μείωσης ειδών και υλών, η εξουσία ίσως προσπαθούσε να επιβληθεί με στρατιωτικό νόμο. Θυμίζοντας έτσι τον οικο-φασισμό των ναζιστών του Χίτλερ στη Γερμανία κατά τις δεκαετίες '30 και '40.

Βλέπουμε, για ακόμη μια φορά, το πώς η εξουσία ελίσσεται και μεταλλάσσεται όταν διαπιστώνει ότι υπάρχει ανέλεγκτο πεδίο, το οποίο όσο δεν δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στη διατήρηση της κυριαρχίας της, αφήνει να το διαχειρίζονται οι παραφυάδες της (αριστεροί, πράσινοι) για λόγους τακτικής, ενώ όταν διαβλέπει πιθανό μελλοντικό ζήτημα αναλαμβάνει η ίδια δράση.

Παράλληλα, ένα πρόσφορο πεδίο για επιβολή πολιτικών που μπορεί εύκολα κάποιος να διακρίνει χαρακτηριστικά παγκόσμιας ολοκληρωτικής διακυβέρνησης είναι η αποκαλούμενη επισιτιστική κρίση. Μια κρίση που είναι και αυτή κατασκευασμένη, αφού μετριοπαθείς μελέτες αναφέρουν ότι η Γη εύκολα μπορεί να επισιτίσει 9 δις ανθρώπους με 3000 θερμίδες/ημέρα που είναι υπεραρκετές, όταν στο δυτικό κόσμο η μέση κατανάλωση είναι 4000 θερμίδες/ημέρα αλλά με πολλά τρόφιμα να καταλήγουν κατευθείαν στα σκουπίδια χωρίς κατανάλωση (υπολογίζονται στο 30%).

Πρόσφατα οι υπουργοί Γεωργίας των είκοσι μεγαλύτερων ανεπτυγμένων και αναδυόμενων οικονομιών του πλανήτη (G20) συμφώνησαν στο Παρίσι σε ένα σχέδιο δράσης, που έχει ως στόχο, όπως διαβάζουμε από τον τύπο της εξουσίας, «να διασφαλίσει την επισιτιστική επάρκεια και να βάλει «φρένο» στο ράλι των τιμών των τροφίμων, ενώ δεσμεύθηκαν για περισσότερη διαφάνεια στις βάσεις δεδομένων. Απέτυχαν, ωστόσο, να καταλήξουν σε απτά μέτρα για την καταπολέμηση της κερδοσκοπίας στις αγορές εμπορευμάτων...

Οι υπουργοί συμφώνησαν, μεταξύ άλλων, να συντονίσουν τις προσπάθειές τους προκειμένου να αυξήσουν την αγροτική παραγωγή και κυρίως την παραγωγή των σιτηρών. Δεσμεύτηκαν επίσης για τη λειτουργία «συστημάτων συναγερμού» που θα αποσκοπούν στη

εμπορική έκθεση οικολογικών προϊόντων HELEXPO, που καταδεικνύει τις αντιλήψεις και την πρακτική των «πράσινων καπιταλιστών»:

«Τα τελευταία χρόνια η ολοένα αυξανόμενη ανάγκη όλο και περισσοτέρων ανθρώπων να γευθούν κάτι από την αγνότητα της φύσης (όσο μέρος της έχει μείνει ανέπαφο από τούς επιδρομείς τού Κρατισμού και των πολυεθνικών ναών της υπερκατανάλωσης) που αποτυπώνεται όσο περνά ο καιρός μόνο ως νοσταλγικό ντοκιμαντέρ στις οθόνες πόλεων-φυλακών όπου κυριαρχεί η τσιμεντοποίηση, η ρύπανση, ο ατομικισμός και μοιραία η αποξένωση και η βία, τους έχει οδηγήσει στο να επικοινωνήσουν με τον χώρο των βιολογικών προϊόντων, τα καταστήματα λιανικής πώλησης, τους μικροπαραγωγούς (...) Δυστυχώς, κατά την άποψη μας, πολλοί από τούς προμηθευτές-εισαγωγείς πού αντιπροσωπεύουν την χονδρική πώληση βιολογικών προϊόντων και πού ευθύνονται για την διαμόρφωση των τιμών δεν κινούνται στα χνάρια της οικολογικής συνείδησης αλλά στους κανόνες της εμπορευματοποίησης λειτουργώντας σαν ένα πρόσθετο συμπλήρωμα της κατεστημένης «ελεύθερης αγοράς» και του στερεότυπου εμπορίου που αντιλαμβάνεται την οικολογία ως μία άλλη ευκαιρία επένδυσης στην «μόδα», στο «κλίμα» και στα «ελπιδοφόρα κέρδη» των καιρών!

*Όμως η οικολογία δεν είναι «μόδα» και «ταμείο» και εμείς για αυτήν του είδους την «οικολογία» πού ισοπεδώνει τις θεμελιώδεις αξίες του δίκαιου εναλλακτικού εμπορίου, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της παύσης της εξουσίας από άνθρωπο σε άνθρωπο και από άνθρωπο σε φύση, για αυτήν την «οικολογία» που χειραγωγείται από τούς «φυσιολάτρες» του Κράτους, για αυτήν την «οικολογία» που ενσωματώνεται και προσαρμόζεται στην υποκρισία ενός βάρβαρου οικονομικού συστήματος πώς τάχα διακατέχεται από «περιβαλλοντικές αγωνίες», για αυτήν την κακοποίηση και την στρέβλωση της οικολογίας **ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΑΓΩΝΙΣΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΘΟΥΜΕ** (...).»*

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

κρατική αυτή πράξη.

Στις **26-5** γίνεται επίθεση με ρουκέτες στο σπίτι του κυβερνήτη της επαρχίας Καπίσα. Την ίδια μέρα δολοφονούνται 30 άμαχοι σε βομβαρδισμό στην επαρχία Νουριστάν. Στις **28-5** ο μαχητής Amad-ud-Din πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο το γραφείο του κυβερνήτη της επαρχία **Τακχάρ**, την ώρα που γίνεται υψηλόβαθμη συνάντηση ντόπιων και αμερικανών. Μεταξύ άλλων (σε σύνολο 35 νεκρών) σκοτώνονται ο γενικός διοικητής των βόρειων περιοχών Gen Dawood, ο αστυνομικός διευθυντής της επαρχίας, γερμανοί αξιωματικοί, ενώ ο ίδιος ο κυβερνήτης πέθανε στο δρόμο για το νοσοκομείο.

Την ίδια μέρα στην επαρχία **Κουνάρ** γίνεται επίθεση αυτοκτονίας από τον μαχητή Omar, που παίρνει μαζί του 12 ΝΑΤΟικούς και ντόπιους στρατιώτες. Στις **30-5** γίνεται επίθεση αυτοκτονίας από 4 μαχητές σε γραφεία του PRT στην επαρχία **Herat**. Ο πρώτος ανατινάζεται δίπλα σε ιταλούς κατοχικούς καταστρέφοντας 3 άρματα και σκοτώνονται αρκετούς κατοχικούς. Οι άλλοι 3 εισέβαλαν στο κτίριο και άνοιξαν πυρ μαχόμενοι για πολλή ώρα, ώσπου ο τελευταίος ανατινάχτηκε καταστρέφοντας το κτίριο. Σκοτώθηκαν αρκετά άτομα, ενώ πολλά πτώματα δεν μπορούν να βρεθούν. Στις **3-6** δολοφονούνται από τους κατοχικούς ένας ηλικιωμένος, μέλος φυλής της επαρχίας **Ναννκαρχάρ** και οι 2 γιοι του. Στις **6-6** σκοτώνεται αξιωματούχος του Γραφείου Φυλετικών Υποθέσεων όταν ανατινάζεται το όχημά του στην επαρχία **Κουνάρ**. Στις **8-6** μπάτσοι εισβάλλουν σε σπίτι στην πόλη Ταλοκάν στην επαρχία **Τακχάρ**, βιάζουν ένα 12χρονο κορίτσι και μαχαιρώνουν μέχρι θανάτου τη μητέρα του. Στις **11-6** σκοτώνονται 5 αμερικανοί σε επίθεση αυτοκτονίας στην περιφέρεια **Κχουλμπισάατ** της επαρχίας **Κοστ**. Την ίδια μέρα σε άλλη επίθεση αυτοκτονίας σκοτώνονται 13 ΝΑΤΟικοί εκπαιδευτές και μπάτσοι, όταν ο μαχητής Gul Hameedullah, ντυμένος με στολή μπάτσου ανατινάζεται σε αστυνομικό τμήμα. Στις **16-6** μαχητής ανατινάζεται με παγιδευμένο με 1500 κιλά εκρηκτικά όχημα στο γραφείο της επαρχίας Καπίσα, την ώρα που γινόταν συνάντηση με το γάλλο πρέσβη και άλλους αξιωματούχους. Ως αποτέλεσμα σκοτώθηκαν συνολικά 12 γάλλοι αξιωματούχοι.

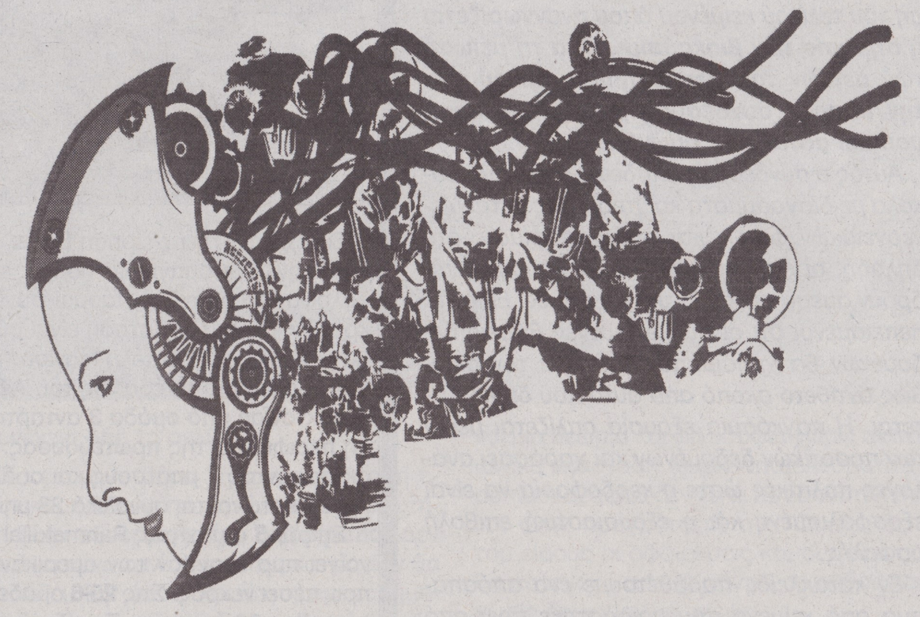
Επίσης, από τις **25-5 ως τις 25-6**, σε τουλάχιστον 901 επιχειρήσεις των ανταρτών στις επαρχίες: **Badghis, Baghlan, Balkh, Farah, Ghazni, Ghor, Helmand, Herat, Jaozjan, Kabul, Kandahar, Kapisa, Khost, Kunar, Kunduz, Laghman, Logar, Nangarhar, Nooristan, Paktia, Paktika, Parwan, Saripol, Takhar, Uruzgan, Wardak, Zabul,** σκοτώνονται 403 αφγανοί στρατιώτες, 2 συνοριοφύλακες, 49 άλλοι ΝΑΤΟικοί, 11 πολωνοί, 36 γάλλοι, 39 μπάτσοι, 2 πράκτορες της NDS, 4 σεκιουριτάδες, 237 αμερικανοί και σκοτώνονται/τραυματίζονται οι επιβαίνοντες 89 ΝΑΤΟικών αρμάτων. Επίσης, καταστρέφονται 6 ΝΑΤΟικά ελικόπτερα.

Ναρκωτικά: Προσεγγίζοντας το τέλος μιας «εποχής»...

Ο 26χρονος ρώσος Κονσταντίν έχει ήδη πάρει θέση στην πολυθρόνα ενός χειρουργείου της κακιάς ώρας. Οι γιατροί απολυμαίνουν με «betadine» το σκελετωμένο δεξί κάτω άκρο του που έχει πρηστεί πολύ και τα δάχτυλα έχουν μαυρίσει. Στη συνέχεια, αφαιρούν τις γάζες από το φασκιωμένο αριστερό πόδι του. Το θέαμα είναι για πολύ γερά στομάχια. Δεκαπέντε εκατοστά από το γόνατο, το κόκκαλο της κνήμης και της περόνης είναι γυμνό. Η σάρκα σε αυτή την περιοχή έχει εξαφανιστεί και η γκρίζα άμορφη υγρή μάζα που κρέμεται πιο κάτω ίσα που θυμίζει ότι αυτό ήταν κάποτε πόδι. Οι γιατροί πριονίζουν πρόχειρα με χειρουργικό πριόνι το σημείο του ποδιού στο γυμνό κόκκαλο. Ο Κονσταντίν δεν έχει ανάγκη από αναισθητικό, γιατί πολύ απλά έχουν καταστραφεί μαζί με τη σάρκα, όλα τα νεύρα. Ο υπόλοιπος ακρωτηριασμός, αρκετά πιο πάνω από το γόνατο, θα γίνει αργότερα σε κανονικό χειρουργείο. Σύμφωνα με την ιατρική ορολογία ο Κονσταντίν πάσχει από «ξηρά γάγγραινα» στο δεξί πόδι, «υγρή γάγγραινα» στο αριστερό και επιπλέον είναι ασθενής από «Ηπατίτιδα C».

Αυτό είναι το περιεχόμενο ενός βίντεο (από τις λίγες δεκάδες που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο), τραβηγμένο με ερασιτεχνική κάμερα, από τους γιατρούς και νοσοκόμους. Το θέαμα σοκάρει τον ανυποψίαστο θεατή, όχι όμως τους συνηθισμένους, σε ακρωτηριασμούς νεαρών ατόμων ηλικίας 17-25, γιατρούς. Η γάγγραινα και ο συνεπακόλουθος ακρωτηριασμός και τελικά ο θάνατος από σηψαιμία, πνευμονική εμβολή, βακτηριακή ενδοκαρδίτιδα και πολυοργανική ανεπάρκεια, είναι η κατάληξη της συντριπτικής πλειοψηφίας των χρηστών των λεγόμενων «φαρμακευτικών ναρκωτικών», δηλαδή ναρκωτικών που είναι δυνατόν να παρασκευαστούν «στο σπίτι» (homemade) από «νόμιμα» φάρμακα, όπως αντικαταθλιπτικά, αμφεταμίνες και άλλα. Ένας μόνο χειρούργος στο νοσοκομείο Ν15 της Μόσχας που ειδικεύεται στις αγγειακές παθήσεις, χειρουργεί (ακρωτηριάζει) καθημερινά, 2-3 άτομα, χρήστες του «νέου» ναρκωτικού, του Coaxil, επί τρία χρόνια και ο αριθμός αυξάνεται σταθερά.

ντας από το μετρό της Μόσχας, απλώς ακολουθώντας τα πεταμένα άδεια κουτιά από Zoldiar και Coaxil. Αυτή η «ελευθερία» έχει μαγέψει τον χρήστη Λέσα Πετρόφ: «Αυτή η πόλη είναι καταπληκτική, είναι η Μέκκα των ναρκωτικών! Φαντάσου ότι έρχονται πολλοί στη Μόσχα για να πάρουν ουσίες που είναι δύσκολο να βρουν αλλού».

Πράγματι, τα βόρεια προάστια της Μόσχας ήταν για πολλά χρόνια το μέρος για άφθονη ηρωίνη, τα δυτικά προάστια και οι περιοχές κοντά στο κέντρο, για όποιον ήθελε να βρει αμφεταμίνες.

Το ρωσικό κράτος, σύμφωνα με τις στατιστικές του ΟΗΕ, είναι ο μεγαλύτερος καταναλωτής ηρωίνης και οπιούχων στον πλανήτη. Μόνο οι χρήστες ηρωίνης

κών (τι να περιμένουν ακόμα και οι αφελείς από ένα κράτος που διαφήμιζε τον αλκοολισμό ως ...πατριωτικό καθήκον επί ΕΣΣΔ), αλλά από την σκιά που ρίχνει η επέλαση των Ταλιμπάν στις τεράστιες φυτείες παπαρούνας του ασταθούς Αφγανιστάν. Τώρα πια, τα «φαρμακευτικά προϊόντα», γνωστά και ως «ναρκωτικά των φτωχών» έχουν κατακλύσει ήδη τα «στέκια» των εξαρτημένων στον ευρωπαϊκό χώρο. Η κρατική εξουσία εντατικοποιεί την μαζική εξόντωση, διαθέτοντας ακόμα πιο δολοφονικά όπλα.

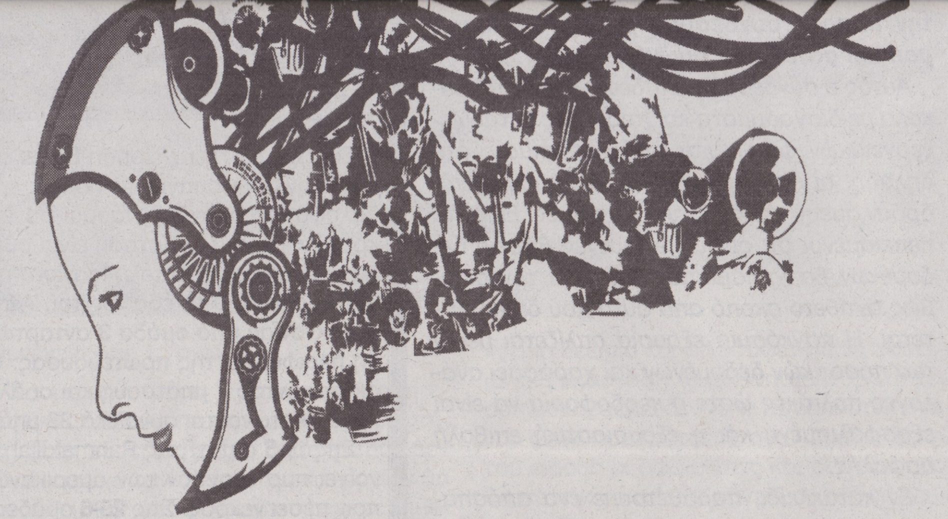
Άλλωστε, είναι τόσο απλό. Ο χρήστης του Coaxil μπορεί, μέσα από μια απλή επεξεργασία, να το παρασκευάσει. Η τοξικότητα της ουσίας είναι τόσο ισχυρή που μπορεί να προκαλέσει γρήγορα καταστροφικά αποτελέσματα στον οργανισμό του χρήστη. Ακόμα και ο πιο σχολαστικός χρήστης δεν έχει ζωή πάνω από ένα χρόνο, σύμφωνα με τους ειδικούς.

Πώς, όμως, τόσο φρικτά αποτελέσματα δεν αποθαρρύνουν τους επίδοξους νέους χρήστες ή δεν σοκάρουν αρκετά τους ήδη χρήστες; Επειδή είναι τόσο ισχυρό εξαρτησιογόνο, ώστε δεν μπορεί κανείς να το κόψει, ακόμα και μετά από μία και μόνο δόση που θα έδινε την δυνατότητα σε έναν υγιή άνθρωπο χωρίς προηγούμενες εξαρτήσεις, να την «βγάλει καθαρή» με μερικές ουλές και μικρά προβλήματα υγείας. Η καταστροφή του εγκεφάλου είναι τόσο εκτεταμένη και η θανατηφόρα επίδραση τόσο ισχυρή που οι περισσότεροι χρήστες, θυσιάζουν, χωρίς δισταγμό, το ένα μετά το άλλο, τα άκρα τους...

Η χαμηλή τιμή του άλλωστε, που το καταξιώνει σαν το «ναρκωτικό του φτωχού», κοστίζει 500 ρούβλια το πακέτο αντί 1.500 ρουβλιών, που κοστίζει ένα γραμμάριο ηρωίνης, αμφιβόλου ποιότητας, προσελκύει τους περισσότερους χρόνιους χρήστες ηρωίνης που δεν μπορούν πια να αγοράσουν την ακριβή και δυσεύρετη ηρωίνη.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ

και της περόνης είναι γυμνό. Η σάρκα σε αυτή την περιοχή έχει εξαφανιστεί και η γκρίζα άμορφη υγρή μάζα που κρέμεται πιο κάτω ίσα που θυμίζει ότι αυτό ήταν κάποτε πόδι. Οι γιατροί πριονίζουν πρόχειρα με χειρουργικό πριόνι το σημείο του ποδιού στο γυμνό κόκκαλο. Ο Κονσταντίν δεν έχει ανάγκη από αναισθητικό, γιατί πολύ απλά έχουν καταστραφεί μαζί με τη σάρκα, όλα τα νεύρα. Ο υπόλοιπος ακρωτηριασμός, αρκετά πιο πάνω από το γόνατο, θα γίνει αργότερα σε κανονικό χειρουργείο. Σύμφωνα με την ιατρική ορολογία ο Κονσταντίν πάσχει από «ξηρά γάγγραινα» στο δεξί πόδι, «υγρή γάγγραινα» στο αριστερό και επιπλέον είναι ασθενής από «Ηπατίτιδα C».

Αυτό είναι το περιεχόμενο ενός βίντεο (από τις λίγες δεκάδες που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο), τραβηγμένο με ερασιτεχνική κάμερα, από τους γιατρούς και νοσοκόμους. Το θέαμα σοκάρει τον ανυποψίαστο θεατή, όχι όμως τους συνηθισμένους, σε ακρωτηριασμούς νεαρών ατόμων ηλικίας 17-25, γιατρούς. Η γάγγραινα και ο συνεπακόλουθος ακρωτηριασμός και τελικά ο θάνατος από σηψαιμία, πνευμονική εμβολή, βακτηριακή ενδοκαρδίτιδα και πολυοργανική ανεπάρκεια, είναι η κατάληξη της συντριπτικής πλειοψηφίας των χρηστών των λεγόμενων «φαρμακευτικών ναρκωτικών», δηλαδή ναρκωτικών που είναι δυνατόν να παρασκευαστούν «στο σπίτι» (homemade) από «νόμιμα» φάρμακα, όπως αντικαταθλιπτικά, αμφεταμίνες και άλλα. Ένας μόνο χειρούργος στο νοσοκομείο Ν15 της Μόσχας που ειδικεύεται στις αγγειακές παθήσεις, χειρουργεί (ακρωτηριάζει) καθημερινά, 2-3 άτομα, χρήστες του «νέου» ναρκωτικού, του Coaxil, επί τρία χρόνια και ο αριθμός αυξάνεται σταθερά.

Ο Κονσταντίν, που πρόκειται να χάσει και τα δύο του πόδια, είναι ένας από τους δεκάδες χιλιάδες χρήστες του Coaxil στη Μόσχα. Ο αριθμός των χρηστών είναι αδύνατον να καταμετρηθεί, όλοι, όμως, όσοι γνωρίζουν μιλούν για τεράστια επιδημία. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι πρώην χρήστες ηρωίνης, αν και αυξάνεται το ποσοστό των ανθρώπων που ξεκινούν την χρήση Coaxil και δεν προέρχονται από την παραδοσιακή δεξαμενή των εξαθλιωμένων νεαρών που κατοικούν στα καταθλιπτικά και γκρίζα blocks, τα οποία ανεγέρθηκαν κατά την διάρκεια του κομμουνιστικού καθεστώτος. Γόνοι μεσοαστικών οικογενειών, μαθητές και φοιτητές αποτελούν τα νέα θύματα των «φαρμακευτικών» ναρκωτικών. Το μαρτυρούν οι κατακόρυφες πωλήσεις και τα τεράστια κέρδη των φαρμακευτικών εταιριών αλλά και τα εκατοντάδες ακρωτηριασμένα νεαρά θύματα που περιφέρονται στα προάστια της Μόσχας. Αρκετοί είναι αυτοί που νοσηλεύονται για μήνες στα νοσοκομεία, σαπίζοντας στην κυριολεξία, ενώ η μεγάλη πλειοψηφία των χρηστών απλώς πεθαίνουν στους δρόμους ή σε κάποιο βρώμικο διαμέρισμα.

Το Coaxil δεν είναι καθεαυτό ναρκωτικό, τουλάχιστον με την στενή έννοια. Είναι η εμπορική ονομασία του αντι-

ντας από το μετρό της Μόσχας, απλώς ακολουθώντας τα πεταμένα άδεια κουτιά από Zoldiar και Coaxil. Αυτή η «ελευθερία» έχει μαγέψει τον χρήστη Λέσα Πετρόφ: «Αυτή η πόλη είναι καταπληκτική, είναι η Μέκκα των ναρκωτικών! Φαντάσου ότι έρχονται πολλοί στη Μόσχα για να πάρουν ουσίες που είναι δύσκολο να βρουν αλλού».

Πράγματι, τα βόρεια προάστια της Μόσχας ήταν για πολλά χρόνια το μέρος για άφθονη ηρωίνη, τα δυτικά προάστια και οι περιοχές κοντά στο κέντρο, για όποιον ήθελε να βρει αμφεταμίνες.

Το ρωσικό κράτος, σύμφωνα με τις στατιστικές του ΟΗΕ, είναι ο μεγαλύτερος καταναλωτής ηρωίνης και οπιούχων στον πλανήτη. Μόνο οι χρήστες ηρωίνης στην ρωσική ομοσπονδία ξεπερνούν τα 2.000.000, ενώ μη κυβερνητικές οργανώσεις και χριστιανικά δόγματα που αναλαμβάνουν το κύριο βάρος της απεξάρτησης («στεγνής» κατά κανόνα, αφού η μεθαδόνη απαγορεύεται από το ρωσικό κράτος) ανεβάζουν τον αριθμό σε 3.000.000. Η Ρωσία και οι πρώην σοβιετικές δημοκρατίες απορροφούν το 60-70% της αφγανικής παραγωγής οπίου που υπερβαίνει το 90% της παγκόσμιας παραγωγής. Οι καταγεγραμμένοι θάνατοι από ηρωίνη ξεπερνούν τους 30.000 ετησίως, δηλαδή το 1/3 (!!!) του παγκόσμιου αριθμού θανάτων από ηρωίνη. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια αθόρυβη αλλά συστηματική γενοκτονία, έναν τρίτο «Πόλεμο του Οπίου» και είναι βέβαιο ότι δεν θα πε-

όπλα.

Άλλωστε, είναι τόσο απλό. Ο χρήστης του Coaxil μπορεί, μέσα από μια απλή επεξεργασία, να το παρασκευάσει. Η τοξικότητα της ουσίας είναι τόσο ισχυρή που μπορεί να προκαλέσει γρήγορα καταστροφικά αποτελέσματα στον οργανισμό του χρήστη. Ακόμα και ο πιο σχολαστικός χρήστης δεν έχει ζωή πάνω από ένα χρόνο, σύμφωνα με τους ειδικούς.

Πώς, όμως, τόσο φρικτά αποτελέσματα δεν αποθαρρύνουν τους επίδοξους νέους χρήστες ή δεν σοκάρουν αρκετά τους ήδη χρήστες; Επειδή είναι τόσο ισχυρό εξαρτησιογόνο, ώστε δεν μπορεί κανείς να το κόψει, ακόμα και μετά από μία και μόνο δόση που θα έδινε την δυνατότητα σε έναν υγιή άνθρωπο χωρίς προηγούμενες εξαρτήσεις, να την «βγάλει καθαρή» με μερικές ουλές και μικρά προβλήματα υγείας. Η καταστροφή του εγκεφάλου είναι τόσο εκτεταμένη και η θανατηφόρα επίδραση τόσο ισχυρή που οι περισσότεροι χρήστες, θυσιάζουν, χωρίς δισταγμό, το ένα μετά το άλλο, τα άκρα τους…

Η χαμηλή τιμή του άλλωστε, που το καταξιώνει σαν το «ναρκωτικό του φτωχού», κοστίζει 500 ρούβλια το πακέτο αντί 1.500 ρουβλιών, που κοστίζει ένα γραμμάριο ηρωίνης, αμφιβόλου ποιότητας, προσελκύει τους περισσότερους χρόνιους χρήστες ηρωίνης που δεν μπορούν πια να αγοράσουν την ακριβή και δυσεύρετη ηρωίνη.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

νησιόμενους, σε ακρωτηριασμούς νεαρών ατόμων ηλικίας 17-25, γιατρούς. Η γάγγραινα και ο συνεπακόλουθος ακρωτηριασμός και τελικά ο θάνατος από σηψαιμία, πνευμονική εμβολή, βακτηριακή ενδοκαρδίτιδα και πολυοργανική ανεπάρκεια, είναι η κατάληξη της συντριπτικής πλειοψηφίας των χρηστών των λεγόμενων «φαρμακευτικών ναρκωτικών», δηλαδή ναρκωτικών που είναι δυνατόν να παρασκευαστούν «στο σπίτι» (homemade) από «νόμιμα» φάρμακα, όπως αντικαταθλιπτικά, αμφεταμίνες και άλλα. Ένας μόνο χειρούργος στο νοσοκομείο Ν15 της Μόσχας που ειδικεύεται στις αγγειακές παθήσεις, χειρουργεί (ακρωτηριάζει) καθημερινά, 2-3 άτομα, χρήστες του «νέου» ναρκωτικού, του Coaxil, επί τρία χρόνια και ο αριθμός αυξάνεται σταθερά.

Ο Κονσταντίν, που πρόκειται να χάσει και τα δύο του πόδια, είναι ένας από τους δεκάδες χιλιάδες χρήστες του Coaxil στη Μόσχα. Ο αριθμός των χρηστών είναι αδύνατον να καταμετρηθεί, όλοι, όμως, όσοι γνωρίζουν μιλούν για τεράστια επιδημία. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι πρώην χρήστες ηρωίνης, αν και αυξάνεται το ποσοστό των ανθρώπων που ξεκινούν την χρήση Coaxil και δεν προέρχονται από την παραδοσιακή δεξαμενή των εξαθλιωμένων νεαρών που κατοικούν στα καταθλιπτικά και γκρίζα blocks, τα οποία ανεγέρθηκαν κατά την διάρκεια του κομμουνιστικού καθεστώτος. Γόνοι μεσοαστικών οικογενειών, μαθητές και φοιτητές αποτελούν τα νέα θύματα των «φαρμακευτικών» ναρκωτικών. Το μαρτυρούν οι κατακόρυφες πωλήσεις και τα τεράστια κέρδη των φαρμακευτικών εταιριών αλλά και τα εκατοντάδες ακρωτηριασμένα νεαρά θύματα που περιφέρονται στα προάστια της Μόσχας. Αρκετοί είναι αυτοί που νοσηλεύονται για μήνες στα νοσοκομεία, σαπίζοντας στην κυριολεξία, ενώ η μεγάλη πλειοψηφία των χρηστών απλώς πεθαίνουν στους δρόμους ή σε κάποιο βρώμικο διαμέρισμα.

Το Coaxil δεν είναι καθεαυτό ναρκωτικό, τουλάχιστον με την στενή έννοια. Είναι η εμπορική ονομασία του αντικαταθλιπτικού φαρμάκου Tianeptine. Το Coaxil, λοιπόν, είναι ένα «νόμιμο» φάρμακο που χορηγείται μετά από συνταγή ψυχιάτρου για τον έλεγχο των επιπέδων της ντοπαμίνης, μιας εγκεφαλικής ορμόνης που ρυθμίζει την ψυχολογική διάθεση του ανθρώπου. Σε ποσότητες πάνω από την συνιστώμενη λειτουργεί όπως ακριβώς η ηρωίνη. Στην ρωσική ομοσπονδία, όμως, αυτοί οι περιορισμοί είναι στα χαρτιά. Πάρα πολλά φαρμακεία στη Μόσχα και σε άλλες πόλεις πωλούν το Coaxil χωρίς συνταγή ιατρού και μάλιστα για να μην ταλαιπωρούνται οι πωλήτριες, για τους χρήστες Coaxil υπάρχει κάτω από τον πάγκο έτοιμο σετ από χάπια και σύριγγες. Πάνω από όλα η ευκολία. Αρκετά από αυτά τα φαρμακεία λειτουργούν όλο το 24ωρο και υπολογίζεται ότι πάνω από το 25% των κερδών τους προέρχεται από την πώληση τέτοιων φαρμάκων. Η Όλγα, χρήστης Coaxil, διηγείται ότι βρήκε ένα τέτοιο φαρμακείο, βγαίνο-

πεταμένα άδεια κουτιά από Zoldiar και Coaxil. Αυτή η «ελευθερία» έχει μαγέψει τον χρήστη Λέσα Πετρόφ: «Αυτή η πόλη είναι καταπληκτική, είναι η Μέκκα των ναρκωτικών! Φαντάσου ότι έρχονται πολλοί στη Μόσχα για να πάρουν ουσίες που είναι δύσκολο να βρουν αλλού».

Πράγματι, τα βόρεια προάστια της Μόσχας ήταν για πολλά χρόνια το μέρος για άφθονη ηρωίνη, τα δυτικά προάστια και οι περιοχές κοντά στο κέντρο, για όποιον ήθελε να βρει αμφεταμίνες.

Το ρωσικό κράτος, σύμφωνα με τις στατιστικές του ΟΗΕ, είναι ο μεγαλύτερος καταναλωτής ηρωίνης και οπιούχων στον πλανήτη. Μόνο οι χρήστες ηρωίνης στην ρωσική ομοσπονδία ξεπερνούν τα 2.000.000, ενώ μη κυβερνητικές οργανώσεις και χριστιανικά δόγματα που αναλαμβάνουν το κύριο βάρος της απεξάρτησης («στεγνής» κατά κανόνα, αφού η μεθαδόνη απαγορεύεται από το ρωσικό κράτος) ανεβάζουν τον αριθμό σε 3.000.000. Η Ρωσία και οι πρώην σοβιετικές δημοκρατίες απορροφούν το 60-70% της αφγανικής παραγωγής οπίου που υπερβαίνει το 90% της παγκόσμιας παραγωγής. Οι καταγεγραμμένοι θάνατοι από ηρωίνη ξεπερνούν τους 30.000 ετησίως, δηλαδή το 1/3 (!!!) του παγκόσμιου αριθμού θανάτων από ηρωίνη. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια αθόρυβη αλλά συστηματική γενοκτονία, έναν τρίτο «Πόλεμο του Οπίου» και είναι βέβαιο ότι δεν θα περιοριστεί στα σύνορα των πρώην σοβιετικών χωρών. Η κατακόρυφη άνοδος της χρήσης ναρκωτικών στις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ, από τις αρχές της δεκαετίας του '90, συνδέεται άμεσα με την εξαθλίωση μεγάλων κοινωνικών στρωμάτων, που βίωσαν με οδυνηρό τρόπο τις «μεταρρυθμίσεις», ως άμεση συνέπεια της ενοποίησης των κυριαρχικών σχηματισμών στον ευρωπαϊκό χώρο.

Τα τελευταία χρόνια η ηρωίνη είναι αρκετά πιο ακριβή και όχι φυσικά χάρη στις προσπάθειες της ρωσικής «δίωξης» ναρκωτι-

μένη και η θανατηφόρα επίδραση τόσο ισχυρή που οι περισσότεροι χρήστες, θυσιάζουν, χωρίς δισταγμό, το ένα μετά το άλλο, τα άκρα τους...

Η χαμηλή τιμή του άλλωστε, που το καταξιώνει σαν το «ναρκωτικό του φτωχού», κοστίζει 500 ρούβλια το πακέτο αντί 1.500 ρουβλιών, που κοστίζει ένα γραμμάριο ηρωίνης, αμφιβόλου ποιότητας, προσελκύει τους περισσότερους χρόνιους χρήστες ηρωίνης που δεν μπορούν πια να αγοράσουν την ακριβή και δυσεύρετη ηρωίνη.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

Ένα ακόμα τρομερό φάντασμα, προορισμένο να εξοντώνει μαζικά τους χρήστες ηρωίνης και όσους κάνουν το θανάσιμο λάθος να εμπιστευτούν το σάπιο «ιδεολόγημα» της ναρκωκουλτούρας, ακούει στο απαίσιο όνομα «κροκόδειλος». Ονομάζεται έτσι γιατί οι χρήστες του αποκτούν πρασινωπό φολιδωτό δέρμα αλλά και γιατί κατατρώει τις σάρκες των χρηστών του. Η γάγγραινα και τα ανεπούλωτα δυσώδη έλκη σε όλο το σώμα συντροφεύουν, από τις πρώτες κιόλας δόσεις, το θύμα μέχρι τον θάνατο, μέσα σε λίγους μήνες.

Το δραστικό συστατικό του «κροκόδειλου» είναι η δεσομορφίνη, (δι-υδρο-δεσοξυ-μορφίνη), ένα ημισυνθετικό παράγωγο της μορφίνης με οκτώ φορές ισχυρότερη αναλγητική δράση από την μορφίνη και τρεις φορές πάνω από την ηρωίνη, το οποίο χρησιμοποιήθηκε για λίγο χρονικό διάστημα, την δεκαετία του '30, ως αναλγητικό. Εγκαταλείφτηκε, σχεδόν αμέσως λόγω της ισχυρότατης εξαρτησιογόνου επίδρασης στον χρήστη. Η δεσομορφίνη προκαλεί τα υψηλότερα επίπεδα εξάρτησης και είναι πολύ πιο δύσκολη να απεξαρτηθεί που προκαλείται από την χρήση ηρωίνης. «Οι πόνοι είναι αφόρητοι, διαρκούν πάνω από ένα μήνα και χορηγούμε ισχυρότατα ηρεμιστικά μόνο και μόνο για να διατηρούν τις αισθήσεις τους», εξηγεί ένας γιατρός σε μια κλινική απεξάρτησης στο Τβερ, μια πόλη του μισού εκατομμυρίου, σε απόσταση δύο ωρών από τη Μόσχα.

Αν αυτά φαντάζουν εφιαλτικά, αφού αφορούν την αποστειρωμένη, καθαρή και ενέσιμη δεσομορφίνη, η πραγματικότητα είναι πολύ χειρότερη. Οι χρήστες που δεν μπορούν να αγοράσουν ηρωίνη, φτιάχνουν μόνοι τους την δόση τους, έχοντας ως πρώτη ύλη χάπια κωδεΐνης. Μετά από μια πολύπλοκη, αλλά σύντομη διαδικασία, αποστάζεται η καραμελόχρωμη ουσία που λέγεται «κροκόδειλος». Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται απλώς για δεσομορφίνη αλλά για ένα εξαιρετικά τοξικό και διαβρωτικό μείγμα, που περιέχει οξέα, ιώδιο και φώσφορο από ατελείς αντιδράσεις, χλωρίδια του σιδήρου και του ψευδαργύρου και διάφορα παραπροϊόντα, όπως ιωδομορφίνη κτλ. Το ιώδιο καταστρέφει τον θυρεοειδή αδένα, τα νεφρά και το συκώτι, τα οξέα προκαλούν εσωτερικά και εξωτερικά εγκαύματα, ο φώσφορος καταστρέφει τα οστά και παραμορφώνει το οστό της κάτω γνάθου (phossy jaw). Η δεσομορφίνη προκαλεί ισχυρότατη ευφορία που διαρκεί μόλις μιάμιση ώρα, και έτσι ο χρήστης οδηγείται στο να φτιάξει ξανά την δόση του. Ουσιαστικά πρόκειται για μια κατάσταση «πλήρους απασχόλησης». Η συνταγή έγινε γνωστή γύρω στο 2002 και τα πρώτα κρούσματα του «κροκόδειλου» εμφανίστηκαν σε κάποιες απομακρυσμένες πόλεις-πρώην γκουλάκ της Σιβηρίας, αλλά τα τελευταία χρόνια έχει εξαπλωθεί στο 25% των χρηστών, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της ρωσικής

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Παρά τις προσπάθειες της εξουσίας να επιτύχει μια ανέξοδη αποδοχή του «μεσοπρόθεσμου», τα πράγματα ακολούθησαν το δρόμο της οργής. Η 48ωρη απεργία παρά τις υποτονικές κινητοποιήσεις του κόσμου των συνδικάτων και τις ατελέσφορες περικυκλώσεις που λειτουργούσαν σαν ασπίδα προστασίας της Βουλής δεν μπόρεσαν να κατευνάσουν χιλιάδες ανθρώπων που με πείσμα βρέθηκαν αυτές τις δύο μέρες στους δρόμους και συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις της κρατικής βίας.

Συγκρούστηκαν, παρά τη διαρκή προσπάθεια ευνουχισμού τους με τις ειρηνιστικές «παρεμβάσεις» των ιθυνόντων του κινήματος των «αγανακτισμένων», παρά την ακατάσχετη προβοκατορολογία των ΜΜΕ και των εγκάθετων του συστήματος.

Συγκρούστηκαν, παρά την έλλειψη οργάνωσης, παρά την «απομαζικοποίηση», παρά την σαρανταοκτάωρη εγκληματική δράση των κατασταλτικών δυνάμεων του κράτους, που αιματοκύλισαν εκατοντάδες ανθρώπους, παρά την έλλειψη μιας δημιουργικής οργάνωσης των αγωνιζόμενων που θα μπορούσε να φέρει θετικά για την κοινωνική απελευθέρωση αποτελέσματα.

Αυτό το πνεύμα της οργής είναι που ανάγκασε την εξουσία να δείξει, για άλλη μία φορά, το πραγματικό της πρόσωπο, αποδεικνύοντας πως οι κρατιστές δεν χαμπαριάζουν από τις ειρηνιστικές διαμαρτυρίες.

Αυτό το πνεύμα της οργής είναι που παραμέρισε τις δράσεις για την κατασκευή θεάματος και όχι ουσιαστικής αντιπαράθεσης, στο οποίο θέαμα οι κάθε είδους τεχνικοί της εξουσίας επιδόθηκαν, για ακόμα μια φορά, προκειμένου να παράξουν πολιτική υπεραξία κι όχι κοινωνική αποτελεσματικότητα.

Αυτό το πνεύμα της οργής είναι που έκανε, για άλλη μια φορά, έκδηλη την διάθεση κόσμου να εισβάλει στο ΚΥΝΟ-ΒΟΥΛΙΟ, όταν στις 13:30 της Τετάρτης παραμερίστηκαν από διαδηλωτές οι σιδερένιοι φράκτες μπροστά από το μνημείο του άγνωστου στρατιώτη.

Αυτό ήταν που, σε σημαντικό βαθμό, ανάγκασε την εξουσία να προχωρήσει σε εκτεταμένες επιχειρήσεις εκκαθάρισης ολόκληρου του κέντρου της Αθήνας, αλλά και του κέντρου της πλατείας Συντάγματος, επιβεβαιώνοντας πως οι στυμμένες λεμονόκουπες μπαίνουν στη θέση που τους ταιριάζει.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως με την ταυτόχρονη αναγγελία της ψήφισης του μεσοπρόθεσμου, εξαπολύθηκε σαρωτική επίθεση με ΜΑΤ, ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ στην Πανεπιστημίου και στους περισσότερους δρόμους που συνδέονταν με την πλατεία Συντάγματος, αλλά κυρίως στην οδό Σταδίου.

Στην επιδρομή, αυτή επί της Σταδίου, συνελήφθη και ο σύντροφός μας Μανώλης Λιόλιος, όπου χτυπήθηκε άγρια από τις δολοφονικές συμμορίες του κράτους, που επί πλέον του προκάλεσαν σοβαρές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στο νοσοκομείο, όπου του έγιναν ράμματα σε ένα βαθύ τραύμα στο κεφάλι, αλλά οδηγήθηκε και πάλι στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ. Κατά τη σύλληψή του, σύντροφοί μας επιχείρησαν να τον απελευθερώσουν με αποτέλεσμα ο ένας να πέσει αναίσθητος μετά από άγριο ξυλοδαρμό που υπέστη και να μεταφερθεί στο νοσοκομείο όπου του έγιναν 14 ράμματα.

Ο σύντροφος Μανώλης Λιόλιος οδηγήθηκε σήμερα 30 Ιουνίου στην εισαγγελία των δικαστηρίων της πρώην σχολής Ευελπίδων αντιμετωπίζοντας κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα. Πήρε προθεσμία και θα οδηγηθεί μαζί με τους υπόλοιπους κατηγορουμένους στον ανακριτή την Δευτέρα 4 Ιουλίου 2011.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΙ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

δειλος». Ονομάζεται έτσι γιατί οι χρήστες του αποκτούν πρασινωπό φολιδωτό δέρμα αλλά και γιατί κατατρώει τις σάρκες των χρηστών του. Η γάγγραινα και τα ανεπούλωτα δυσώδη έλκη σε όλο το σώμα συντροφεύουν, από τις πρώτες κιόλας δόσεις, το θύμα μέχρι τον θάνατο, μέσα σε λίγους μήνες.

Το δραστικό συστατικό του «κροκόδειλου» είναι η δεσομορφίνη, (δι-υδρο-δεσοξυ-μορφίνη), ένα ημισυνθετικό παράγωγο της μορφίνης με οκτώ φορές ισχυρότερη αναλγητική δράση από την μορφίνη και τρεις φορές πάνω από την ηρωίνη, το οποίο χρησιμοποιήθηκε για λίγο χρονικό διάστημα, την δεκαετία του '30, ως αναλγητικό. Εγκαταλείφτηκε, σχεδόν αμέσως λόγω της ισχυρότατης εξαρτησιογόνου επίδρασης στον χρήστη. Η δεσομορφίνη προκαλεί τα υψηλότερα επίπεδα εξάρτησης και είναι πολύ πιο δύσκολη να απεξαρτηθεί που προκαλείται από την χρήση ηρωίνης. «Οι πόνοι είναι αφόρητοι, διαρκούν πάνω από ένα μήνα και χορηγούμε ισχυρότατα ηρεμιστικά μόνο και μόνο για να διατηρούν τις αισθήσεις τους», εξηγεί ένας γιατρός σε μια κλινική απεξάρτησης στο Τβερ, μια πόλη του μισού εκατομμυρίου, σε απόσταση δύο ωρών από τη Μόσχα.

Αν αυτά φαντάζουν εφιαλτικά, αφού αφορούν την αποστειρωμένη, καθαρή και ενέσιμη δεσομορφίνη, η πραγματικότητα είναι πολύ χειρότερη. Οι χρήστες που δεν μπορούν να αγοράσουν ηρωίνη, φτιάχνουν μόνοι τους την δόση τους, έχοντας ως πρώτη ύλη χάπια κωδεΐνης. Μετά από μια πολύπλοκη, αλλά σύντομη διαδικασία, αποστάζεται η καραμελόχρωμη ουσία που λέγεται «κροκόδειλος». Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται απλώς για δεσομορφίνη αλλά για ένα εξαιρετικά τοξικό και διαβρωτικό μείγμα, που περιέχει οξέα, ιώδιο και φώσφορο από ατελείς αντιδράσεις, χλωρίδια του σιδήρου και του ψευδαργύρου και διάφορα παραπροϊόντα, όπως ιωδομορφίνη κτλ. Το ιώδιο καταστρέφει τον θυρεοειδή αδένα, τα νεφρά και το συκώτι, τα οξέα προκαλούν εσωτερικά και εξωτερικά εγκαύματα, ο φώσφορος καταστρέφει τα οστά και παραμορφώνει το οστό της κάτω γνάθου (phossy jaw). Η δεσομορφίνη προκαλεί ισχυρότατη ευφορία που διαρκεί μόλις μιάμιση ώρα, και έτσι ο χρήστης οδηγείται στο να φτιάξει ξανά την δόση του. Ουσιαστικά πρόκειται για μια κατάσταση «πλήρους απασχόλησης». Η συνταγή έγινε γνωστή γύρω στο 2002 και τα πρώτα κρούσματα του «κροκόδειλου» εμφανίστηκαν σε κάποιες απομακρυσμένες πόλεις-πρώην γκουλάκ της Σιβηρίας, αλλά τα τελευταία χρόνια έχει εξαπλωθεί στο 25% των χρηστών, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της ρωσικής αστυνομίας.

Όπως αναφέραμε παραπάνω, η πρώτη ύλη γι' αυτό το ναρκωτικό είναι τα χάπια κωδεΐνης που πουλιούνται ελεύθερα στο εμπόριο. Η Pharmstandard, ανακοίνωσε το 2007, ότι έξη από τα κωδεϊνούχα φάρμακα της, Terpincod, Codelac και Pentalgin βρέθηκαν στο top-20 των φαρμάκων στην ρωσική ομοσπονδία.

Το φθινόπωρο του 2009, το νομικό γραφείο της επαρχίας Krasnoyarsk, επιχείρησε να αναγκάσει τα φαρμακεία της επαρχίας να χορηγούν κωδεϊνούχα χάπια μόνο με συνταγή ιατρού σε μια προσπάθεια να ελεγχτεί η μάστιγα του

ΤΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Παρά τις προσπάθειες της εξουσίας να επιτύχει μια ανέξοδη αποδοχή του «μεσοπρόθεσμου», τα πράγματα ακολούθησαν το δρόμο της οργής. Η 48ωρη απεργία παρά τις υποτονικές κινητοποιήσεις του κόσμου των συνδικάτων και τις ατελέσφορες περικυκλώσεις που λειτουργούσαν σαν ασπίδα προστασίας της Βουλής δεν μπόρεσαν να κατευνάσουν χιλιάδες ανθρώπων που με πείσμα βρέθηκαν αυτές τις δύο μέρες στους δρόμους και συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις της κρατικής βίας.

Συγκρούστηκαν, παρά τη διαρκή προσπάθεια ευνουχισμού τους με τις ειρηνιστικές «παρεμβάσεις» των ιθυνόντων του κινήματος των «αγανακτισμένων», παρά την ακατάσχετη προβοκατορολογία των ΜΜΕ και των εγκάθετων του συστήματος.

Συγκρούστηκαν, παρά την έλλειψη οργάνωσης, παρά την «απομαζικοποίηση», παρά την σαρανταοκτάωρη εγκληματική δράση των κατασταλτικών δυνάμεων του κράτους, που αιματοκύλισαν εκατοντάδες ανθρώπους, παρά την έλλειψη μιας δημιουργικής οργάνωσης των αγωνιζόμενων που θα μπορούσε να φέρει θετικά για την κοινωνική απελευθέρωση αποτελέσματα.

Αυτό το πνεύμα της οργής είναι που ανάγκασε την εξουσία να δείξει, για άλλη μία φορά, το πραγματικό της πρόσωπο, αποδεικνύοντας πως οι κρατιστές δεν χαμπαριάζουν από τις ειρηνιστικές διαμαρτυρίες.

Αυτό το πνεύμα της οργής είναι που παραμέρισε τις δράσεις για την κατασκευή θεάματος και όχι ουσιαστικής αντιπαράθεσης, στο οποίο θέαμα οι κάθε είδους τεχνικοί της εξουσίας επιδόθηκαν, για ακόμα μια φορά, προκειμένου να παράξουν πολιτική υπεραξία κι όχι κοινωνική αποτελεσματικότητα.

Αυτό το πνεύμα της οργής είναι που έκανε, για άλλη μια φορά, έκδηλη την διάθεση κόσμου να εισβάλει στο ΚΥΝΟ-ΒΟΥΛΙΟ, όταν στις 13:30 της Τετάρτης παραμερίστηκαν από διαδηλωτές οι σιδερένιοι φράκτες μπροστά από το μνημείο του άγνωστου στρατιώτη.

Αυτό ήταν που, σε σημαντικό βαθμό, ανάγκασε την εξουσία να προχωρήσει σε εκτεταμένες επιχειρήσεις εκκαθάρισης ολόκληρου του κέντρου της Αθήνας, αλλά και του κέντρου της πλατείας Συντάγματος, επιβεβαιώνοντας πως οι στυμμένες λεμονόκουπες μπαίνουν στη θέση που τους ταιριάζει.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως με την ταυτόχρονη αναγγελία της ψήφισης του μεσοπρόθεσμου, εξαπολύθηκε σαρωτική επίθεση με ΜΑΤ, ΔΕΛΤΑ και ΔΙΑΣ στην Πανεπιστημίου και στους περισσότερους δρόμους που συνδέονταν με την πλατεία Συντάγματος, αλλά κυρίως στην οδό Σταδίου.

Στην επιδρομή, αυτή επί της Σταδίου, συνελήφθη και ο σύντροφός μας Μανώλης Λιόλιος, όπου χτυπήθηκε άγρια από τις δολοφονικές συμμορίες του κράτους, που επί πλέον του προκάλεσαν σοβαρές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στο νοσοκομείο, όπου του έγιναν ράμματα σε ένα βαθύ τραύμα στο κεφάλι, αλλά οδηγήθηκε και πάλι στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ. Κατά τη σύλληψή του, σύντροφοί μας επιχείρησαν να τον απελευθερώσουν με αποτέλεσμα ο ένας να πέσει αναίσθητος μετά από άγριο ξυλοδαρμό που υπέστη και να μεταφερθεί στο νοσοκομείο όπου του έγιναν 14 ράμματα.

Ο σύντροφος Μανώλης Λιόλιος οδηγήθηκε σήμερα 30 Ιουνίου στην εισαγγελία των δικαστηρίων της πρώην σχολής Ευελπίδων αντιμετωπίζοντας κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα. Πήρε προθεσμία και θα οδηγηθεί μαζί με τους υπόλοιπους κατηγορουμένους στον ανακριτή την Δευτέρα 4 Ιουλίου 2011.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΙ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ 28ης ΚΑΙ 29ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΜΑΝΩΛΗ ΛΙΟΛΙΟ

30 Ιουνίου 2011 — Συσπείρωση Αναρχικών

νης με τα παραμορφωμένα και τρομαγμένα πρόσωπα των χρηστών, μόλις μετά από ένα χρόνο «μέτριας» χρήσης.

Η μεθαμφεταμίνη χρησιμοποιήθηκε ευρέως κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου πολέμου, καθώς τη χρησιμο-

Εκείνο που νομίζουμε πως θα μπορούσε να βγει σαν συμπέρασμα είναι πως οι εξουσιαστές, οι καταστροφείς της ανθρώπινης θέλησης για ζωή και ελευθερία, σε κάθε περίοδο «ανανέωσης», προχωρούν σε αναθεώρηση των ό-

σεις, χλωρίδια του σιδήρου και του ψευδαργύρου και διάφορα παραπροϊόντα, όπως ιωδομορφίνη κτλ. Το ιώδιο καταστρέφει τον θυρεοειδή αδένα, τα νεφρά και το συκώτι, τα οξέα προκαλούν εσωτερικά και εξωτερικά εγκαύματα, ο φώσφορος καταστρέφει τα οστά και παραμορφώνει το οστό της κάτω γνάθου (phossy jaw). Η δεσομορφίνη προκαλεί ισχυρότατη ευφορία που διαρκεί μόλις μιάμιση ώρα, και έτσι ο χρήστης οδηγείται στο να φτιάξει ξανά την δόση του. Ουσιαστικά πρόκειται για μια κατάσταση «πλήρους απασχόλησης». Η συνταγή έγινε γνωστή γύρω στο 2002 και τα πρώτα κρούσματα του «κροκόδειλου» εμφανίστηκαν σε κάποιες απομακρυσμένες πόλεις-πρώην γκουλάκ της Σιβηρίας, αλλά τα τελευταία χρόνια έχει εξαπλωθεί στο 25% των χρηστών, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της ρωσικής αστυνομίας.

Όπως αναφέραμε παραπάνω, η πρώτη ύλη γι΄ αυτό το ναρκωτικό είναι τα χάπια κωδεΐνης που πουλιούνται ελεύθερα στο εμπόριο. Η Pharmstandard, ανακοίνωσε το 2007, ότι έξη από τα κωδεϊνούχα φάρμακα της, Terpincod, Codelac και Pentalgin βρέθηκαν στο top-20 των φαρμάκων στην ρωσική ομοσπονδία.

Το φθινόπωρο του 2009, το νομικό γραφείο της επαρχίας Krasnoyarsk, επιχείρησε να αναγκάσει τα φαρμακεία της επαρχίας να χορηγούν κωδεϊνούχα χάπια μόνο με συνταγή ιατρού σε μια προσπάθεια να ελεγχτεί η μάστιγα του «κροκόδειλου». Αμέσως η Pharmstandard κίνησε την διαδικασία προσφυγής στην Ομοσπονδιακή Επιτροπή Ανταγωνισμού, παραπονούμενη για τους περιορισμούς στην διάθεση του εμπορεύματος της. Η άμεση ακύρωση της απόφασης της επαρχίας Krasnoyarsk από τα ομοσπονδιακά όργανα, ίσως να οφείλεται στο ότι ο γιος της υπουργού υγείας και του υπουργού εμπορίου (οι δύο υπουργοί είναι ανδρόγυνο) εργάζεται ως διευθυντικό στέλεχος στην εν λόγω εταιρία...

Από το μακάβριο μενού των «ναρκωτικών του φτωχού» δεν θα μπορούσε να λείπει η «κοκαΐνη του φτωχού» γνωστή και ως μεθαμφεταμίνη. Γνωστή και ως «μεθ», ice, ή «σίσα», είναι μια συνθετική διεγερτική ουσία, παραπροϊόν της αμφεταμίνης που γνωρίζει ευρύτατη διάδοση σε ολόκληρο τον κόσμο, από τις ΗΠΑ και την Σουηδία ως την πλατεία Ομονοίας.

Σύμφωνα με την υπηρεσία των Ηνωμένων Εθνών για τα Ναρκωτικά και το Έγκλημα η παγκόσμια παραγωγή των διεγερτικών τύπου αμφεταμίνης, στην οποία περιλαμβάνεται και η μεθαμφεταμίνη, είναι 500 τόνοι το χρόνο, ενώ οι χρήστες είναι περισσότεροι από 24,7 εκατομμύρια.

Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών ανέφερε ότι το 2008, περίπου 13 εκατομμύρια άτομα πάνω από την ηλικία των 12, έχουν κάνει χρήση μεθαμφεταμίνης και 529.000 από αυτά είναι τακτικοί χρήστες. Στα πλαίσια «πληροφόρησης» του κοινού, η αμερικάνικη κυβέρνηση δημοσίευσε σοκαριστικές φωτογραφίες «πριν και μετά» χρηστών μεθαμφεταμίνης με τα παραμορφωμένα και τρομαγμένα πρόσωπα των χρηστών, μόλις μετά από ένα χρόνο «μέτριας» χρήσης.

Η μεθαμφεταμίνη χρησιμοποιήθηκε ευρέως κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου πολέμου, καθώς τη χρησιμοποίησαν και οι δύο πλευρές για να κρατήσουν τα στρατεύματα άγρυπνα. Χορηγούνταν υψηλές δόσεις στους Ιάπωνες πιλότους καμικάζι πριν από τις αποστολές αυτοκτονίας. Μετά τον πόλεμο, η ενδοφλέβια χρήση μεθαμφεταμίνης πήρε επιδημικές διαστάσεις, καθώς οι προμήθειες που αποθηκεύτηκαν για στρατιωτική χρήση στην Ιαπωνία διατέθηκαν στο κοινό. Χρησιμοποιήθηκε επίσης ως διεγερτικό από σπουδαστές κολεγίων, οδηγούς φορτηγών και αθλητές. Από το 1970 που απαγορεύτηκε η χρήση του στις ΗΠΑ, ξεκίνησε η παρασκευή των κρυστάλλων μεθαμφεταμίνης σε «παράνομα» εργαστήρια στο Μεξικό και στην Καλιφόρνια.

Η κύρια πηγή της μεθαμφεταμίνης είναι τα χάπια που περιέχουν το αναβολικό ψευδοεφεδρίνη ή εφεδρίνη που μετά από μια κατεργασία με μεταλλικό λίθιο από αλκαλικές μπαταρίες, καυστική ποτάσσα, αμμωνία και άλλα χημικά που χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία, δίνει μια εξαιρετικά τοξική ουσία που προκαλεί ισχυρό εθισμό (το 93% των χρηστών δεν μπορεί να απεξαρτηθεί με τις συνήθεις μεθόδους), οι δε σωματικές και εγκεφαλικές βλάβες οδηγούν στην πλήρη κατάρρευση.

Έχουμε αναφερθεί αρκετές φορές για το διαχρονικό ρόλο των κρατών σε σχέση με τη νάρκωση και τις ναρκωτικές ουσίες. Το κείμενο αυτό δεν επιδίωξε να προκαλέσει σοκ με σκοπό την αποτροπή της χρήσης. Αυτό ουδέποτε ήταν στις προθέσεις μας. Πρόθεσή μας είναι να βοηθήσει στην κατανόηση κάποιων «ανεξήγητων».

Εκείνο που νομίζουμε πως θα μπορούσε να βγει σαν συμπέρασμα είναι πως οι εξουσιαστές, οι καταστροφείς της ανθρώπινης θέλησης για ζωή και ελευθερία, σε κάθε περίοδο «ανανέωσης», προχωρούν σε αναθεώρηση των όρων εξάρτησης και υποταγής.

Παλιές μέθοδοι μπαίνουν στο περιθώριο και καινούργιες δοκιμάζονται και προωθούνται (γι' αυτό και τους χρειάζονται διαφημιστές και προπαγανδιστές της νάρκωσης). Αλλά, κάθε περίοδος χρειάζεται μαζί με την εξάλειψη ή περιθωριοποίηση των προηγούμενων συνηθειών και την καταστροφή-εξαφάνιση-μετασχηματισμό συγκεκριμένων κοινωνικών κομματιών. Αυτό ισχύει σε κάθε περίπτωση. Οπότε, εύκολα μπορεί κάποιος να συμπεράνει το πού οδηγεί αυτή η μαζική διευκόλυνση στην εξεύρεση και χρήση ουσιών που επισπεύδουν το θάνατο των χρηστών. Ουσιών που από την πρώτη στιγμή κάνουν τον χρήστη να «χάνει κάθε έλεγχο».

Όσο κι αν φαίνεται ωμό, αυτή είναι η αλήθεια. Οι εξουσιαστές είναι αδίστακτοι. Αλλά δεν απαλλοτριώνουν ούτε στιγμή τη μανία τους για κέρδος. **Τα «ναρκωτικά των φτωχών» φτιάχνουν γερές μπάζες στις φαρμακευτικές εταιρείες και τα διάφορα κυκλώματα που προωθούν την νάρκωση.**

Η νέα περίοδος νάρκωσης και καταστολής έχει έλθει, με νέες μορφές και τρόπους και μέσα εξάρτησης. Μια προηγούμενη κλείνει. Ας βγάλουμε τα συμπεράσματα που θα μας βοηθήσουν να δράσουμε με γνώση και αποτελεσματικότητα. Μια αποτελεσματικότητα, όχι επιφανειακή, αλλά ουσιαστική. Και κυρίως ανθρώπινη και απελευθερωτική.

Α. Τ. Κ.

Στην επιδρομή, αυτή επί της Σταδίου, συνελήφθη και ο σύντροφός μας Μανώλης Λιόλιος, όπου χτυπήθηκε άγρια από τις δολοφονικές συμμορίες του κράτους, που επί πλέον του προκάλεσαν σοβαρές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στο νοσοκομείο, όπου του έγιναν ράμματα σε ένα βαθύ τραύμα στο κεφάλι, αλλά οδηγήθηκε και πάλι στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ. Κατά τη σύλληψή του, σύντροφοί μας επιχείρησαν να τον απελευθερώσουν με αποτέλεσμα ο ένας να πέσει αναίσθητος μετά από άγριο ξυλοδαρμό που υπέστη και να μεταφερθεί στο νοσοκομείο όπου του έγιναν 14 ράμματα.

Ο σύντροφος Μανώλης Λιόλιος οδηγήθηκε σήμερα 30 Ιουνίου στην εισαγγελία των δικαστηρίων της πρώην σχολής Ευελπίδων αντιμετωπίζοντας κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα. Πήρε προθεσμία και θα οδηγηθεί μαζί με τους υπόλοιπους κατηγορουμένους στον ανακριτή την Δευτέρα 4 Ιουλίου 2011.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΙ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ 28ης ΚΑΙ 29ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΜΑΝΩΛΗ ΛΙΟΛΙΟ

30 Ιουνίου 2011

Συσπείρωση Αναρχικών

Ο αναρχικός αγώνας και ο αυτοσεβασμός δεν κοστολογούνται με το ποσόν των 70.000 ευρώ. Είναι ανεκτίμητα!

Το μεσοπρόθεσμο πέρασε βουτηγμένο στο αίμα εκατοντάδων διαδηλωτών, θαμμένο πριν «γεννηθεί» κάτω από τόνους πέτρας και μαρμάρου κατά τις συγκρούσεις με τις δυνάμεις του κράτους.

Περισσότεροι από 35 τόνοι κομμάτια μάρμαρου και άλλων υλικών, εκατοντάδες τραυματίες, πολλές εκατοντάδες με σοβαρά αναπνευστικά προβλήματα από τα 2860 χημικά που χρησιμοποίησαν οι δυνάμεις καταστολής. Για περισσότερες από 15 ώρες, από τις 9 το πρωί της Τετάρτης 29 Ιουνίου μέχρι και τις πρώτες πρωινές ώρες της Πέμπτης, οι διαδηλωτές παρέμειναν πεισματικά στους δρόμους συγκρουόμενοι με τις δυνάμεις του κράτους.

Αυτοί που χωρίς «μαζικότητα», χωρίς οργάνωση αλλά με πάθος και πολλές φορές με αυταπάρνηση δικαίωσαν την ονομασία τους. Έλαμπαν σαν κοσμήματα, μέσα στους καπνούς και τις φωτιές.

Πράγματι, η 29 Ιουνίου 2011 είναι μια ξεχωριστή μέρα.

Είναι η μέρα που θα μπορούσε να ορίσει την απαρχή ενός ακόμη κύκλου απελευθερωτικών διεργασιών μέσα στον κοινωνικό χώρο. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαία η μανία του κράτους που αμόλησε ασύδοτα τα κτήνη του. Που κτυπούσαν, σακάτευαν, έκαναν συλλήψεις «στο σωρό» για να καταστείλουν και να τρομοκρατήσουν.

Δεκάδες οι προσαγωγές και δεκαεπτά συλλήψεις έγιναν αυτή τη μέρα. Ανάμεσα στους συλληφθέντες βρέθηκε και ο αναρχικός σύντροφός μας Μανώλης Λιόλιος. Συνελήφθη από τις συμμορίες της ΔΙΑΣ-ΔΕΛΤΑ στην οδό Σταδίου την ίδια στιγμή που

Το μεσοπρόθεσμο πέρασε βουτηγμένο στο αίμα εκατοντάδων διαδηλωτών, θαμμένο πριν «γεννηθεί» κάτω από τόνους πέτρας και μαρμάρου κατά τις συγκρούσεις με τις δυνάμεις του κράτους.

Περισσότεροι από 35 τόνοι κομμάτια μάρμαρου και άλλων υλικών, εκατοντάδες τραυματίες, πολλές εκατοντάδες με σοβαρά αναπνευστικά προβλήματα από τα 2860 χημικά που χρησιμοποίησαν οι δυνάμεις καταστολής. Για περισσότερες από 15 ώρες, από τις 9 το πρωί της Τετάρτης 29 Ιουνίου μέχρι και τις πρώτες πρωινές ώρες της Πέμπτης, οι διαδηλωτές παρέμειναν πεισματικά στους δρόμους συγκρουόμενοι με τις δυνάμεις του κράτους.

Αυτοί που χωρίς «μαζικότητα», χωρίς οργάνωση αλλά με πάθος και πολλές φορές με αυταπάρνηση δικαίωσαν την ονομασία τους. Έλαμπαν σαν κοσμήματα, μέσα στους καπνούς και τις φωτιές.

Πράγματι, η 29 Ιουνίου 2011 είναι μια ξεχωριστή μέρα.

Είναι η μέρα που θα μπορούσε να ορίσει την απαρχή ενός ακόμη κύκλου απελευθερωτικών διεργασιών μέσα στον κοινωνικό χώρο. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαία η μανία του κράτους που αμόλησε ασύδοτα τα κτήνη του. Που κτυπούσαν, σακάτευαν, έκαναν συλλήψεις «στο σωρό» για να καταστείλουν και να τρομοκρατήσουν.

Δεκάδες οι προσαγωγές και δεκαεπτά συλλήψεις έγιναν αυτή τη μέρα. Ανάμεσα στους συλληφθέντες βρέθηκε και ο αναρχικός σύντροφός μας Μανώλης Λιόλιος. Συνελήφθη από τις συμμορίες της ΔΙΑΣ-ΔΕΛΤΑ στην οδό Σταδίου την ίδια στιγμή που αναγγελλόταν η ψήφιση. Δέχτηκε άγρια κτυπήματα στο κεφάλι και σ' όλο του το σώμα, αλλά παρά τη σοβαρότητα του τραύματος στο κεφάλι κρατήθηκε στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ.

Εδώ είναι που αισθανόμαστε την ανάγκη να στείλουμε τους αναρχικούς και αδελφικούς χαιρετισμούς μας σ' όλους όσους στάθηκαν και στέκονται στο πλευρό των συλληφθέντων και αγωνιζόμενων της 48ωρης απεργίας, σ' όλους τους γνωστούς και άγνωστους που έκφρασαν και εκφράζουν την αλληλεγγύη τους και προς το σύντροφό μας.

Την Δευτέρα 4 Ιουλίου ο σ. Μανώλης Λιόλιος οδηγήθηκε στην 21η τακτική ανακρίτρια Αθανασία Βασιλάκη μαζί με τους εναπομείναντες τέσσερις συλληφθέντες της 29ης Ιουνίου (οι υπόλοιποι είχαν προσαχθεί την Παρασκευή 1 Ιουλίου), κατηγορού-

θεί να έχει ένα άλλοθι προκειμένου να πετύχει μια προφυλάκιση.

Η επιβολή ενός τέτοιου ποσού σε διαδηλωτή είναι πρωτοφανής.

Εάν το κράτος κ' οι εξουσιαστές κοστολογούν με ένα τέτοιο ποσό έναν αναρχικό αγωνιστή, εμείς τους πληροφορούμε πως οι αναρχικοί όπως και κάθε άνθρωπος είναι **ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΙ**.

Δεν θα αποδεχθούμε την καταβολή ενός τέτοιου ποσού και γιατί είναι αδύνατο να το βρούμε, αλλά και επειδή θα είναι σαν να συνομολογούμε στα όσα μας καταμαρτυρεί το κράτος και να αφήνουμε ανοικτό το πεδίο στους υπαλλήλους του να επιβάλλουν τέτοιου είδους όρους.

Θα ζητήσουμε, επίσης, παράταση της προθεσμίας καταβολής που λήγει την 11η Ιουλίου.

Για όσους συντρόφους, συντρόφισσες, συλλογικότητες ή άτομα επιθυμούν να συνεισφέρουν κάποιο ποσό για την εγγύηση, υπάρχει ο λογαριασμός της Εθνικής Τράπεζας:

116/611-838-03

IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

bic: ETHNGRAA

Για επικοινωνία υπάρχει το κινητό 69 73 799 207 και το email anarchy@vip.gr

Τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας είναι ανοικτά κάθε Δευτέρα και Πέμπτη 5-7μμ και την Τρίτη μετά τις 7μμ.

μέρα.

Είναι η μέρα που θα μπορούσε να ορίσει την απαρχή ενός ακόμη κύκλου απελευθερωτικών διεργασιών μέσα στον κοινωνικό χώρο. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαία η μανία του κράτους που αμόλησε ασύδοτα τα κτήνη του. Που κτυπούσαν, σακάτευαν, έκαναν συλλήψεις «στο σωρό» για να καταστείλουν και να τρομοκρατήσουν.

Δεκάδες οι προσαγωγές και δεκαεπτά συλλήψεις έγιναν αυτή τη μέρα. Ανάμεσα στους συλληφθέντες βρέθηκε και ο αναρχικός σύντροφός μας Μανώλης Λιόλιος. Συνελήφθη από τις συμμορίες της ΔΙΑΣ-ΔΕΛΤΑ στην οδό Σταδίου την ίδια στιγμή που αναγγελλόταν η ψήφιση. Δέχτηκε άγρια κτυπήματα στο κεφάλι και σ' όλο του το σώμα, αλλά παρά τη σοβαρότητα του τραύματος στο κεφάλι κρατήθηκε στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ.

Εδώ είναι που αισθανόμαστε την ανάγκη να στείλουμε τους αναρχικούς και αδελφικούς χαιρετισμούς μας σ' όλους όσους στάθηκαν και στέκονται στο πλευρό των συλληφθέντων και αγωνιζόμενων της 48ωρης απεργίας, σ' όλους τους γνωστούς και άγνωστους που έκφρασαν και εκφράζουν την αλληλεγγύη τους και προς το σύντροφό μας.

Την Δευτέρα 4 Ιουλίου ο σ. Μανώλης Λιόλιος οδηγήθηκε στην 21η τακτική ανακρίτρια Αθανασία Βασιλάκη μαζί με τους εναπομείναντες τέσσερις συλληφθέντες της 29ης Ιουνίου (οι υπόλοιποι είχαν προσαχθεί την Παρασκευή 1 Ιουλίου), κατηγορούμενος, εκτός των άλλων, για επίθεση κατά αστυνομικών με βόμβες μολότωφ.

Ακολούθως, η ανακρίτρια μαζί με την εισαγγελέα Αθηνά Θεοδωροπούλου επέβαλαν περιοριστικούς όρους στους συλληφθέντες, επιφυλάσσοντας μια ιδιαίτερη μεταχείριση στον σ. Μανώλη Λιόλιο. Εκτός από την αναγκαστική παρουσία στο αστυνομικό τμήμα κάθε 1η και 16 του μηνός και την απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, του επέβαλε και χρηματική εγγύηση 70.000 (εβδομήντα χιλιάδων ευρώ).

Εννοείται πως γίνεται αντιληπτή η σκοπιμότητα της επιβολής αυτού του ποσού. Η εξουσία προσπαθεί να έχει ένα άλλοθι προκειμένου να πετύχει μια προφυλάκιση.

Η επιβολή ενός τέτοιου ποσού σε διαδηλωτή είναι πρωτοφανής.

Εάν το κράτος κ' οι εξουσιαστές κοστολογούν με ένα τέτοιο ποσό έναν αναρχικό αγωνιστή, εμείς τους πληροφορούμε πως οι αναρχικοί όπως και κάθε άνθρωπος είναι **ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΙ**.

Δεν θα αποδεχθούμε την καταβολή ενός τέτοιου ποσού και γιατί είναι αδύνατο να το βρούμε, αλλά και επειδή θα είναι σαν να συνομολογούμε στα όσα μας καταμαρτυρεί το κράτος και να αφήνουμε ανοικτό το πεδίο στους υπαλλήλους του να επιβάλλουν τέτοιου είδους όρους.

Θα ζητήσουμε, επίσης, παράταση της προθεσμίας καταβολής που λήγει την 11η Ιουλίου.

Παρ' όλα αυτά, δεν έχουμε αυταπάτες και δεν πρόκειται να επιζητήσουμε την επιείκεια των κρατιστών.

Θεωρούμε την αναρχική και την κοινωνική αλληλεγγύη ως τα πλέον δυναμικά και ουσιαστικά μέσα.

ΚΑΘΕ ΠΕΤΡΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ,
ΚΑΘΕ ΜΟΛΟΤΩΦ ΚΙ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ,
ΚΑΘΕ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΙ ΕΝΑΣ
ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Τρίτη 5 Ιουλίου 2011 Συσπείρωση Αναρχικών

Για όσους συντρόφους, συντρόφισσες, συλλογικότητες ή άτομα επιθυμούν να συνεισφέρουν κάποιο ποσό για την εγγύηση, υπάρχει ο λογαριασμός της Εθνικής Τράπεζας:

116/611-838-03

IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

bic: ETHNGRAA

Για επικοινωνία υπάρχει το κινητό 69 73 799 207 και το email anarchy@vip.gr

Τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας είναι ανοικτά κάθε Δευτέρα και Πέμπτη 5-7μμ και την Τρίτη μετά τις 7μμ.